

Kürdistan Newroz'u serîhildanlarla kutladı

● Kerboran devrimî yaşıyor. Mart ayı baştan sona serîhildanla geçti. Ve direniş Kerboran'da yine kanla yazıldı; sömürgeci kurşunlara hedef olan Abdurrahim ÇÎÇEK şehit düştü

● Sêrt'de sömürgeci uygulamalara karşı kitlesel açlık grevî başarıyla sonuçlandı.

Açlık grevî sürecinde Sêrt bir toplu direniş merkezi haline geldi

● Farqîn, Hezro ve Amed'de 28 Mart günü Mahsum KORKMAZ (Aglî)'ı anmak amacıyla kepenk indirildi, yoğun gösteriler yapıldı

● PKK IV. Ulusal Kongresi'nde ilan

edilen Af Yasası'na uyma çağrısı, Kürdistan'ın çeşitli alanlarında yankı buluyor. Hênê'de çağrıya uyan bir grup korucu kaymakamlığa giderek silahları geri vermek istedi. Hezex'de halk korucuları Af Yasası'na narak silah bırakmaya zorluyor, koruculara ambargo uyguluyor

21 Mart 1991 - Hezex - 91 Newroz'unda Kürdistan da yûrbînler ayaktandı

Foto: Berxwedan

Kürdistan'da sömürgeci uygulamalar

Newroz gösterileri sırasında gözaltına alınan ve tutuklanan yurtseverlerin sayısı binleri buldu

Çewlik'de bir ilkokul öğrencisi, PKK'ya yardım ettiği gerekçesiyle 70 gün tutuklu kaldı

Çolamerğ'de kar üzerinde kurulan işkence çodırları ve etrafı mayınlanan köyler

12-13. sayfalarda

Güney Kürdistan'a giren TC birlikleri ağır kayıplar vererek geri döndü

-30'a yakın asker ve çok sayıda çete öldürüldü

-Sömürgeci birliklerin komutanlarından

Yurbay Muzaffer'in de ya öldüğü ya da gerillalara esir düştüğü bildiriliyor

Qûlhan (Berxwedan) Türk askeri birlikleri, Güney Kürdistan'daki PKK gerilla ülerine baskın düzenlemek amacıyla 28 Mart 1991 tarihinde sınır ötesi harekate girişti. Çok sayıda askeri birliğin, korucular ve havadan da helikopterler desteğinde giriştiği bu saldırılar sırasında şiddetli çarpışmalar oldu. Sınırın Güney ve Kuzey kesimlerinde 31 Mart tarihine kadar devam eden çarpışmalarda, sömürgeci güçlere ağır

kayıplar verdirilerek, geri çekilmek zorunda bırakıldılar

En son elimize ulaşan bilgilere göre, TC birliklerinin geri çekilme işlemi dün sona erdi. Çarpışmalarda toplam 30 kadar asker ve çok sayıda korucu öldü. Yaralıların sayısı ise çok daha fazla. Çarpışmalarda Komando Tabur Komutanı Yurbay Muzaffer Aliçigî'nin de ya öldürüldüğü ya da ARGK gerillalarına esir düştüğü bildiriliyor.

Devamı 2. sayfada

TC, onurlu bir bilim adamı karşısında aciz

**BEŞİKÇİ HOCA
TEKRAR
TUTUKLANDI**

"...Gerillaya katılan genç erkeklerle ve genç kadınlara, gerillaya destekliyen herkese, gerilla mücaddelesinin önderliğini sürüten bütün kadınlara, Başkan APO'ya... binlerce selam olsun."

(1. Beşikçi'nin tutuklanması na gerekçe gösterilen mesajından)

11. sayfada

GERİLLA ATAKLARI SERÎHILDANLARA EŞLİK EDİYOR

■ Kent merkezlerinde ve kırlarda gerçekleştirilen gerilla saldırılarında sömürgeci düşmanın toplam 33 askeri ve 8 özel tim elemanı öldürüldü, onlarca da yaralandı

■ Pazarçox ilçe merkezine gerilla baskını / Wan'da jandarma taburuna saldırı: 2 asker öldürüldü / Cizra Botan merkezinde özel tim konvoyuna saldırıda 6 tim elemanı öldürülürken, 2 si de ağır yaralandı

■ Batuyan dağlarında büyük çarpışma: en az 20 düşman askeri öldürüldü / Gabar'da çarpışma: 4 düşman askeri öldürüldü

Batuyan dağlarında kahramanca çarpışarak sömürgecilere ağır kayıplar verdiren 6 ARGK gerillası şehit düştü

Serîhildan ve gerilla haberleri 4-11. sayfalarda

Kürdistan serîhildanı büyüyor, TC zor durumda

Saddam rejiminin Kuveyt'i işgaliyle Ortadoğu'da yeni bir hız kazanan siyasi gelişmeler, Saddam'ın yenilgisinin ilan edildiği Mart ayı başından beri yeni gelişmeler kazanarak sürüyor. Kuzkusuz Ortadoğu'da yeni bir dönemli ifade eden bu süreç, bölgesel ve uluslararası gelişmeler üzerinde ortaya çıkmıştı. Saddam rejiminin Kuveyt'i işgali de böylece gelişmelerin bir sonucuydu. Irak'a karşı yürütülen topyekûn savaş sonucunda ise daha karmaşık ve daha hareketli bir durum ortaya çıktı. Şimdi herkes kendisini bu duruma uyarlamaya çalışıyor. "Saddam'a düşmanlık" adı altında Irak'ı yerle bir eden emperyalizm, yeniden Irak Baas rejiminin korucuyusu haline geliyor ve bu temelde egemenliğini güçlendirmeye çalışıyor. Bölgenin işbirlikçi güçleri kendi yapılarını ayakta tutabilmek için çaba harcarken, halklar ve ilerici güçler ise durumu anlamak ve bu temelde gericiliğe

karşı çıkarlarını ve mücadelelerini geliştirmek istiyorlar

Körfez krizi Kürdistan sorununu Ortadoğu'nun en önemli sorunu olarak uluslararası alana taşınan gündemine getirmişti. Kuzkusuz bunda en temel etken, Kürt halkının ilk defa bölgesel bir krizi kendi öz siyasi güçleriyle karşılıyor ve böylece kendi çıkarlarının sahipliğini yapıyor olmaıydı. Körfez krizinin Saddam rejiminin yenilgisiyle sonuçlanması, Kürdistan'daki siyasal mücadeleyi bir aşırı derecede hızlandırdı ve Kürdistan sorununu birincil derecede öne çıkardı. Şimdi tüm güçler kendilerini bu gelişmeye göre ayarlamaya çalışıyor. ABD ve TC gibi güçler, her ne kadar başka sorunları öne çıkarmaya çalışıyorlarsa da, Filistin, Kıbrıs ve benzeri sorunları ileri sürmeye eğilimli görünüyorlarsa da, Kürdistan'daki gelişmeleri gözlemlemek mümkün olmuyor. Kürdistan Devamı 14. sayfada

Avrupa'da Kürdistanlı yurtseverlerin etkinlikleri

Newroz kutlamaları büyük bir coşku ile devam ediyor / s. 17'de

Helebçe katliamının 3 yıldönümünde sömürgeci Saddam rejimi ve emperyalizm bir kez daha protesto edildi / s. 18'de

İÇİNDEKİLER

Direnış Kahramanlarımız: Bahri TEKDEMİR, İbrahim ALTINDAĞ.....	s. 2'de
PKK IV. Ulusal Kongresi'nin Genel Af çağrısı s. 16	
Kürdistan halkının ulusal bayramı "NEWROZ" ve anlamı.....	s.19
İsveç Kürt Konferansı yapıldı	s.20
Düsseldorf-PKK Davası'nda yargılamalar:	
"Bu dava tümünden düşürülmelidir!".....	s.21
Ceznevlerinden Newroz mesajları	s. 22

"Sıra Berxwedan" dergisinden alınmıştır.

Her zamankinden farksız bir sabahtı. Voltadaydık yine. O lağan konuşmalarımız ve sohbetlerimizi sürdürüyorduk. Bir taraftan da gazeteleri bekliyorduk. Kulaklarımız havalandırmadan da duyulacak mazgalın tutkusunda; gözlerimiz bu tı-kırtının hemen arkasında kapıda koltuğunun altında gazete to-mariyle belircek arkadaş bek-liyordu.

Bekleyişimiz uzun sürmedi. Önce mazgalın sesini duyduk. Sonra da koltuğunun altında ga-zetelerle arkadaş belirdi kapıda. Havalandırma kapısının yakınında bulunan arkadaşlar he-men gazeteci arkadaşlara doğru hareketlendiler. Gazeteleri alan arkadaşlar, öne çıkan haberleri havalandırmadaki herkesin du-yabilecekleri bir sesle okumaya başladı. Bu, neredeyse gelenek-sel bir davranıştı.

Ve işte bugünün sabahını di-ğer günlerden ayırıp bellekleri-mize kazıyan neden: "Tarih: 6 Ekim '90." Bir arkadaş, "Bir de burayı dinleyin" diyerek, dik-katlerimizi çektiikten sonra şu haberi okudu çokkuyula: "Karsı-ya Ardahan ilçesinde bir subay ve astsubay öldüren, bir ast-subayı da yaralayan iki er olay-dan sonra firar etti." Bu sırada havalandırmadaki arkadaşlar-dan, "Her bişi" sesleri yüksel-meye başladı. Haberi okuyan ar-kadağ durmak zorunda kaldı. Sonra yeniden okumaya başladı: "Fırat'daki erler Abdülkadir TEKDEMİR ve Ali İbrahim AL-TINDAĞ'ın bir süre önce Di-yarbakır'da yasadışı PKK ör-gütü militanı oldukları gerek-çesiyle yargılandıkları öyrü-nüldü..."

Haber henüz bitmemişti ki, "Bu benim Bahri olmanın?" sesleri duyulmaya başladı. Gerçi isim yanlış yazılmıştı, ama yine de arkadaşlar bu soruyu sor-maktan kendilerini alamadılar. Bu, Bahri yoldağın tümümüzde bıraktığı eylemci etkisinin nede-niydi. Henüz bir kezine ol-mamasına rağmen, bazı arka-daşlar eylemi ona maledilebili-yorlardı.

Kısa bir an geçmişti ki, artık

Bahri TEKDEMİR ve İbrahim ALTINDAĞ yoldaşları yaşarken

gazetede yazılı olan isim yerine Bahri yoldağın ismi telaffuz edi-liyordu çokkuyula. Abdülkadir, kesin bir ifadeyle Bahri olmuştuk. Bu eylemi yapan Bahri olmaya-bilmişti. Herhangi bir arkadaş ya da gerçekten gazetede adı geçen arkadaş da eylemi yapmış olabi-lirdi. Ama arkadaşlar eylemi çoktan Bahri yoldağa maledmiş-lerdi bile. O'na olan sevgi, güven ve inançın ifadesiydi bu.

İçimde, "Keşke O olsa", "O'dur", "Belki de değildir", "Ama Bahri'den başka değildir" dö-ğünceleri çırpınıp durdu bir sü-re. Bu çarpışmada Bahri ismi hep öne çıkıyordu. İbre ondan yana kayıyordu. Kısa bir an son-ra, "Evet, evet... bu O'dur" de-dim kendi kendime. Bahri yol-dağ tam da "askerce" bir eylem yapmıştı. Yani tam da kendisine göre bir iş.

Seslendirmedim bu düşün-cem bir başka arkadaş tarafın-dan göyde dilo geliyordu: "Tam da Bahri'ce bir eylem." Kısa bir tereddütten sonra hepimiz aynı kaniye ulaştık: Bu Bahri'dir ve O'nun eylemidir.

Bir başka arkadaş, "Bu, kar-daşımın vuruş tarzıdır" dedi. Bahri yoldağın sık sık kullandığı sözlerle. Kafalarımızda O'nun sözleri, onun davranışları, gülüşleri... coşuyor, gülüyoruz. Bahri yoldağı andıkça. Sevinç yumağıyız. Tutaak yoldağların, tutasaklığın unutmuyoruz ve sü-zünde duran yoldağımıza sevin-cimiz ırmak ırmak....

Günlük konuşmamızın ekso-nini Bahri yoldağ ve eylemi o-luşturuyordu. Eylemin değeri-lendirmesi yapıyor, sonuçlar çıkarmaya çalışıyorduk o gün. İzleyen günlerde de bu hep böyle devam etti. Ama içimi kemiren bir kurt vardı. Acaba gerilla bir-ligine yetebilecekler miydi? O-nun için her gün gazeteleri dik-katle izliyor, TV, radyo haberle-rini kaçırmamaya çalışıyordum. Bir şey çıkmayınca rahatlamı-yım. Aşağı yukarı bu tüm arka-daşlar için geçerliydi. Öyle oldu ki, bazı arkadaşlar -bu rahatla-madan sonra- Bahri yoldağın ge-rilla birliğine nasıl katıldığını, o anki yüz hatlarını ve hareketle-rini bile anlatıyorlardı.

Ve bir kara haber. A. İbrahim ALTINDAĞ yoldağın düşmanla girdiği çatışmada kahramanca şehit düştüğünü yazıyor gazete-ler. Bu miltanca eylemin gerilla birliğine katılmaya sonuçlarına-sını ne kadar da istiyorduk oysa. Habere üzülmüyoruz. "Keşke ge-rilla birliğine yetmişseydik" diye hayıflanıyoruz.

A. İbrahim yoldağın şahadet acısı dinmemişken bir kara ha-ber daha uçuşuyor. Bahri yol-

Bahri TEKDEMİR

İbrahim ALTINDAĞ

dağ şehit düşmüştü. O da can yoldağımız A. İbrahim yoldağ gibi yiğitçe savaştıktan sonra düşman tarafından hunharca kat-ledilmişti. Bahri yoldağın şah-a-det haberinin yanına iki yol-dağın da küçük fotoğrafları ko-nulmuştu. Sanki benim de far-ketmediğim, içimde bir kuşku varmış gibi, fotoğrafları balop, "Bu O" sözleriyle kendiliğinden dö-küldü usulca dudaklarından.

Can yoldağım Bahri artık fizik olarak yaşamıyordu. O'nun bir cürü canası, yerde uzusun yatışını düşünmüyordum. Böyle bir sahneyi gözünün önüne geti-remiyordum o anda. Yüzünden hiç eksik etmediği gülümse-yişle, "...Kardağ" dediğini du-yar gibi oluyordum. Buna daya-namıyorum. Acılar üst üste bi-nerek, şahadet acılarının nasır-laştırdığı yüreğime hücumu geç-tiler. Yüreğim yumuşadı ve şo-hitlerin acısı birden bire ayak-landı içimde. Gözlerim doldu gazete sayfasına bakarken. Yal-nız Bahri ye miydi bu? Hayır ha-yır. Bahri yoldağ sadece tutuş-turdu şehitlerin acısını. Bu öfke, intikam duygusu ve O'nun şah-a-det karşısında yoldağı olarak duyduğum insanı bir tepkiydi.

Bahri yoldağı olanca sıcaklığı ve canlığıyla düşünüyorum. Bu, beni O'nunla tanıştığım güne gö-türüyor. '88'in Ocak ayıydı. So-ğuklar yine böyle kudurmuştu. Dönümde gibi hatırlıyorum. Bah-ri, bir grup yoldağı birlikte A-med'den Fakişehir Özel Tıp Ce-zarisi'ne sevk edilmişlerdi. Üze-rinde bir egofman altı ve bir kazak vardı. Tüm gıysal bundan ibaretti, o ilikleri donduran so-ğukta. Cezarisi idaresi, tek up elbise direnişi sürdürdüğünden, di-ğer arkadaşların da elbiselerini al-mıştı. İlk karşılaşma ve bu karşılaşmadan edinilen bdenim önemlidir. İnsana kıyı lükünde unutamayacağı belli bağlı bilgi-ler verir. Bahri yoldağı ilk gör-

düğümde bıraktığı izlenim, O'nun tam bir asker olduğuydu. Fiziki yapısı, konuşmaları, ha-reketleri bu izlenimi doğru-luyordu. Konuşmaları net, pü-rüzsüz, biraz da sertçeydi. Bu izlenimim daha sonraki mücadele günlerindeki beraberliğimizde da-ha da güçlenecek, kesin bir yar-ğuya dönüşecekti.

İnsanların öz nitelikleri daha gerçekçi olarak bazı olaylarda açığa çıkar. Bahri yoldağın da gerçek militanlığı en iyi bir şekilde Fakişehir Özel Tıp Ce-zarisi'ndeki 27 Ocak Direnişi ve sonraki pratik tavrıyla or-taya çıkar. Bu nedenle, zindan direniş tarihinde önemli bir yeri olan 27 Ocak Direnişi'nin kısa bir özetini ve Bahri'nin direnişteki tavrını anlatmaya çalışacağım.

Düşman 26 Ocak günü kaza-nılmış haklarımızı sıfırlamaya, havalandırma hakkımızı kısıtla-maya başladı. Bunun karşısın-da devrimci tepkimizi anında gösterdik. Uygulamayı kabul e-demeyeceğimizi belirterek önce hücre kapılarına vurduk, sonra çeşitli sloganlarla direnişimizi yükselttik. Gardiyanlar bu ge-lişmeler karşısında blokları a-par-topar terk ederek ana mal-taya çıktılar. Bu arada ele geçi-rilen anahtarlarla tüm hücre ka-pıları açılarak herkesin dışarıya çıkması sağlandı.

Göce boyunca havalandırma da dahil her yer açıldı. En koyu sohbetler, en güzel şirler dire-niş ve geceyle bütünleştirildi. Düşmanın temilimiz yapaca-ğını öylelediği saldırı ve onun şiddetli umurumuzda bile değı-di. Devrimci direniş coşkusu ga-lebe çalmıştı.

Olası bir düşman saldırısı kar-şısında güvenliği sağlamak için sabaha kadar uyumayan arka-daşlardan birisi de O'ydu. Bir cep aynasıyla malıyı belli ara-lıklarla tanyordu.

Göce beklediğimiz saldırı ger-

çeklemedi. 27 Ocak günü öğle sonrasında baharında bir al-bayla eli coplu komando sürüsü maltaya dolmuştu. Bu sırada biz-ler önceden haberdar edildiği-miz için kenetlenmiş, etten bir duvar örmüştük. Bizim bloktaki can barikatının en ön safında ye-rini almıştı Bahri yoldağ. Hazırlık-lydı. Ataklığı yine üstündeydi.

Karşımızdaki blokta bulunan arkadaşlar da kenetlenmişlerdi. Albayın tehditleri karşısında ar-kadağlar kararlılıklarını bir kez daha haykırdılar. Bunun üzerine düşman direnişimizi kırıp es-mek için kapıyı açarak saldırıya geçti. Hep birlikte sloganlarla karşılık verdik. "Kahrolsun iş-kence", "İnsanlık onuru işken-ceyi yenecek."

Çok geçmeden C bloktaki ar-kadağların kenetli hali tek tek arkadaşların zorla koparılıp al-inmasıyla bozulmaya başladı. Sonra da herkesi işkence eşli-ğinde hücrelere götürdüler. Amaç, tek tip elbiseyi giydirmekti. Biz ise halen slogan atıyorduk.

C blok boşaltıldıktan sonra sıra bize gelmişti. Ancak kapı-mız açmadan önce moralimizi bozmak için düşman subayı bi-zim bloğun önüne gelerek -ki biz zaten maltaya açılan blok şebe-kesinin hemen önünde kenetlen-miş durumdaydık-, "Haydi, ca-nınızı incitmeden efendi efen-di çıkın. Gördünüz arkadaş-larımızı, sizi de öyle yaparız" dedi, köstah bir edayla. Bunun üzerine Bahri yoldağ, "Biz çık-mayacağız. Çıkarabildirmeniz ge-lip çıkarmaz. Arkadağlarımızın nasıl götürdüyseniz, bizi de ancak öyle götürrebilirsiniz" de-di. Subay, Bahri yoldağı tanı-mıştı. "Sen Bahri TEKDEMİR değil misin?" diye sordu. "Evet benim. Ne olacak?" cevabını verdi Bahri yoldağ. Subay, "İyi iyi, seninle biraz sonra görü-günüz" dedi. Bunun üzerine Bah-ri yoldağ, "Nasıl görürsen öyle görüşelim. Biz sizin ne mal ol-duğunuzla biliyoruz. Ve kork-muyoruz sizden" diye karşılık verdi.

Gerek o subay, gerekse de di-ğerleri bloğun önünde bazen teh-ditler savurdular, bazen sinisce konuşarak direnişimizi kırmaya çalıştılar. Onların her konuşma-sı arkadaşlarımız arasında devrimci bir salıpla yanıtlanıyordu.

Bunun üzerine kapımız açıp saldırıya geçtik. Vahşice vur-u-rak candan barikatımızı parça-layarak bizi dışarı çıkarmak is-tiyorlardı. Habire çekiliyorlar-duk. Bir süre sonra da bizim "barikatımızda" da gedikler aç-ılmıştı.

DEVAMI GELECEK SAYIDA

Berxwedan

Rojava'da Kürt ve Türk
Berxwedan-Verlags-GmbH
Marken Str. 5-7
Postfach 16 12
4000 Düsseldorf 1 - FRG

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN

NAVENDA NÜCEYAN
(HABER MERKEZİ)
Tel.: (49-0211) 72 71 46
Fax: (49-0211) 77 35 03

Çap: Druckhaus Bonn
Belavkirin: Agri Verlag Köln

Australya 3.00 \$ / Avusturya 18.00 s.
Belçika 60.00 bfr / Danimarka 8.00 dkr.
Fransa 6.00 ff. / Hollanda 3.00 fl.
İngiltere 0.80 £. / İsviçre 6.00 sfr.
İsviçre 2.80 sfr. / Norveç 10.00 nkr.

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi Almanya dışı
6 ay 30.- DM 6 ay 35.- DM
12 ay 60.- DM 12 ay 70.- DM

Stadtparkallee Düsseldorf
Kto Nr. 300 168 06 / BLZ 300 601 10

Güney Kürdistan'a giren TC birlikleri ağır kayıplar vererek geri döndü

ARGK gerillaları sömürgeci TC askerleriyle karşılaşırken

Foto: Berxwedan

Yöredeki muhabirlerimizin bildirdiklerine göre TC askerî birliklerinin Güney'e giriş yaptığı noktalar ile katılan birliklerin adları ve giriş istikametleri şöyle:

Çalî (Çukurca)-Arûş (Orta köy) Jandarma Bölüğü korucuları ile birlikte kendi istikametinde, Qilaban (Uludere)-Mergeh (Yemigili), Qilaban-Hedîrî (Dağdibi) istikametlerinde korucularla birlikte Yekmal Bölüğü; Qilaban-Robozik (Ortasu) köyü Zevryan (Tarlabagi) mezarı istikametinde, Bêcûhê (Gölyazı) Jandarma Taburu, Meydanan (Alançık) Taburu ve Robozik Jandarma Bölüğü ne bağlı birlikler; Qilaban-Nerwêh (Taşdelen) köyü Merwêh (Kayadibi) mezarından Yarbay Muzaffer Aliçîşî'nin komutasındaki komando taburu giriş yapıyor.

Robozik-Bêcûhê istikametinde girenlerle Güney'de Heftenin bölgesinde yoğun çarpışmalar oluyor. TC kayıplarının büyük kısmının buradaki çarpışmalarda olduğu bildiriliyor. Heftenin'den Kuzey'e 2 asker ve 2 korucu cenazesi ile 1'inci asteğmen 6 yaralının, daha ilk saatlerde geri geldiği tespit ediliyor.

Qilaban muhabirimizle telefon görüşmesi yaptığımız sırada muhabirimiz, "Şu anda bulunduğum yerden yeni gelen asker cenazelerinin götürüldüğünü görüyorum. Ve 6'ncı saate kadar" dedi.

Bu olaylar sırasında gerek Güney ve gerekse de Kuzey'deki çarpışmalarda toplam iki ARGK gerillasının şehit olduğu ve bir savaştının da yaralı olarak düşmanın eline esir geçtiği yolunda haberler alındı. Ancak daha sonra aldığımız kesin bilgilerle, bu iki kişinin de mirasın yurtsever kızıları olduğunu öğrendik. Yani sömürgeci TC ordusu, ARGK gerillaları karşısında uğradığı ağır yenilginin acısını, çözümleri yapıp gibi yine silahsız köylülere katli ederek gidermeye çalışmıştı.

Bölgeden aldığımız bilgilere göre, ceteler bu harekate katılmak istememişler, ancak katılmaları için kendilerine büyük baskı ya-

pılmıştır. Gönüllü katılmayan cetelerden çoğunun Güney'den kendi bağlarına geri döndükleri gerekçeyle ellerindeki silahların altında, ama sonradan telkar ken-dilerine geri verildiği söyleniyor.

Körfez krizini bahane ederek Kürdistan'a asker yığan TC, savaşa sonrasında askerlerinin çok az kısmını geri çekti. Önemli kısmını Güney-Kuzey Kürdistan sınırında konumlandırdı. Örneğin, Zaxo (Zaho) ile Girgê Amo (Silopi) arasında bir özel komando tugayı, Hêzex (Idil) ile Midyad arasında bir piyade tugayı bırakılırken, bir tugay da Şirnex çevresindeki karakollara dağıtılmıştı. Bir komando tugayı da Nîşêbîn'de bırakılmıştı. Ayrıca Kirkîlêrî-Pînarhîsar'da komando erlere gerilla eğitimi yaptırıldığı ve bunların da yakında Kürdistan'a sevk edileceği bildiriliyor. Görüldüğü gibi TC, son derece planlı ve hazırlıklı hareket ediyor. Öyle "urak takip" vb. bir olay değildir söz konusu olan.

Sömürgeci birliklerin Şemzînan'dan Güney'e giriş denemesi de tam bir hezimete sonuçlandı

Qilaban muntakasından Güney'e gerçekleştirilen saldırının başarısızlıkla sonuçlanması ardından, TC güçleri benzer bir denemeyi de Şemzînan alanında gerçekleştirdi. 30 Mart 1991 tarihinde, Şemzînan'ın Hayate muntakası Gelfîyê Refe mevklinden, TC güçlerinden 1000 kadar asker ve çete Güney'deki ARGK öalerine bir saldırı düzenledi. Bunlardan sayıları 400 civarındaki bir grup, ARGK gerillalarının pususuna düştü. Burada sömürgeci güçler en az 30 kadar asker ve çete kayıp vererek geri çekilmek zorunda kaldı.

Düşman, üstüste yaşadığı bu iki hezimetin acısını, basınında uydurma haberler yaymak suretiyle hafifletmeye çalıştı.

ERNK Amed Temsilciliği'nin 13 Mart 1991 günü Amed (Diyarbakır)'in tüm semtlerinde dağıttığı bildirisini yayınlıyoruz:

YURTSEVER AMED HALKI! Bağımsızlığın ve özgürlüğün adı olan '91 Newroz'u hepimize kutlu olsun!

2.603 yıl önce 21 Mart günü, baskıya, zulme, sömürüye karşı Demirel Kawa önderliğinde başlatılan özgürlük mücadelesi, Kürt halkıyla beraber Fars, Beluci vd Ortadoğu halklarını özgürlüğe kavuşturmuş, Dehak'ın zulmünden kurtarmıştır. Halkımız bu günü Newroz bayramı olarak kutlamaktadır. Sömürgeci güçlerin baskıları, engellemeleri, Newroz bayramını çarpıtma çabaları sonuçsuz kalmış, Newroz ilk günü arlamıyla halkımız tarafından kutlanılmı, daha güçlü salıplıdır.

Ülke ve halk tarihimize birliğin, dayanışmanın, direnişin ve bağımsızlığın sembolü olan Newroz sürecine girmiş bulunuyoruz. Tüm ulusların, halkların tarihinde kutlayarak andığı, bayramlaştırarak yücelttiği günler vardır. Halkımız açısından Newroz bayramı, karanlığın, zulmün, köleliğin sona ermesini, özgürlüğe, bağımsızlığa ve aydınlığa kavuşmanın mutluluğunu ifade eder. Bu nedenle halkımız her yıl 21 Mart'ta Newroz bayramını ateşler yakarak, şenlikler düzenleyerek kutlamıştır.

Partimizin sömürgeci-faşist TC'ye, emperyalizme ve her türden gericiğe karşı vermiş olduğu ulusal kurtuluş mücadelesi zindanlarda, dağlarda sömürgeci güçlere karşı yükseltilen direniş ve 1984'teki büyük atılımı ulusal kurtuluş mücadelemizin tüm Kürdistan'a yayılarak geniş kitle tabanı bulması Mart ayını ve Newroz bayramını daha bir anlamlandırmaktadır.

Partimizin ve Partimizde somutlaşan halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesini bozmaya, yoketmeye çalışan sömürgeci-faşist TC, zindanlarda baskı ve işkenceyi alabilirdiğine arttırarak, büyük bir vahşet sergilemiştir. Karanlığın, teslimiyetin, ihanetin kol gezdiği bir ortamda, PKK-MK Üyesi Maslum DOĞAN 1982 Newroz'unda muhteşem eylemini koyarak teslimiyete, ihanete darbe indirmiş, onu mahkum etmiştir. Demirel Kawa'nın özgürlük ve mücadele ateşini cezaevine ve oradan Kürdistan dağlarına taşımıştır. Maslum DOĞAN gerçekleştirdiği eylemi şehadete ererken, Çağdaş Kawa ünvanını aldı ve yakıştı özgürlük ateşi tüm Kürdistan'da eiden ele, yürekte yüreğe dolaştı.

Askeri dehasıyla, eşsiz kahramanlığıyla halkın dilinde, yüreğinde efsaneleşen, büyük komutan Mahsum KORKMAZ (Ağî) 28 Mart 1988'de şehit düşmesi, Newroz sürecinin Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesindeki önemini bir kez daha bizlere kavratmıştır. Bu nedendir ki, 21-28 Mart tarihleri arası Ulusal Kahramanlık Haftası olarak ilan edilmiştir. Yine, "Newroz çalı çırpı yakmakla kutlanmaz" diyerek kendini ateşe veren ve bunlarla sömürgeci-faşist TC'nin baskı ve zulmünü protesto eden, Newroz ateşini daha gör bir şekilde yükselten Zekiye ALKAN bu eylemiyle, Kürdistan'da kadının mücadeledeki yerini pratikte de açıkça göstermiştir. Diğer yandan sömürgeci güçler gelişen ulusal kurtuluş mücadelesini katliamlarla bastırma yönünde yoğunlaşarak, kitle kıymında eşine az rastlanır örnekler sergilemişlerdir. Sate (İkiyaka), Gerrê (Çevrimli) ve sömürgeci-faşist Saddam rejiminin savunmasız halkımıza karşı kadın, erkek, yaşlı, çoluk, çocuk demeden kimyasal silahlarla giriştiği ve Helebçe (Halepçe)'de binlerce Kürt soydaşımızın ölümüne neden olan katliamlardan geçirmesi yakın tarihimizde yaşanan vahşetlerdir.

Gerçek devrimci Newroz'a sahip çıkmanın adı olan ERNK (Eniya Bişariya Netawa Kurdîstan)'nin 21 Mart 1985'te ilanı ile birlikte Kürdistan tarihinde ilk defa tüm anı ve tabakaları bilmel bir çatı altında bir araya gelmenin ve halkımızı "örgüt" silahına kavuşturmanın coşkusu ve sevinçli yaşantısı ve ulusal kurtuluş mücadelesine katılım dev boyutlara ulaşmıştır. '90 Newroz'una ulaştığımızda, sömürgeci-faşist TC'nin ve emperyalist güçlerin özel savaştının tüm plan ve taktikleri boşa çıkarılarak ıstıyakıyla sonuçlanırken, PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş savaştını ülke içinde milyonlara varan kitle desteği ve oturtulmuş gerilla savaştına dönüşerek daha da güçlendiği gibi uluslararası kamuoyunda mücadelemizin haklılığı kabul görmüş, haklı ve kutsal davamız sona vermiş, bütün dünyada büyük ilgi toplamıştır. Nîşêbîn (Nusaybin) ve Cizra Botan (Cizre)'de direniş ve ayaklanmayla tutuşan şehitlerden ateşi huzla Kürdistan'ın il ve ilçelerine yayılırken, mücadelemiz de farklı bir boyut kazanarak halk savaşı karakterine dönüşüyordu. 1990 halk ayaklanmalarının birinci yıldönümünde, yani bu günlerde örgütlü, planlı ve kapsamlı bağımsızlıklar ve direnişleri, ardından da zaferleri yaşıyoruz.

İşte, büyük kahramanlıklar gösteren Licêlî, Şirnexî, Hêzexî, Milazgirî ve Kerboranî kardeşlerimiz, düşmanın tüm askerî ve teknik donanımını boşa çıkarmakta; tağı, sopalı savaşırmakta, yürüyüşe geçmekte, kepenkler indirmekte, okulları boykot etmekte, sömürgeci kurum ve kuruluşlara ait ne varsa tahrip etmekte ve kendi öz cephesinde saf tutarak, PKK öncülüğünde yiğitçe savaşırmaktadır.

Cesur ve yiğit Amed halkı!

Tarihi, ekonomik, stratejik olarak halkımız ve ülkemiz için büyük öneme sahip olan şehrimize sahip çıkabın. Bu güzelim ilimizin sömürgeci, işgalci güçler tarafından sömürülmesine, kırıltılmasına, "Beni ilgilendirmez", "Ne yapabiliriz", "Düşman güçlüdür", "Hükümetle bağ edilemez" gibi insanı köleliğe, teslimiyete iten düşüncelerden kendimizi kurtararak, büyük bir cesaretle ve kahramanlıkla karşı koyalım. Sömürgeci-faşist TC'nin işgalci, ırkçı, güven ve sömürücü kurum ve kuruluşlarını, araç ve gereçlerini yakıp yıkalım, parçalayalım, işlemez hale getirelim. Polis baskısına, işkenceye ve zulme kitlecele bağımsızlıklarla karşı çıkalım. Ajan, muhbîr ve işbirlikçileri tighir ve tecrit edelim, lanetleyelim. Şehrimizi Kürdistan'ın başkentine yakışır bir konuma getirelim.

Kişiliksizliği, düşürülmüşlüğü, ahlaksızlığı ve köleliği bizlere reva gören sömürgeci güçlere karşı, yeniden dirilmenin ve kazanmanın adı olan Partimiz PKK, Cephemiz ERNK ve Ordumuz ARGK saflarında ulusal kurtuluş savaştını yükseltelim ve onurlu, erdemli, ahlaklı bir yaşam için bağımsız, özgür, demokratik bir Kürdistan yaratma kavgasında, hem de en ön saflarda yer alarak hep birlikte 16 Mart cuma günü Helebçe katliamını sömürgeci güçlerin şahsında protesto etmek ve Şirnex-Hêzex-Kerboran-Licê halkıyla dayanışmayı yüceltmek için yürüyelim. Ayrıca 21 Mart Newroz bayramını da şarına, anlamına ve önemine yakışır bir şekilde kutlayalım.

Onun için 21 Mart günü!

- Tüm işçiler işe gitmeyerek Newroz bayramını kutlamalı,
- Esnaf ve tüccarlar kepenkleri kapatarak işyerlerini açmamalı,
- Öğrenciler okula gitmeyerek boykot etmeli,
- Tüm yurtseverler güzel milli giysileriyle şenlikler düzenlemeli,
- Her mahalle ve sokakta mutlaka bir Newroz ateşi yakılmalı.

- Yaşasın halkımızın direnişinin, ayaklanması, özgürlüğünün sembolü Newroz!
- Kahrolsun sömürgeci-faşist TC ve her türden gericilik!
- Yaşasın Partimizin IV. Ulusal Kongre çığışı!
- Bi can, bi zarî, em bi te ro ne ey Serok!
- Bişî PKK, ERNK & ARGK!
- Bişî Serok A PO!

ERNK Amed Temsilciliği
13 Mart 1991

KÜRDİSTAN NEWROZ'U SERÎHILDANLARLA KUTLADI

Mart 1991: Kerboran devrimi yürüyor

Foto: Süleyman Kılıç

Kerboran

Kerboran devrimi yaşıyor

Kerboran (Berzwedan): Kerboran (Dargeçit) büyük bir direniş yaşıyor. Kerboran devrimi yaşıyor. Geleceğini eline alması Kerboran halkı. Yarın, geleceğine sahip çıkıyor. Köleliğe, boyun eğmeye keskin hayır diyor ve sömürgecilerin hiçbir vahşeti de onları bu kararlarından caydırıyor.

Halkın direnişinden doğmuş büyük korku ve paniği atlatabilmek için sömürgeciler Kerboran semalarında sürekli olarak helikopterler uçurmaktadırlar. Son iki haftanın çoğu günlerinde ilçeye giriş çıkış yasaktı. Bazı günler sokağa çıkma yasağı da ilan edildi.

Mart'ın başından beri Kerboran'da başlayan direniş, tüm ay boyunca huzundan hiçbir şey yitirmeyerek devam etti. Newroz'la birlikte direniş alevleri doruğa çıktı. 18 Mart'ta Tırûwan, Gündikê Hacı ve Hêsar köylülerinin ilçe merkezine yürüyüşüyle başlayan yeni direniş ve eylem dalgası, yeni şehitler de vererek sürüyor. O gün köylülerin yollarını kean jandarma birliklerinin ilçeye gidişi engellemek istemeleri üzerine başlayan çatışmalar da, sağış ordu sürülerinin kurbanlarına Kerboran köylüleri taş ve sopalarla karşı koydular.

Burada bir teğmenin silahından çıkan kurşunlara hedef olan Abdurrahim ÇİÇEK adındaki bir genç, vurulduğu yerden alınmasına izin verilmediği için daha sonra kan kaybından yaşamını yitirerek şehit düştü.

Bunun üzerine ilçe merkezindeki halk da direnişe geçti. Bütün işyerleri yeniden kepenk indirildi. Bu arada ilçedeki tüm araçlar da kontak kapatılarak işlerini durdular, araç sahipleri de direnişçilere katıldılar. Bir anda yürüyüşe geçenlerin sayısı 7-8 bine ulaştı. Ve hep bir ağızdan, "Bilî PKK", "Bilî Serok APU" sloganları atarak kaymakamlığa yürüdüler.

Bunun üzerine paniğe kapılan sömürgeciler çarşyî ilçede sokağa çıkma yasağı ilan etmekte buldular. Aynı akşam ise ilçe merkezine yığılmış bulunan çok sayıda askeri birlik, evlere bas-

ınlar düzenleyip yaygın tutuklamalara giriştiler.

16 Mart günü Kerboran halkı yeniden direnişe geçti. Bu arada çevre köylerden de 3 bine yakın kişi ilçeye doğru yürüyüşe geçerek, şehit Abdurrahim ÇİÇEK'in ailesine başsağlığında bulunmak istedi. Askeri birlikler yine köylülerin yoluna barikat kurdu, ancak bu kez doğrudan kitlelere ateş etme cesareti gösteremeyip havaya ateş açtılar. Kerboran'da yine bütün işyerleri kapalıydı, okullar boykottaydı ve araçlar çalışmıyordu.

Öte yandan gerek 16 Mart gecesi ilçe merkezinde yapılan operasyonlarda ve gerekse erte-ai gün yürüyüşe geçen köylülerden çok sayıda gözaltına alınan oldu. Bu gözaltına alma olayını protesto etmek amacıyla 17-18 ve 19 Mart günlerinde de gösteriler kesintisiz olarak devam etti. Bu süreçte kepenkler hep kapalı kaldı, okullar açılmadı ve şoförlerin kontak kapama eylemleri de sürdü.

İlçede sokağa çıkma yasağı ilan edilmesine rağmen, sömürgeci güçlerle halk militanları arasında sokak ve mahalle aralarında çatışmalar hiç durmadı. Kerboran sınırlanmıyordu. Kerboran'a boyun eğdirilemiyordu. Gece ve gün boyu ilçenin üzerinde uçurulan helikopterlerin sesi, ilçe halkının PKK ve ERNK yanlı sığınanlarını bastırmıyordu.

Newroz'dan bir önceki gün, yani 20 Mart'ta, Kerboran'daki muhabirimiz telefonla şu bilgileri veriyordu:

"Kerboran'da tüm okullar hala kapalı. Öğrenciler okulları boykot ederek gitmiyorlar. Şoförlerin kontak kapama eylemleri de devam ediyor. Hiçbir araba hareket etmiyor. İlçede hayat durmuş gibi. Dünden beri şehir içinde yiyecek sıkıntısı başgösterdi. Ancak halk bundan şikayetçi değil. Kendi olanaklarıyla ve dayanışma içinde bu sorunlarını çözmeye çalışıyorlar.

Yarın NEWROZ... Kerboran halkı büyük bir heyecanla yarını bekliyor."

...Ve 20 Mart akşamı: Sömürgeci karanlıklara inat Newroz ateşleri her tarafı aydınlatmaya başladı...

(Newroz haberlerini gazetemizin özel sayısında verdüğimize için tekrarlamıyoruz.)

Kitle direnişi içinde bir işbirlikçi ajan ölümle cezalandırıldı

Kerboran'da sokağa çıkma yasağı ilan edilen 16 Mart günü, ilçe merkezinde Mehmet Ali Akdoğan adında bir işbirlikçi-ajan ölümle cezalandırıldı. Bu eylem halk militanının görünüşü açık bir göstergeci olurken, ajan ve işbirlikçilerin de yüreğine korku saldı. Son dönemlerde Kerboran'daki kitle gösterilerinden sonra ortaya çıkan yaygın tutuklamalarda da doğrudan parmağı bulunduğu kesinlik kazanan bu ajan, geçtiğimiz yıl gerillalar tarafından ajanlık yapmaması için uyarılmış, devam etmesi halinde cezalandırılacağı belirtilmişti. Ancak, uyarıları dikkate almayan bu hain, ajanlığa devam etmesi ve halka çok zarar vermesi üzerine hakettiği cezaya çarptırıldı.

Sömürgeciler bu hain uşaklarının cenazesini 18 Mart günü kaldırdı. Halktan da törene katılmaları istendi. Ancak kitleler buna şiddetle karşı çıktılar. Bu ajanın ihbarı sonucu tutuklanan yurtseverler serbest bırakılmadan normal gömüme işleminin bile yapılmaması halk tarafından istendi.

Kerboranlı bir ev kadını:

"Sömürgecileri korumadan durmak yok"

Kerboran'da kapı ve pencereler kilitlenerek çok sayıda eve baskın yapıldığı ve 100'e yakın yurtseverin tutuklanıldığı geçenin sabahı, telefonla aradığını bir yurtseverin eşi bize şunları söyledi.

"Bu gece banları evlerden biri dışı baktım. Eşimi de götürdüler. Fakat artık hiçbir şeyden korkmuyoruz. Gözaltına alınanlar arasında iki de bayan var. Kadın erkek demeden yürüyeceğiz. Rum'u (TC sömürgecileri kast ediyor) buralardan korumadan da durmak yok bize. Eskiden olsa, eşimin gözaltına alınmasına çok üzüldüğüm, ama şimdi onunla şifhar ediyorum."

Bu sözler Kürdistan'da yaşanan değişimin boyutlarını yorumlamak için tekrarlamıyoruz.

Gözaltına alınanlar hala ağır işkence altında

Kerboran'da 16 Mart tarihli gösterilerde ve daha sonraki günlerde gözaltına alınanların hala ağır işkenceler altında tutuldukları ve yalancıyla görüştürülmedikleri bildirilmektedir.

Gözaltına alınanlar arasında bayanlar ve askerlerin açtıkları ateş sonucu çeşitli yerlerinden kurşunla yaralananlar da bulunmaktadır. Adlarını öğrenemediklerimiz şunlar.

Mehmet Kaya, Süleyman Seyhan ve kızı Sürgey Seyhan, Mehmet Çelebi, Hediye Çelebi, Fehle Çelebi, Melle Resul Özkan, Reşit Büyükkaya, Musa Büyükkaya, Hacı Newroz Büyükkaya, Selim Kılıç, Yılmaz Şahin, Ali Yeşilman, Hacı Beşir Danışman, Sabri ..., Emin ve Xelil (soyadlarını öğrenemediklerimiz üç kişi Deywan köyündendir), Osman Silyahkoç, Nezata Mete, Ekrem Alp ve Tarkan Şahin.

Bunlardan Ekrem Alp ve Tarkan Şahin yaralı. Ayrıca yaralı olup da gözaltında bulunan daha 5-6 kişinin olduğu söylenmektedir, ancak bunların adlarını öğrenemedik.

Şehit Abdurrahim ÇİÇEK'in ağabeyi anlatıyor

"Kerboran'da şehit düşen Abdurrahim ÇİÇEK benim kardeşimdir. Kendisi daha 21 gün önce evlenmişti. Yaşı 22'den 23'e girdi. Tırûwan köyündeki Abdurrahim'in cenazesi-ne Kerboran ile İzar, Tırûwan, Xelîlan, Bakışyan, Koprax, Derwan, İvan, Zengon, Şikafkan, Zivîng köylerinden binlerce kişi katıldı. Ayrıca Deywan köylüleri büyük bir güçle şehide sahip çıktı. Mezarlıkta 3 bin kişinin katılımı ile tören oldu. Şehitlerin anısına saygı duruşunda bulunuldu. Abdurrahim'in tabutuna ERNK bayrağı sarılmıştı. Beni çok duygulandırdı. Mücadele uğruna şehit düşenlerin anısına bir konuşma yapıldı.

Şu ana kadar Kerboran'dan en az 5 bin kişi tazyiye geldi. Birkaç hainin dışında hemen hemen tüm halk tazyiye geldi. Köylerden gelenlerin sayısı da çok yüksek. Kendim Hêzax'ta oturduğum için 4 gün Kerboran'da kaldıktan sonra Hêzax'a geri döndüm. Burada da tazyiler devam ediyor, şu anda evim başsağlığına gelenlerle tüküm tüküm dolu. Hêzax halkının sanki tümü tazyiye geldi. En az 10 bin kişi. Ayrıca Fargîn, Nêşêdîn, Cûşîra Botan, Midyad, Dêrûka Çiyayê Marî, Koeşar ve Meherî'den de başsağlığına çok sayıda gelenler var. Gelenlerin çok büyük kısmını tanııyorum. Demek ki, mesele ulusal onur meselesi olmuyor."

Adi, Soyadı: Adem ORUÇ

Doğum yeri: 1967

Doğum yeri: Hêzax - Hêzaxî

4 Mart 1991 Hêzax şehitliğinde şehit düştü

KAMUOYUNA AÇIKLAMA

Aralık ayından bu yana bağlatılan gözaltı furyasında yüzlerce insanın, sebepek yere bölüm bölüm gözaltına alınmalarıdır. O tarihten bu yana Sirt'teki gözaltı yerleri (İşkencehaneler) hiç boş kalmadı. Gözaltına alınan bu insanlar uzun süreler gözaltında tutulduktan ve bilinen İskence yöntemlerine maruz bırakıldıktan sonra büyük bölümü haklarında talipetlik kararları verilerek serbest bırakılmışlardır. Haklarında dava açılanlar da büyük ölçüde aklanmaktadır. Bu şekilde senelerdir, uzun süreli gözaltılarla insanların fidi olarak cezalandırılmaktadır.

Bu uygulamalar çerçevesinde 7 Mart 1991 günü akşamı yapılan operasyon ve baskınlarda, Sirt ve çevresinde yirmiden fazla insan gözaltına alındı. Aynı zamanda sahipleri gözaltına alınan evlerden dövründe karakol kuruldu. Evlerdeki çocuk çocuk bir odaya kapatılarak gelen giden konuklar gözaltına alındı.

Durum bu şekilde sürerken, gözaltındaki kişilere şiddetli İskence yapıldığı haberlerinin yayılması üzerine gözaltında bulunan kişilerin aileleri ve yakınları 14 Mart 1991 günü Halkın Emek Partisi İl Binası'na gelerek açlık grevine başladılar. Talipetli kuşara yakınlarının bir an evvel mahkemeye çıkarılmasıydı.

Partide açlık grevi başladıktan sonra etraf polisten geçilmez oldu. Açlık grevinin ikinci günü olan 15 Mart 1991 günü polisler saldırıya geçtiler. Saat 19.00 saatlarında yapılan saldırıda partidekilerin direnmesi üzerine partiye girmeyen polisler aynı binada bulunan İHD Sirt Şubesi'ne girmek için de bulunan boş öyeyi hastanelik edinceye kadar dövrerek ve merdivenlerden sürükleyerek dışarı attılar. Ayrıca derneğin bir çok eşyası tahrip edildi.

Bu olaydan sonra parti binası ablukaya alındı, gelen giden engellendi, getirilen mabemelere el konuldu. Gelen giden insanlar, yol ortasında cıptandı, köpekler alarak acımasızca dövdüler. Partiye giriş yasaklandı, çıkanlar gözaltına alındı. Bununla da yetinmeyerek 19 Mart 1991 günü saat 17.30 sıralarında çok sayıda polis cop ve kalkanlarla dış kapıyı kırarak saldırıya geçti. Bu saldırı esnasında buldukları tüm eşyayı tahrip ederek, ele geçirdikleri insanları dımanca ve insafsızca öleştire dövdüler. Çok sayıda insanı hayalimcaya kadar dövdüler ve Vesir Çetinkaya isimli kişiyi de iki katlı binanın damından aşağı attılar. Bu saldırıda yaralanan insan sayısı yirmibeşten fazladır. Birçok yaralı polislerle güverneyip tedavi kabul etmezken, ağır yaralı olan 4 kişi Musa Yasaak, Vesir Çetinkaya, Hıfzıullah Ete, Abdullah Sevin hastaneye kaldırıldılar. Sirt Devlet Hastanesi'nde tedavilerinin yapılmayacağı anlaşıncaya, Batman Devlet Hastanesi'ne sevk edildiler. Bu kişiler halen söğü edilen hastanede tedavi görmektedirler. Diğer yaralılar içinde kalmaz, bilahare estesi gün dışardan temin edilen bir doktor vasıtasıyla parti binasında kontrol edildiler. Tedavileri orada yapılmaktadır.

Partiye bu şekilde saldırı yapıldığını gören ve duyan halk, etrafta toplanmaya başladı. Aynı zamanda mahallelerden çarşıya doğru insanlar alın etmeye başladılar. Partiye yapılan bu saldırıyı konayan halk durumu protesto etmeye başlayınca etimiyet güçleri hedef ayrılmakozu tüm halkı karşı saldırıya geçtiler. Geç saatlere kadar süren olaylar çerçevesinde çarşıda bulunan yüzlerce insan vahşi ve acımasızca dövdüldü, çok sayıda insan yaralandı. Bu saldırı arasında ağır yaralanan Osman Oğuz adlı şahıs Batman Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Polisler yalnız insanlara değil, çarşıda açık bulunan iş yerlerine de saldırıyorlardı. Bu arada belediyeye de saldırıya polisler, kapı önündeki beklçi odalarında bulunan Zabıta Müdürlüğü Sağlık Kiliçaslan, Temblik İşleri Müdürlüğü Mahmut Timurtaş ve orada bulunan daha birçok kişiyi hunharca dövrerek bulundukları hanelardan dışarıya kadar sürüklemişlerdir. Adı geçen her ilkö müdür yaralı durumdadırlar.

Çarşıda yaralanan çok sayıda insan gözaltına alınma korkusundan dolayı hastanelere müracaat etmemişlerdir. Batman Devlet Hastanesi'ne kaldırılan Osman Oğuz, bu yaz yapıldığı saatlerde beyin ameliyatına alınmıştı ve sonuç belli değildi.

Gerek partideki, gerek çarşıdaki ve işyerlerindeki insanlara yapılan saldırılarla tamamiyle dımanca tavır konuluyor ve hiç kimse ayret edilmeden tüm Sirt halkı hedef seçilerek vahşice saldırıyorlardı. Amaç gözleriyle ve topluluğu dağıtmak değil, daha çok sayıda insanı dövmek ve yaranmaktır.

Çarşıda bu olaylar olurken, mahallelerde çarşıya doğru gelmek isteyen halkın üzerine ateş açıldı, çok sayıda evin cam ve kapıları kırılmaları tahrip edildi.

Bu açıklamalar çerçevesinde aşağıda imzası bulunan bizler fidi olarak peşin cezalandırmaya dönüştürülen gözaltı müessesesinin silah edilecek bu durumların önlenmesini.

Bir daha saatgele evlere ve işyerlerine girilmeyerek konut dokunulmadığını ihlal edilmemesini,

İnsanlarımızın savunma haklarının kullanılmasını, hak arama yolunun açık tutularak önündeki tüm engellerin kaldırılmasını,

Bu saldırılar esnasında zarar gören vatandaşlarımızın ve kuruşlarımızın zararlarının karşılanmasını,

Halkımızın karış suç işleyen ve çok sayıda insanımızı yaralayan emniyet mensupları hakkında gerekli kovuşturma yapılarak cezalandırılmalarını ve öncelikle Sirt'ten uzaklaştırılmalarını talep ediyoruz.

19 Mart 1991

Av. Zübeyir Aydar (İHD Genel Başkan Yardımcısı), Tevfik Özer (HEP Merkez İlçe Başkanı), Abdülkerim Tok (İl Genel Meclis Üyesi), Nesrettin Üşüm (Gökçeada Belediye Başkanı), Evrim Aydar (İHD Sirt Şube Başkanı), Mehmet Demir (HEP İl Disiplin Kurulu Başkanı), M. Ali Savlıcan (İHD Yönetim Kurulu Üyesi), Salt Özer (HEP İl Yönetim Kurulu Üyesi), Şemsettin Aydın (HEP İl Saymanı), Haman Alptekin (HEP İl Sekreteri), A. Latif Evlio (Sirt Belediye Meclis Üyesi), Alaettin Aydın (Gökçeada Belediye Meclis Üyesi).

Sert

Açlık grevindeki yurtseverlere vahşi saldırı

Sert (Berzwedan): Sirt (Sirt) ile son dönemlerde girilen yoğun baskı ve tutuklamaları protesto etmek amacıyla HEP binasında 14 Mart'ta çok sayıda yurtseverin katılımıyla açlık grevi başlatılmıştı. 18 Mart 1991 günü, açlık grevinde bulunan yurtseverlerden polisin vahşice saldırıları sonucu çok sayıda kişi yaralandı. Yaralananların sayısının 100'ü aşmış ve bunlardan 4'ünün durumunun da ağır olduğu bildirilmektedir.

Muhabirimizin bildirdiğine göre olay şöyle gelişti:

Daha önce gözaltına alınan yurtseverlerin serbest bırakılması, evlere karakol kurma vb. girişimlere son verilmesi ve kitleler üzerinde özellikle son dönemlerde iyice yoğunlaştırılan devlet terörünün durdurulması amacıyla 14 Mart günü bağlatılan açlık grevi 5. gününde devam ediyordu. Grevçiler ile dayanışmacılar HEP binasının da nunda kendi aralarında türküler söylüyor, halaylar çekiyorlardı. Daha sonra hep birlikte gür sesle, "BİŞİ PKK", "BİŞİ serzweban", "BİŞİ Kurdistan" gibi sloganlar atmaya başladılar. Bunun üzerine, açlık grevinin başladığı günden beri binanın etrafında konuşlanmış bulunan ve saldırmak için fırsat kollayan sömürgeci kolluk kuvvetleri kitleye, "Siz orada PKK'nın marşlarını ve türkülerini söylersen, biz de sizi dinleyeceğiz ka..." diyerek saldırıya geçti.

Açlık grevçileri ile dayanışmacılar polis saldırısı karşısında direnişe geçince, saldırganlar binaya girmediler. Bunun üzerine hemen yandaki İHD binasına saldırıya geçtiler. Burada bulunan Sert İHD yetkililerinden beş dövdölerek hastanelik edildiler. İçerideki eşyaların tümü kırılıp tahrip edildi.

Daha sonra Elit (Batman) ve Musur (Kurtalan)'dan takviye kuvvet alan polis ve özel tim elemanları HEP binasının kapılarını kırarak cop ve kalkanlarla açlık grevinde bulunan ve damın üzerinde halay çeken yurtseverlere saldırılar. Çok sayıda yurtsever cop, kalkan ve silah kabzalarıyla yaralandı. Bunlardan durumu ağır olan İHD Denetleme Kurulu Üyesi Hıfzıullah Ete, İHD Üyesi Musa Yasaak, İHD Üyeleri Abdullah Sevin ve Osman Oğuz İlil Devlet Hastanesi'ne gönderilerek tedavi altına alındılar.

Polislerin bir kısmı binadaki yurtseverlere saldırırken, diğer kesimi de ellerindeki otomatik silahlarla HEP ve İHD binalarının etrafını kuşatmaya alarak binalara giriş çıkışı kestiler. İçeride saldırıya uğrayanlar, kırık cam parçaları, küll tablaları ve damdan kopardıkları kiremitlerle kendilerini savunmaya çalıştılar.

Halk saldırıya uğrayan açlık grevcilerinin yardımına koşuyor

Sömürgecilerin HEP ve İHD binalarındaki açlık grevcilerine saldırıldığı haberlerinin çevreden duyulması üzerine, her mahallelerden kitleler, polisin kuşatmasındaki binaların bulunduğu alana doğru akın etmeye başladı.

Polisler, bu kez de çevrede biriken ve olayı öğrenmeye çalışan kitlelerin üzerine saldırdı. Öte yandan saldırıları protesto etmek amacıyla şehir merkezinde yürüyüşe geçen 1.000 kadarlık bir kitleye de polis ve özel tim birlikleri saldırdı. Yürüyüşçülerle hiçbir ilgisiz bulunmayan belediye görevlilerine de hıznı almayarak saldıran polis, belediye binasında bulunanlara da dayak attı.

Polisin bu azgın terörü kısa sürede tüm Sirt genelinde duyuldu. Çoğunluğunu köylerinden zorla sürülen göçerlerin oluşturduğu Çakmak ve Kooperatif mahallelerinde oturan kitleler hemen harekete geçerek yürüyüşe başladılar.

Yarısını kadın ve çocukların oluşturduğu yüzlerce kişilik kitlenin, "Kahrolsun sömürgeci-

ler", "BİŞİ PKK" sloganlarıyla şehir merkezine doğru yürüyüşü, sömürgeci güçleri iyice çılgına çevirdi. Akşam karanlığının da etkisiyle neye uğradığını anlamayan polisler, ARGK gerillaları tarafından şehrin basıldığına zannederek can telaşıyla silahlarına sarıldılar. Bu panik sırasında polislerin kendi arasında yanlışlıkla çatışmaya girdiği haberleri yayılıyorsa da bu konuda kesin bilgi edinilemedi.

Akşam saatlerinde Çakmak ve Kooperatif mahalleleri ablukaya alındı. Telefonları da kesilen her iki mahallenin dış dünyayla bağlantıları kalmadı.

Daha önce de bu mahallelerde yaşayan kitleler üzerinde büyük bir terör estirilmiş, bunlardan çok sayıda yurtsever gözaltına alınmıştı. Ve zaten açlık grevi bu yüzden bağlatılmıştı.

SİRT HALKI ZULME KARŞI DİRENME HAKKINI KULLANIYOR

Sirt'te sürekli yoğun baskıların yanısıra İHD şubesi ve yöneticilerine bu yoğun baskıların yaşanması, halk ve insan hakları savunucularına yönelik baskıların daha da yoğunlaşması vahşet boyutuna varması; emekli, halk, vahşice karp en iyi savunmanın onurunu korumak ve direnme hakkını kullanmak olduğuna karar vererek açlık grevine başladı, direnme hakkını kullandı.

Bize ulaşan duyurular üzerine 17 Mart 1991 tarihinde İHD-GYK Üyesi ve Van Şube Başkanı Yavuz Binbay, İHD Van Şube Sekreteri Nazmi Gür, HEP Tatvan İlçe Başkanı Neyron Ppödemir, Bitlis Barosu avukatlarından A. Kerim Şenmez'den oluşan bir heyetle inceleme yapıldı.

Sirt'e miki güvenlik önlemleri altında girdik. HEP İl Binası'nın bulunduğu tüm sokak ve caddeler polis tarafından abluka altına alınmıştı. Tüm sokaklar araç ve yaya trafiğine kapatılmış durumda. Küçük çocuklar ve kadınlar tutuklanıyor, açlık grevine katılmak isteyenler engelleniyor, binadan çıkanlar tartaklanarak gözaltına alınıyor, küçük çocuklarla polis kent sokaklarında kovalamaca oynuyorlar. Kentte durum çok gergin. Şu anda yörne yalan insan gözaltında. Şehir tam anlamıyla tapıyla, toprağıyla; yağlısı, çocuğu, bebesi, kadını, erkeği tüm insanıyla bir gözaltı yaşıyor. Şehir girtğınden itibaren ve şehir merkezine doğru yoğunlaşan polis ve özel tim devriyeleri şehirde tam anlamıyla bir terör havası estirmektedir. Grevçilerin bulunduğu binaya giriş çıkış tamamen yasaklanmış durumda. Polislerin elinde beyaz kağıtlara sarılı uzun sopalar bulunuyor. Bu sopalarla gelen diyaretçilere saldırıldığı tarafımızca gözlemlenmiştir.

Sirt'te bu aşamaya nasıl gelindi?

Gerek grevçiler ve HEP yöneticileri, gerekse de İHD Sirt Şube Başkanı Evrim Aydar'dan alınan bilgilere göre, baskılar Aralık ayında yoğunlaşarak devam edegelmiş. İnsanlar keyfi gözaltına alınarak günlerce sorgulanmış. Alınan bilgilere göre 1990 yılında 20.000 kişi gözaltına alınmış ve bunlardan 20-25 kişi tutuklanmış, ancak hala kimse hüküm giymemiştir.

Verilen bilgiler tıyılar ürpertiçidir. 3 aylık bebekten, 65 yağındaki yaşlıya varana dek ayırım gözetmeden bir saldırı saldırısı. Emine Kaya, İshmae yatağından 3 aylık bebeğiyle, elması da 8 aylık bebeğiyle birlikte kız koşullarında eve keyfi karakol kurmak amacıyla sokaka atmanın mantığı açıklanamaz. Türkiye bilmediği için insanlarımızı kamu avukatı makamı ile eden savcının hakaret ederek baskı ve tehdit etmenin mantığı açıklanamaz. Kentin ana caddelerinde 8 yaşına varana dek kimlik sormanın mantığı açıklanamaz. 8 yağındaki çocuğu potansiyel suçlu göstermenin mantığı açıklanamaz. İşte, açıklanamayan yüzlerce olgunun olması. Sirt halkını nefsi müdafaaya sevketsmiş ve BM İnsan Hakları Beyanname'sinde yer alan, "Zulüm ve baskı altındaki her insanın ve halkın direnme hakkı vardır" hakkını kullanarak Sirt halkı, insan olmanın onuruyla direndiyor. Açıklanamayan mantığa da, "Bu mantık, ancak bir halkı toplumun hedef alan çatışma mantığıdır" diyerek açıklama getiriyor. İnsan olan herkesi insanlık onurunu korumaya çağırıyor.

Nedir grevcilerin istekleri?

Keyfi gözaltılara son verilmesi, gözaltılarda yasalara uyulması, evlere keyfi karakol uygulamasına son verilmesi, gözaltındakilere ailelerinin insanı ihtiyaçlarını gidermelerine izin verilmesi, savcılarının tutuklu ve alillerine yasalar çerçevesinde davranıp hakaret ve baskı yapmaması, köylülerin ekimlerini ekip biçmelerine izin verilmesi; bebeklerin, yaşlıların ve akıl hastalarının gözaltına alınmasının engellenmesi. İşte grevcilerin istekleri; insan olmanın gerektirdiği isteklerdir. Buna karp olmak ve bu hakları ihlal etmek insanlığa karpı olmak, insanlık dımanca olmak demektir.

İnsanın diyen herkesi, insanlık onuruna yapılan bu saldırılar karşısında direnme hakkını kullanan Sirt halkıyla dayanışmaya çağırıyoruz.

Yavuz Binbay
İHD GYK Üyesi ve Van Şube Başkanı

Sömürgeci saldırılara karşı toplu direniş

Sömürgecilerin bu vahşi saldırılarına karşı kitleler baştan sona kadar kararlı bir direniş içerisindeydiler. Onlar ne kadar azgın bir çılgınlıkla saldırılarına kalksa da o kadar büyük bir kararlılık ve güderek artan bir kitle-sellikte karşı koydu. Bu nedenle, bir anda Sêrt'in birçok yerinde birden kitle gösterileri oldu. Böyle bir durumu sömürgeciler pek de tahmin edememişlerdi. Onların vahşeti, hiç de beklenilmeyen büyük bir direnişin ortaya çıkmasına yol açtı.

Açlık grevi üç kişiyle başladı. Ama açlık grevinin bağladığı duyulur duyulmaz, katılanların sayısı çığ gibi artmaya başladı. Sömürgecilerin en büyük saldırılarını gerçekleştirdikleri 18 Mart günü, katılanların sayısı 100'dü aştı. Aynı gün de yüzlerce dayanışmacı da grev-cileri ziyaret etmekteydi.

Açlık grevinin başladığı ilk günden beri bina polisler tarafından ablukaya alınmış, dayanışma amacıyla kimsenin binaya girmesine izin verilmiyordu. Sokak bağlarını tutan özel tim ve polisler, binaya girmek isteyen çocuk-çocuk, kadın-erkek kim olursa olsun herkesi coplayarak engelliyor, beş yaşındaki çocukları ve analarının kucağındaki bebekleri bile dövüyor, açlık grevçilerinin ihtiyaçlarının karşılanmasını önlemeye çalışıyordu. Ama tüm bu baskı ve işkenceye rağmen, küçücük çocuklar ve kadınlar duvarların üzerinden atlayarak eylemin yapıldığı HEP binasına ulaşıyor, her şeyi göze alarak onlara sığara, çay ve şeker götürüyorlardı. Ve sokak aralarında grevçilerin seslerine eşlik ederek Kürtçe türküler ve marşlar söylüyorlardı.

18 Mart günü sömürgeciler ablukayı daraltınca, halk da bunu kırmamanın başka yollarını yarattı. Minibüslere yolcu gibi binerek tam binanın önüne geldiklerinde aniden iniyor ve koşarak içeri giriyorlardı.

Açlık grevi, Sêrt genelinde direnişin yaygınlaşmasına ve tüm halkın ortak eylemi haline gelmesine yol açtı. Saldırıları ise, aktif direnişin tüm kenti sarmasına neden oldu. Sömürgeci Sêrt'te öfke ektiler. Hırına bicıyorlar.

Yaralılar hastaneye gitmiyor

Saldırıları çok vahşiceydi. Birçok kişi bu saldırılar sırasında çeşitli yerlerinden yaralandı. Yaralıların çoğu tutuklanmaktan çekindikleri için hastaneye gitmek yerine evlerde kendi olanaklarıyla tedavi olmayı tercih ediyorlardı.

18 Mart günü yapılan saldırıda iki katlı binanın damından atılan yurtseverlerden Vezir Çetinkaya'nın belli kirlenerek ağır yaralandı. Burçuk kaşının kafa ve kolları cop, kalas ve dipçik darbeleriyle kırılmıştı. Yine aynı gün ağır yaralanan Muxa Yaşak'ın da bir yurtsever tedavi altında bulunduğu hastaneden gözaltına alındı. Yaralılarından Osman Oğuz'un şu anda aklı koma halinde Etili Devlet Hastanesi'nde yatmakta olduğu bildiriliyor.

15-20 Mart tarihleri arasında HEP binasına gelen gidenler önce gözaltına alınıyor, dayak ve işkenceden sonra serbest bırakılıyorlar. Destek amacıyla binaya gelen göçer kadın ve kızlarına saldırılıyor, bu saldırılar

Kürdistan halkı Başan APO'nun önderliğinde dayanışma yürüyor

Foto: Berzvedan

görülmek isteyen (Hİ) yetkilileri siyasi şube müdürü tarafından tehdit ediliyordu. Müdür, "Neden resimlerimizi çekiyorsunuz, bugüne kadar resmi çekilen tüm polisler öldürüldü" diyerek korkusunu dile getiriyor. Olaylar arasında 3-4 polis de yaralandı.

Ayrıca aldığımız bir habere göre, Sêrt'te gözaltına alınanlardan Ankara'dan geldikleri söylenen üç bayan da var. Ancak bunlar, polis sorgusunda henüz kimliklerini söylemediklerinden, kim oldukları tespit edilemiyor.

Açlık grevi amacına ulaşarak sonuçlandı

Büyük bir direniş ve kararlılıkla sürdürülen açlık grevi 28 Mart tarihinde sonuçlandı. HEP Genel Başkanı Fehmi Işıklar başkanlığındaki bir HEP heyeti Sêrt'e giderek aracılık yaptı. Vali ile görüşen heyet üyelerine tüm tutukluların serbest bırakılacağına dair söz verildi. Ancak sömürgecilerin sözlerine güvenmeyen eylemciler açlık grevini bırakmadı. Geçen iki gün zarfında gözaltındakilerin çoğunun serbest bırakılması ardından açlık grevi de sona erdirildi. Şu anda Mücahit İler, Şefik Çalapkolu, Şükrü Kurhan ve Sedat Kaya adındaki dört yurtsever hala gözaltındadır. Sömürgeciler bunların dışındakileri bırakmak konusunda kaldı.

Gerillalar halka yapılan baskıyı karşılıksız bırakmadı:

3 özel tim elemanı öldürüldü

Sêrt'te polis baskıları ve operasyonların dorukta olduğu bir sırada, gerillaların kent merkezindeki çevik kuvvet merkezine saldırı düzenlemeleri, halk arasında büyük bir coşku yarattı. Sömürgecilerin yüreğine de korku aaktı.

19 Mart akşamı saat 19.00 sıralarında, PTT binası yakınındaki çevik kuvvet karakoluna gerillalar tarafından baskın düzenlendi. Saldırı sonucunda, ilk aldığımız bilgilere göre 3 özel tim elemanı öldü, bazıları da yaralandı. Bunun üzerine Sêrt

merkezindeki operasyonlar daha da yoğunlaştırılıyor, bazı mahalleler tümünden kuşatmaya alınırken, mezarlık bile didik didik aranıyor.

Hİ ve HEP binasındaki açlık grevçileriyle halka en vahşice saldırılar, saldırıya uğrayan çevik kuvvete bağlı polislerdi. Gerillanın bu işkencecilere verdiği bu isabetli ve ani karşılık, halkın coşkusu artırdı.

Nisêbin

Newroz ve serhildan kıvılcımını yine gerilla yaktı

Nisêbin / Mehser (Berzvedan): Nisêbin'de geçen yıl olduğu gibi, bu yıl da serhildan kıvılcımını yakan yine gerilla oldu. 14 Mart 1991 tarihinde Mehser (Ömerli) ile Nisêbin arasındaki ARGK gerillaları ile sömürgeci ordu birlikleri arasında bir çatışma meydana geldi. Mehser'e bağlı ama Nisêbin'e dahil yakın mesafede bulunan Kersivan (İkitepe) köyü yakınlarında, akşam saat 19.00 sıralarında başlayan çatışma 2-3 saat kadar sürdü. Sömürgeciler, verdikleri ağır kayıpların anlaşılmaması için, olaydan sonra hiç kimsenin o alana yaklaşmasına izin vermedi. Ölen askerlerin cenazeleri alelacele olay yerinden toplanarak yerlere gömülürken, çatışmada şehit düşen 5 gerillanın cenazelerini de hemen orada toprağa gömdüler.

Halk bu ivedi telaşı, kimyasal silah kullanıldığı olabileceği kuşkusuna bağladı. Bu olayda kahramanca direnen ve düşmana ağır kayıplar verdirerek şehit düşen ikisi bayan 5 gerilladan adlarını tespit edebildiklerimiz şunlar: Halime YILDIRIM (Boşu), Nisêbin'e bağlı Çibitine (Yolcu) köyündendir. Nadiye BAYSAL (Cihan), Gurrîkê köyündendir. Mîrza ... (Grupun komutanı olduğu söylenmektedir). Mihemed ... Talatê (Doğanlı) köyündendir. Menderiyê (Çelova) köyünden adını öğrenemediğimiz bir savaşçı.

Nisêbin halkı her zaman olduğu gibi şehitlerine sahip çıktı. 16 Mart sabahı, şehit düşen gerillaların aileleri ile birlikte 7-8 köy halkı birleşerek, Harbê (Dalluş) tugayına doğru yürüyüşe geçti. Sayıları 1.000'i geçen yü-

rüyüçüler gerillaların cenazelerini almakta kararlı olduklarını attıkları PKK yanlısı sloganlarda dile getiriyorlardı. Söz konusu tugay, Nisêbin'e 30-40 km. uzaklıktadır.

Yürüyüşçülerin yoluna bar-

kat kuran sömürgeci askeri birliklerin halkı engellemek istemesi üzerine tağı sopalı çatışma çıktı. Daha sonra Nisêbin'de oluşturulan bir heyet savcılıktan izin alarak cenazeleri gömüldükleri yerden çıkarıp törenle defnetmek üzere harekete geçti. Ancak sömürgeciler bu heyetin de yolunu keserek heyette bulunanların tümünü gözaltına aldılar.

Bu arada halkın tepkisinden korkan sömürgeciler, şehit gerillaların köylerinden bazılarına kuşatmaya alarak giriş çıkışları yasakladılar.

Heyette yer alan ve gözaltına alınanlar şunlar: Dr. Cemal Kahraman (HİD Nisêbin Temsilcisi), Mehmet Bayasal (Gazeteci), Merteza Anter (Belediye Encümeni), Mecdi Akgün (Gazeteci), Süleyman Balan, Şükrü Elmek, Mehmet Orhan, Ali Altınar.

Gazetemiz yayına hazırlanırken, çoğu HİD üyesi bu kişiler halen gözaltında tutulmaktaydı. Öte yandan Newroz gösterileri sırasında da Nisêbin'de çok sayıda kişi gözaltına alındı. Bunlardan 34 kişi tutuklanarak 28 Mart'ta Amed cezaevine gönderildi. Tutuklanarak Amed'e gönderilenler arasında Nahide Ozan ve Nurcan Keyeş adında iki de bayan var. Bunlardan Nahide Ozan yaralıdır.

BASIN AÇIKLAMASI

21 Mart 1991 tarihinde Mardin'in Nusaybin ilçesinde NEWROZ kutlamalarında meydana gelen ve bir kişinin ölümü, birçok kişinin de Allahla yaralanmasıyla sonuçlanan olayı yerinde incelemek amacıyla bir inceleme heyeti oluşturulup 32 Mart 1991 tarihinde Nusaybin'e gidilmiştir. HEP İl Yönetim Kurulu Üyesi Eser Bingöl, Diyarbakır Bölge Barosu Başkanı Fehi Gümüş, Yeni Ülke Gazetesi Temsilcisi Leyla Zana, Diyarbakır HİD Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi Faysal Veznedaroğlu ile Diyarbakır HİD Şubesi İnsan Hakları İhtilalleri İzleme Komitesi Üyeleri Vedat Aydın ve Haniye Ölmek'lerden oluşan heyetiminin olay hakkındaki izlenimleri şöyle olmuştur:

21 Mart 1991 tarihinde Nusaybin ilçe merkezinde Newroz bayramını kutlayan kitleye hiçbir haklı gerekçe olmadan güvenlik güçlerince silah atılmıştır. Kutlamayı gerçekleştiren halkta herhangi bir taşkınlık ya da güvenlik güçlerine bir saldırı söz konusu olmayıp, sivil insanlara silah kullanımı tek nedeni kutlamayı gerçekleştiren bir kısım insanın şehit mezarlığını ziyaret etme teşebbüsünde bulunmalarıdır. Kaldı ki, bayramlarda mezarlığın ziyareti edilmemesin yıllardan beri süregelen bir gelenek olduğu da bilinmektedir.

Güvenlik güçlerinin açtığı ateş sonucu Ali TURAN (32) lakımlı kişi bagından aldığı kurşun yarasıyla hayatını yitirmiştir. Ayrıca sayıları kesin olarak tespit edilememekte birlikte, halk arasındaki söylemlere göre 10 ile 15 arasında kişi de atılan kurşunlardan dolayı yara almışlardır. Yaralıların sayısını tespit edemememizin nedeni, yaralıların gözaltına alınma korkusuyla hastanelerde tedaviden kaçınmalarıdır. Zira, güvenlik güçlerince tespit edilen yaralıların Nahide Ozan (16) ile Haniye Kaya gece evlerinden alınarak gözaltına alınmışlardır ve halen de gözaltında bulunmaktadır. Heyetimiz yaptığı incelemede, ilçede birçok insanın da gözaltına alındığını tespit etmiştir.

Ayrıca güvenlik güçleri, yakalanmak korkusuyla evlerinde tedavi gören insanların hastanelere başvurmalarını sağlamak amacıyla Nusaybin'de serbest olarak çalışan üç doktordan Dr. Mehmet Tarhan ile Dr. Sadık Danışman'ı olaydan hemen sonra gözaltına almıştır. Serbest çalışan diğer Dr. Cemal Kahraman ise, 18 Mart 1991 tarihinden bu yana gözaltında bulunmaktadır.

Olaydan kısa bir süre sonra güvenlik güçlerinin söz konusu müdahaleleri protesto eden üç kişi tüm işyerlerinin kapaklarını kapatmıştır. Buna karşılık olaydan bir gün sonra, 22 Mart 1991 sabahı yetkililerin nezaretinde, kapakları kapalı dükkanların anahtarları kırılıp, işyerleri zorla açılmıştır. Bir kısım kapalı işyerlerinin kapılarının ise, güvenlik güçlerince mühürlenmiş olduğu da heyetimize görülmüştür.

Ayrıca, olaydan sonra şehrin giriş ve çıkışları güvenlik güçlerince yasaklanmıştır. Heyetimizin şehir merkezine girişi de engellenmek istenmiş olup, yetkililerle uzun süre yapılan tartışmalar sonucu zorla şehre girilmiştir. Köylerden ilçeye gelmek isteyen köylülerin, şehir girişinde güvenlik güçlerince dövülerek geri gönderildikleri tarafımızdan tespit edilmiştir.

Daha önce de Bölge'de cereyan eden benzeri birçok olayda olduğu gibi, bu olayta da devletin Bölge'de yönetici politikasının özyükümlüğü açığa çıkmıştır.

Bir taraftan Newroz kutlamasına sömürgeci baskı verilirken, diğer yandan Newroz'u kutlayanlara kurşun atılması devlet yetkililerinin ne denli salimni olduğunun da bir göstergesidir.

HİD Diyarbakır Şubesi

İNCELEME RAPORU

Artık ilkokul öğrencileri de coplanıyor

12 Eylül sonrasında kurumsalaşan gericiilik tüm kamu kurum ve kuruluşlarında olduğu gibi milli eğitim kurumlarında da yerleşti. Bilimsellikten uzak bir eğitim sistemi ile öğrenciler "eğitilmeye" çalışıldı. Bölgeimizde asimilasyon politikasına da hizmet ederek, kimi zaman öğretmenler, emniyet ve MİT teşkilatının birer elemanı gibi hizmet etti.

Son zamanlarda Silvan'da gelişen olaylara kaynaklık eden işte bu sorunlardır.

Silvan Lisesi Müdürü Ramazan Gürbüzeli, Silvan Lisesi'ne geldiğinden beri süredir olarak öğrencilerle bir anlaymazlık içindedir. Ve okulun "problem öğretmenleri" arasında yer alıyor. Öğrencilere karşı çok kaba davranıyor, onur kırıcı küfürler kullanıp dayak atıyor. Sürekli azarlayıcı konuşup onları küçümseyip azarlıyor. Sekiz yıllık öğretmenliği boyunca, onunla tartışıldan için 10 tane öğrenci okuldan atılmış, 8 öğrenci onun ihbarı üzerine gözaltına alınmıştır.

Eskiden bir MHP militanı olduğu belirtilen Müdür Ramazan Gürbüzeli hakkında 150 tane şikâyet dilekçesi Milli Eğitim Müdürü'ne verilmiş, ancak müdürlük bu olumsuzluklara rağmen tam onlara hizmet edebilecek nitelikte olan bu öğretmeni 1989'da Silvan Lisesi'ne müdür olarak atanmıştır. Müdür bugüne kadar 6 kez tatil dilekçesi verdiği halde Milli Eğitim Müdürlüğü bu kadrosunu yitirmek istememiş ve tatilasını kabul etmemiştir.

Yine bu konuda görevli öğretmen Celal Gül de müdürle uyum içindedir. Bu öğretmenin sık sık öğrencilere karşı kullandığı, "Siz Kurtiler adam olamazsınız", erkeklere, "Oldin haydul olun", kızlara, "Oldin Yeşilçam'a artist olun, bunun dışında bir şey yapamazsınız" sözleriyle küçümseriyor. Sürekli öğrencilerle küfürle konuşarak onları dövüyor. Bir kız öğrenciyi dövdükten sonra, kanayan burnuna elini süren öğretmen Celal Gül parmağındaki kanı emerek, "Ben bu Kurtilerin kanını içmem doymam" demiştir.

Konuşulan tüm veli ve öğrencilerde ortak bir kanı, notların hiçbir zaman başarı ve yeteneklerine göre verilmediğidir. Gericil ve kendileriyle düşünsel olarak uyumlu olan öğrencilere daha fazla not veriliyor.

İşte tüm bu olumsuzluklar süreci içinde bir olay bunlara karşı ciddi bir tepkinin oluşmasını için patlama oldu.

14 Mart 1991 perşembe günü öğretmen Celal Gül'ün sert tavır ve küfürlerine karşıkoyan Abdurrahman Güseli adlı öğrenci öğretmenler odasında Mustafa Karabak, Celal Gül, Turan Güneri (müd. yrd.) ve Ramazan Gürbüzeli (müdür) adındaki öğretmenler tarafından çok gaddarca dövülmüş, bu sırada öğrenciler arkadaşlarının dövülmesi olayına müdahale ederek engellemek istemişlerdir. Ancak, Müdür Yardımcısı Turan Güneri polisler haber verdikten sonra polis gelip öğrencileri dağıtmış, ancak öğrenciler de "Polis düşman" şeklinde sloganlar atarak olayı protesto etmiştir.

Ertesi gün öğrenciler, okul idaresinin genel tavrını ve son olayı protesto amacıyla dersleri boykot ederek bu müdürü istemediklerini belirttiler. Polis, henüz 7-14 yaşları arasında olan bu çocuklara da coplarla saldırıp, miniklerin eylemini üç tane da gözyağırtıcı bomba kullanarak kırmaya çalıştı.

Bu sırada okula gelen üç Milli Eğitim Müdürü topluluğun dağılmasını ve olayın bittiğini belirtti. Okulun önüne gelen veliler ve öğrenciler anayol üzerinde oturma eylemi gerçekleştirdi. Daha sonra da hükümet konağına yürüyerek Kaymakamla görüşme talebinde bulunuldu. 20 kişilik bir öğrenci velisi heyeti, Kaymakamla görüşerek olaylara sebep olan öğretmen Celal Gül ve okul idaresindeki görevlilerin görevden alınması gereğini belirttiler. Alay komutanlığına polisin öğrencilere saldırması kınandı.

Celal Gül görevinden açığa alındı. Ramazan Gürbüzeli ise, Silvan'daki Milli Egemenlik İlköğretim Okulu'na müdür olarak atandı.

Pazartesi göreve başlayan Ramazan Gürbüzeli'ne tepkiler diğer okullarda da devam etti. Öğrenciler dersleri boykot ederek bu müdürü istemediklerini belirttiler. Polis, henüz 7-14 yaşları arasında olan bu çocuklara da coplarla saldırıp, miniklerin eylemini üç tane da gözyağırtıcı bomba kullanarak kırmaya çalıştı.

Öğrencilere sadırında bulunulduğu haberi Silvan Lisesi'ne girdince ilçe öğrencileri okula doğru gitmek isterken polis tarafından engellendi. Coplarla, gözyağırtıcı bombalarla öğrenciler dağıldı. Olaylar sırasında 8 öğrenci yaralandı ve bunlardan Serdar Turan adlı öğrenci ağır yaralı olduğundan beyin kanaması ihtimali ile Diyarbakır Devlet Hastanesi'ne yatırıldı. Diğer yaralı olan öğrenciler tedavi edilmeden polise gözaltına alındı. Bunun dışında 70 ilçeinde öğrenci halen de gözaltındadır. Toplama operasyonu ilçe de devam etmektedir.

Öğrencilerin en doğal, en masum istemleri bile karşısında copları buluyor, ilkokul öğrencilerine karşı da gözyağırtıcı bomba ve cop kullanılıyor.

Yeni yetişen genç nesle yapılan bu saldırıyı protesto ediyor, uyarıları bu konuda duyarlı olmaya çağırıyor, aksi taktirde görevlerini bırakmalarını belirtiyoruz.

19 Mart 1991

Hikmet Asa (İHD Diyarbakır Yönetim Kurulu Üyesi, İnsan Hakları İhtallerini İzleme Komisyonu Başkanı), Av. Sabahattin Acar (İHD Yönetim Kurulu Üyesi), Nazdar Kahramanlar (İHD Yönetim Kurulu Üyesi), Av. Hakanlıye Ölmek (İHD Üyesi), Neflihan Özkan (İHD Üyesi), Hakanlı Yıldız (İHD Üyesi)

Farqin

28 Mart günü halk yediden yetmişe Mahsum KORKMAZ'ı anmak amacıyla ayaklandı

Farqin (Berzwedan): Mart ayı boyunca direniş odağı haline gelen Kürdistan kentlerinden bir tanesi de Farqin (Silvan) oldu. Özellikle Newroz'dan önceki haftada günler ve geceler halkla sömürgeci kolluk kuvvetleri arasındaki çatışmalarla geçti. Sömürgeci asker ve polisler ilkokul öğrencilerine bile saldırdı. İlçeye giren çıkışlar durduruldu. Panzerlerle kuşatma hareketleri gerçekleştirildi. Ama halkın ve öğrenci gençliğin direnişi durdurulamadı.

Direnişin durmayacağını anlayan sömürgeciler, öğrencilerin taleplerini kabul etmek zorunda

Batuyan dağlarında çatışma:

En az 20 düşman askerinin öldürüldüğü bildiriliyor

19 Mart günü Farqin'e bağlı Derzwan köyü yakınlarında Batuyan dağlarında, ARGK gerillaları ile sömürgeci ordu birlikleri arasında silahlı çatışma çıktı. Öğle saatlerinde başlayan ve birkaç saat devam eden çatışmada, düşman birliklerinden en az 20 askerinin öldürüldüğü ve birçoğunun da yaralandığı bildiriliyor. Çatışmada 5 ARGK savaşçısı da şehit düştü.

Çatışmanın olduğu gün ilçe merkezinde de gösteriler yoğun biçimde sürüyordu. Silahlı çatışma haberini alan halk, polislere daha büyük bir kinle saldırarak, gerillaları destekleyen sloganlar attı.

Şehit düşen 5 gerilladan 4'ünün kimlikleri belli oldu. İkisi

rasına uğradı. Sabah saatlerinde başlayan çatışma gün boyu devam etti. Bu sırada Şirnex'den durmadan helikopterler havalandı, Gabar'a durmaksızın takviye birlikler aktarıldı. Öğlen saatlerine doğru muhabirimiz, Şexê Reş (Kızıla) köyüne iki asker cesedinin getirildiğini bildirdi. Daha sonra bunların sayısının 4'e çıktığı ve çok sayıda yaralı ile muhtemelen başka 600 askerlerin cenazelerinin de halktan gizlenerek helikopterlerle kent merkezlerine götürüldüğü belirtildi.

Çatışmalarda ARGK gerillalarının hiç kayıp vermediği bildiriliyor.

Şehir merkezinde polis otosu havaya uçuruldu

Aynı günün akşamı kent merkezinde de şehir gerillası sömürgecilere darbe vurdu. Gabar'da Agitler'in ruhuyla savaşan ge-

28 Şubat - Şirnex: 91 şehitlerin ilk toynu burada yapıldı.

Foto: Berzwedan

kaldılar. Milli Eğitim Müdürü Davut Okçu ile ise müdürü Ramazan Gürbüzeli görevden alınarak başka yerlere atıldı.

Newroz'daki görkemli kutlamalardan sonra Farqin halkı, bu kez Kahramanlık Haftası ve ARGK'nin Nûmûz komutanı Mahsum KORKMAZ'ı anma hareketlerine başladı. ARGK Orta Eyalet Komutanlığı imzasıyla dağıtılan bildiride, tüm Farqin halkının, 28 Mart günü işyerlerini kapatmaları ve Agit'i anma gösterilerine katılmaları çağırısı yapılıyordu. Agit'i yürekten bağrına bastığını her fırsatta kurtulayan Farqin halkı, ARGK'nin bu çağırısına da güçlü bir karşılık verdi. İlçedeki tüm işyerleri kepenk indirdi. Şehirde günlük yaşam adeta durdu. Aynı anda Farqin'in birçok mahalle ve değişik semtlerinde korsan gösteriler yapıldı. Agit'in mücadelesini dile getiren konuşmalar yapıldı, sloganlar atıldı.

Bu direniş karşısında çığna dönen sömürgeciler, çareyi yine vahşette aradılar. Öğleden sonra 14.30'da polis zorla işyerlerinin kepenklerini açmaya, bal-yozlarla kepenkleri kırmaya girişti. Birçok işyerinin kepenkleri bu şekilde parçalandı. Esnafar daha sonra toplanarak durumu tartışıp değerlendirdiler ve sömürgeci provokasyonları boşa çıkarmak amacıyla işyerlerini açtılar. Ancak gösteriler akşam geç saatlere kadar sürdürüldü.

Farqin, bir Liç doğumlu olan gerillalar için, doğum yerlerinde binlerce kişinin katıldığı cenaze törenleri yapıldı. Binlerce insan şehit ailelerin taziyesine gitti. Şehitlerden kimlikleri belirlenen Salt PAMUK (Azad) ve Nesim ÇİÇEK (Rızgar) Farqin doğumlu. Abdurrahman KIZGIN (Selim) Liç doğumlu, Erhan ... (Nadir) Hezo (Kozluk) doğumludur. Kimliği tespit edilemeyen şehit gerillanın da Serhedan (Kara) doğumlu olduğu söylenmektedir, ancak bu kesin değildir.

Şirnex

Gabar dağındaki çatışmada sömürgeci orduya mensup 4 asker öldürüldü

Şirnex (Berzwedan): Kürdistan'da baharın gelişiyi birlikte gerilla eylemlerinin de yoğunlaşmaya başladığı görülüyor. Son günlerde sık sık ARGK gerillaları ile sömürgeci güçler arasında çıkan çatışma haberleri gelmektedir.

Bunlardan bir tanesi de, Şirnex'den gelen çatışma haberidir. 30 Mart günü Şirnex'in yakınındaki Gabar dağında operasyona çıkan sömürgeci askerleri birlikler ARGK gerillalarının saldı-

rıllardan aldığı darbelerle temsilleyen düşman, şehir merkezinde de darbe yiyince adeta neye uğradığını şaşırdı.

Akşam saat 21.00'e doğru Şirnex büyük bir patlama sesleriyle sarıldı. Patlama İsmet Paşa Mahallesi'ndeki Cumhuriyet Caddesi'nde meydana geldi. Olay yerine giden halk, emniyet müdürlüğüne alt bir minibüsün bomba ile tahrip edilmiş halini gördü. Araçta bulunanların tümü yaralanmış, bazılarının durumu ağırdı. Bunlardan kimliğini henüz öğrenemediğimiz bir polis ile emniyet görevlisi Ali Okan, durumu en ağır olanlardı. Ayrıca yolda geçmekte olan Ali Kılıç adındaki 20 yaşlarında bir genç de karmından alması olduğu can parçalarıyla hafif yaralandı.

Şirnex muhabirimizin bildirdiğine göre, ARGK şehir gerillasına bağlı bir tim tarafından saldırıya uğrayan araç, aslen Şirnex'li Ramazan Uğur adlı bir işbirlikçinin kullandığı araçtır. Bu kişi kısa süre önce sömürgecilere yaptığı hizmetler karşılığında ödüllendirilerek göğürbekçi kadrosundan emniyette işe alınmıştı.

Şirnex'te Newroz gösterileri sonrasındaki yakalanmaların çoğuna bu işbirlikçinin neden olduğu, bundan dolayı bu işbirlikçi unsurun özellikle hedef seçildiği bildirilmektedir. Ancak bu hain, pis canım bu seferlik kurtarabildi, saldırıyı yaralı atlattı.

21 Mart 1991 - Cizra Botan: 20 bin yurtsever Newroz'u serhildanla kutladı

Foto: Berxwedan

Cizra Botan

İlçe merkezinde özel tim konvoyuna gerilla saldırısı:

5 tim elemanı öldü, 2'si ağır yaralı

Cizra Botan (Berxwedan): İki araçlık bir özel tim konvoyuna 30 Mart akşamı gerillalar tarafından yapılan silahlı saldırıda, ilk belirlemelere göre 5 tim elemanı olay yerinde öldü, 2'si de ağır yaralandı. İkinci araçta kiler kaçarak canlarını sağ kurtardılar.

Edindiğimiz bilgilere göre, olayın gelişmesi şu şekilde oldu:

30 Mart akşamı Şirnex'de emniyet müdürlüğüne alt otunun bombalanması olayında yaralanan polis ve bekçiler, tedavi edilmek üzere Cizra Botan'a götürüldü. Ancak durumları ağır olduğu için buradan da Amed'e sevk edilmek üzere bir ambulansla yola çıkarıldılar. Ambulansa iki tim aracı önden ve arkadan eşlik ederek Cizra Botan dışını kadar götürdüler. Daha sonra ilçe merkezine geri dönen iki araçlık özel tim konvoyuna, ter-

minel yakınlarında gerillalar tarafından bir silahlı saldırı düzenlendi. İlk ategte isabet alan birinci otodaki tim elemanlarının tümü öldü veya yaralı olarak asıldığı bırakılırken, ikinci oto süratle geri dönerek kaçmayı başardı.

Daha sonra yapılan tespitlerde, birinci otoda bulunanlardan 5'inin öldüğü, 2'sinin de ağır yaralandığı anlaşıldı. Gerillalar kayıp vermeden olay yerinden uzaklaşırken, sömürgecilerin çok sayıda suçsuz insanı gözaltına aldığı bildiriliyor.

Qilaban

Zorla korucu yapılmak istenen köylüler kaymakamlığa yürüdü

Qilaban (Berxwedan): Qilaban'ın Nerwêh köyüne bağlı Merwêh mezarası, 18 Mart akşamı çok sayıda sömürgeci askerlerin baskınına uğradı. Çoluk-çocuk, yaşlı-geç, kadın-erkek tüm mezar halkını köy meydanında toplayan sömürgeciler, burada halka, "Ya korucu olacaksınız ya da köyü terk edeceksiniz" diye tehditte bulundular.

Köylüler, köylerinin sınırının sınır noktasında bulunduğunu, korucu olmaları halinde kendilerini kimseyle koruyamayacağını, kesinlikle korucu olmak istemediklerini belirttiler. Faşist askerler bu cevabı duyunca halkın üzerine ateş açtılar. Halk sömürgeci saldırılardan, baskı ve işkenceden kurtulmak için çevredeki dağlara çıktı. Köylülerin büyük çoğunluğu o geceyi dağlarda geçirdi.

18 Mart günü sabahı, Nerwêh köyü ve Merwêh mezarasında oturan 1.000 dolayında köylü, Qilaban'a doğru yürüyüşe geçti. Köylüler kaymakamlığa giderek sorunlarını yüce seale dile getirmek ve baskılara durdurulmasını talep etmek arzusunda. Ancak Qilaban girişinde köylülerin yolu askerler tarafından kesildi. Bunun üzerine geri dönen köylülerden Merwêh mezarasında oturanlar, yine ya dağlara ya da çevre köylere dağıldılar.

20 Mart günü bir grup köylü tekrar ilçe merkezine giderek sorunlarını kaymakama ilettiler. Ama ilçe kaymakamı da onlara aynı yanıtı verdi: "Ya askerlerin dediğini yapıp korucu olacaksınız ya da çekip gideneceksiniz." Bunun üzerine köylüler ilçede bulunan İHD temsilcilerine başvurdular. Köylülerin durumu İHD genel merkezine de iletildi. Fakat durumda herhangi bir değişiklik olmadı, yani sömürgeci baskı ve dayatmalar devam ediyor.

Merwêh mezarasında ve ilçeye yürüyüş esnasında köylülerin üzerine ateş edilmesi olaylarında öldü veya yaralı olup olmadığı öğrenilemedi.

Wan

Gerillalar şehir merkezinde jandarma kıışasına saldırdı:

2 asker öldürüldü

Wan (Berxwedan): 28 Mart günü akşam saatlerinde, Wan'ın Harî Hekîr Mahallesi'ndeki Harî Bekîr Jandarma Kışlası, ARGK'ye bağlı bir şehir gerilla timi tarafından basıldı. İlk saldırı sırasında nizamiyede nöbet beklemekte olan iki asker öldürüldü. Çatışma 10-15 dakika kadar devam etti. Saldırıyı düzenleyen

gerilla grubu, kayıp vermeden mahalle arasına dalarak hızla gözden kayboldu.

Sömürgeciler derhal harekete geçerek mahalleyi kuşatmaya alıp geniş çaplı operasyonlara giriştiler de, hiçbir sonuç alamadılar.

Bu saldırının 28 Mart tarihinde gerçekleştirilmesi tesadüf değildi. ARGK gerillaları her yerde olduğu gibi Wan'da da ölümüne komutanları Agî'ti andılar. Zaten aynı gün Wan merkezinin en içlek yerlerine Başkan APO'nun ve Mahsum KORKMAZ yoldaşın posterleri de asılmıştı.

Bu olaylar ardından sömürgecilerin çok sayıda yurtsever gözaltına aldığı bildiriliyor. Sayıları 60'ı bulan bu yurtseverler, çoğunlukla daha önceleri de çeşitli nedenlerle tutuklanıp tekrar bırakılmak zorunda kalmışlardır.

Şemdinli

TC askeri birliklerinin bir başka macerası

Şemdinli (Berxwedan): Sömürgeci TC'den sınır ötesi maceralarından biri de yaklaşık 15 gün kadar önce Şemdinli (Şemdinli)'de yaşandı. Edinilen bilgiye göre, TC'nin Çeman (Derecik)'te konuşlanmış bulunan taburu, Gerdî (Gelîgen) mülkâsından Güney Kürdistan topraklarına giriyor. Ancak bu girişin nedeni çok ilginç. Sınır yakın mesafede bulunan bir Irak kıyısı terk edilmiş durumdadır. Kıyıda bulunan cephanenin, o bölgede etkindik sağılanmış bulunan ARGK gerillalarının eline geçmemesi için, cephanenin Türkiye'ye taşınması planlanıyor.

Bu amaçla Çeman Taburu, korucuların da desteğiyle ve yanlarına cephaneyi yüklemek üzere üç de römorklu traktör alarak harekete geçiyor. Cephaneyi yükleyip geri döndüğü esnada, konvoy ARGK gerillalarının saldırısına uğruyor. Saldırı sonucunda 2 köy korucusu öldürken, 3 korucu ile birkaç asker de yaralanıyor.

Bu planı TC'ye önerenlerin, daha önce peşmengerlerden kaçıp Türkiye'ye sığınan 80 kadar Irak askeri olduğu iddia ediliyor.

Hênê

PKK'nin Af Yasası işlemeye başlıyor:

Bir grup korucu çağrıyla uyup silahlarını teslim etmek için kaymakamlığa başvurdu

Hênê (Berxwedan): Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin öncüsü PKK'nın IV. Ulusal Kongre'sinde çıkardığı Af Yasası ve çağrısı, yer yer karşılık bulmaya başladı. Hênê'de de köy korucuları Af Yasası'ndan yararlanmak üzere harekete geçtiler.

Alınan bilgilere göre, Hênê'ye bağlı Yayvan ve Zingilîni (veya Zingîhênê) köylerinden 8 korucu bu amaçla, kaymakamlığa giderek silahlarını bırakmak istediklerini bildirmişlerdir. Ancak Hênê Kaymakamı Orhan Mardinî ve yanında bulunan bir binbaşı, korucuların bu isteklerini kabul etmeyerek onları tehdit ettiler. Koruculara, her birinin öldürüle-

kadar almış oldukları 100'er milyonluk maaşlarını yüzde yüz faiziyle geri ödediklerinde ancak, silahların alınabileceği bildirilmiştir.

200 milyon ödeyemeyecek durumda olan korucular da, tekrar geri dönerek durumu ARGK Bölge Komutanlığı'na iletiyorlar.

İlçeyi ablukaya alan gerillalar

kaymakamın evine baskın düzenledi

Hênê kaymakamının, Af Yasası'ndan yararlanmak isteyen korucuların silahlarını geri almak istemediğini öğrenen gerillalar, bunun hesabını sormak üzere harekete geçtiler. Bölgede bulunan ARGK birliği, 17 Mart akşamı ilçeyi kuşatma altına aldı. Birlikten 20 kişilik bir grup şehir içine girerek, doğrudan kaymakamın evine yöneldi. Amaç, kaymakamı sağ olarak ele geçirmektir.

Gerillalar, planlandığı şekilde kaymakamlık lojmanının önündeki iki bekçiyi etkisiz duruma getirerek silahlarını el koydular ve içeri girdiler. Ancak kaymakam Orhan Mardinî o sırada evde yoktu. Bir süre evi kuşatmada tutup kaymakamın gelmesini bekleyen gerillalar, polis ve askerlerin saldırıya hazırlanışını farkettince, daha fazla beklemeyip geri çekildiler. Geri çekilme sırasında çıkan çatışmada, çok sayıda asker ve polisin yaralandığı bildirildi. Geri çekilme esnasında kaymakamın eşi ve çocuğunu da yanlarına alan gerillalar, ilçe dışına çıktıktan sonra bunları geri gönderip kayıp vermeden uzaklaştılar.

Bu olay çevrede geniş yankı uyandırdı. Bölgedeki tüm korucuların mutlaka Af Yasası'ndan yararlanarak silahlarını geri vermekte kararlı oldukları bildiriliyor.

Gerillaların bu başarılı girişi karşısında başkına dönen ve parîşe kapılan sömürgeci yetkililer, peşpeşe Hênê'ye gelerek durumu kurtarmaya çalıştılar.

ERNK'nin çağrısıyla köylüler yürüyüşe geçti

ERNK Orta Eyalet 3. Bölge Temsilciliği imzasıyla 24 Mart günü Hênê merkez ve köylerinde yayın olarak dağıtılan bir bildiriyiyle, halkın sömürgeci haksız ve uygulamalara bağlandırmayı, protesto etmeyi, bu amaçla ilçedeki işyerlerinin kepenk indirmesi ve köylerin de bu gösterilere katılması istenmekteydi. Gerek ilçe merkezinde yaşayan halk, gerekse çevre köylüler bu çağrıyla büyük çoğunlukla karşılık vererek harekete geçti.

25 Mart sabahı çevre köylerden binlerce kişi Hênê merkezine doğru yürüyüşe geçti. İlçe merkezine varıldığında yürüyüşçülerin sayısı 5.000 aşmıştı. Hep bir ağızdan ERNK sloganlarını atan kitlelere sömürgeci birlikler müdahalede bulunma cesareti gösteremedi. Bir ara askerler topluluğu dağıtma girişiminde bulunduysa da seri bir direnişle karşılaşarak vazgeçmek zorunda kaldılar.

İlçe merkezinde sarsılmaz ve öğrencilerin katılımıyla sayısı daha da artan göstericiler, Yüzölümlü Parkı'nda yaptıkları oturma eylemiyle gösteriyi sonuçlandırıp dağıldılar.

Sömürgeci güçlerin pususunda şehit düşen iki yurtsever: Nusrettin İŞİN ve Ahmet BİLGE

Cizra Botan'ın Tildare ve Basîfê köyleri arasında 3 Şubat 1991 tarihinde sömürgeci güçlerin kurduğu pusuda şehit düşen yurtseverlere alt fotoğraflar ancak şimdi elimize ulaşmış olduğundan yayınlama olanak-

bulabiliyoruz.

Fedakarca çaba ve çalışmalarıyla ARGK gerillalarına önemli yardımlar sağlayan Nusrettin ve Ahmet adlı yurtseverlerin şahadetî, çevre halkı üzerinde özünü yarattı.

Pazarçix

Gerillalar ilçeye baskın düzenledi

Pazarçix (Berzwedan) 17 Mart günü akşamı yakın saatlerde, ARGK'ye bağlı bir gerilla birliği, Pazarçix İlçe merkezine baskın düzenleyerek 3-4 saat süreyle İlçe denetimini ele geçirdi.

Edinilen bilgilere göre 30 kişiden oluşan gerilla takımı, ilçeye üç grup halinde ve iki koldan girdi. Gruplardan biri, emniyet binası ve askeri noktaları sürekli ve yoğun bir ateş altında tutup, sömürgeci güvenlik güçlerini etkisizleştirdi. Gerillaların roket-

ler de kullandığı bu ateş sırasında, düşman asker ve polisleri inlerinden başlarını bile dışarıya uzatamazken, barındıkları binalar da ağır hasar gördü. Bu sırada diğer grup ise, İlçe merkezinin çeşitli yerlerinde topladıkları halka yönelik konuşmalar yaptılar. Bu konuşmalar yer yer gösteriye dönüştü. Bu arada çok sayıda bildiriler dağıtıldı; ateş ve pullamalar yapıldı.

Birkaç saat süren bu faaliyetler sonunda, birlik düzenli bir geri çekilmeyle İlçe merkezinden ayrıldı. Gerillalar İlçe merkezinden epey uzaklaştıktan sonra ancak sömürgeci güvenlik güçleri inlerinden çıkmaya cesaret edebildiler. Bu sırada binada bulunan polis ve tim görevlilerinden birçoğunun yaralandığı anlaşıldı.

ARGK Güney-Batı Eyalet Komutanlığı'ndan

ARGK Güney-Batı Eyalet Komutanlığı, gazetemize ulaştırdığı bir açıklamayla Aralık 1990 sonu Mart 1991 başları arasındaki dönemde gerçekleştirdiği eylemlerin dö-kümünü yaptı. Buna göre, söz konusu süreçte Güney-Batı Eyaleti'nde gerçekleştirilen ARGK eylemleri şunlar:

1- 22 Aralık 1990 tarihinde Güney ve Kuzey Kürdistan sınırının Xebûr (Habur) bölgesine askeri yaklaşım amacıyla cephane taşıyan bir yük treni, gerillaların sabotaj eylemi sonucu raylardan çıkarak devrildi. 1 askeri tank, 1 jeep ve çeşitli askeri cephane imha oldu.

2- 10 Ocak 1991 günü Xenî (Ganî) Dağı üzerindeki Kahdîler köyüne bağlı korucuların silahlarını bırakmaları için, bir otobüs içinde bulunan 15 yolcu komutanlığımıza bağlı gerillalar tarafından sabaha kadar alıkonuldu. Koruculuk yapmamaları konusunda uyarılan köylüler, sabahleyin tekrar serbest bırakıldı.

3- 18 Ocak 1991 tarihinde Mezra köyü sakinlerini taşıyan bir otobüs durdurularak içinde bulunan yolcular, korucu olmaları için, düşmana hizmet etmemeleri için uyarıldılar. Bir işbirlikçiyse aut olan otobüs de ateşe verilerek yakıldı.

4- 13 Şubat günü Pazarîx-Narîlî yakınlarında askeri cephane taşıyan bir yük trenine düzenlenen sabotaj sonucu, düşmana milyonlarca liralık zarar verdirildi. Tren yolu bir süre ulaşıma kapandı.

5- 16 Şubat 1991 günü Pazarçix-Haydarî tren istasyonu arasında İncîrîlîk'ten Kürdistan'a askeri cephane götüren bir askeri yük trenine sabotaj düzenlendi. Eylemde tren makinisti ölüirken, düşmana milyonlarca lira değerinde maddi zarar verdirildi.

6- 4 Mart 1991'de Tilîkîler köyüne bağlı Yörûk Ovası mezarısında Hüseyin Aşkın aklı ajan, bir gerilla birliğimizce ölümlü cezalandırıldı.

7- 6-7 Mart günü Tilîkîler muntkasında gerillalarımızca pusuya düşürülen bir kontrgerilla üminden 5 düşman unsur öldürüldü. Aynı pusuda yaralanan 3 kontra da hastaneye götürülürken yolda geçirdikleri trafik kazası sonucu öldüler.

8- 10 Mart 1991 günü Serê Golan (Gölbaşı)'a bağlı Yukarı Karakuyu köyünde düşmana ajanlık yapan köy muhtarı ve koruculara yönelik bir baskın eylemi gerçekleştirildi. Eylemde ajan köy muhtarı ölümlü cezalandırıldı. Korucular ise, kaçarak kurtuldular.

9- 13 Mart günü Narîlî Dîlûk (Antep) keferîlî yapan ve askeri cephane taşıyan bir yük trenine gerillalarımız tarafından sabotaj düzenlendi. Bunun sonucunda devrilen trende büyük hasar meydana geldi, düşmana milyonlarca liralık maddi zarar verdirildi.

Gerilla yeni afaklara hazırlanıyor.

Foto: Berzwedan

21 Mart 1991 - Hezex: Newroz'da serhildan yürüyüşü.

Foto: Berzwedan

Demiryoluna sabotaj

Son dönemlerde bu bölgede demiryoluna yönelik gerçekleştirilen başarılı sabotajlardan birisi de, Kızkapanlı köyü yakınlarında meydana geldi. 13-14 Mart gecesi gerçekleştirilen sabotaj sonucu, Kürdistan'a askeri malzeme taşıyan bir yük treni tamamen tahrip oldu.

Alanda iki ayın çarpışmada toplam 9 düşman askeri öldürüldü

Pazarçix'in Şolîyan muntkasında gerillalarla sömürgeci güçler arasında bir çarpışma meydana geldi. 18 Mart günü yaşanan ve birkaç saat devam eden bu çarpışmada, üç düşman askeri öldürülürken biri de yaralandı. Gerilla birliği olayda hiçbir kayıp vermeden üssüne döndü.

Öte yandan 28 Mart günü, Pazarçix'in Zompa Ovası muntkasında 3 kişilik bir ARGK gerilla grubu, sömürgeci güvenlik kuvvetleri tarafından kuşatıldı. Gerilla grubunun mevzilendiği yer oldukça elverişlidir. Grup çarpışmaya giriyor ve çarpışma sonucunda 6 düşman askeri öldürülüyor. Üç kişilik gruptan birisi düşmana teslim oluyor ve yeni saflara katılan bir savaşçı da çatışma sırasında kayıplara karışıyor. Diğer gerilla ise düşman çemberini yararak kurtulmayı başarıyor.

Hezex

Köy korucularına ambargo

Hezex (Berzwedan): Halk köy korucularına yönelik yeni bir uygulama başlattı, koruculara yaşamın her alanında ambargo uygulamaya karar verdi. Ticari ve sosyal ilişkileri bir bütün olarak kapaayan ambargo eylemi gereğince, hiç kimse koruculara eşya satmıyor, onlarla konuşmuyor, araçlara alınmıyorlar. Hangi dükkandan bir mal almak istiyorlarsa iş sahipleri yok deyip vermiyorlar. Bir yere gitmek istediklerinde kimse arabalarına binmelerine müsaade etmiyor. Aynı uygulamayı korucuların tutumunu onaylayan yakınları karşında da geliştiriyorlar.

Bunun yanında halk, ayrıca korucuları ilçeden kovarak, "Sizi burada görmek istemiyoruz, bir daha da uğramayın" biçiminde azarlıyor.

Ucê

Kitlesel gösteriler birbirini izledi

Licê (Berzwedan): Son günlerde kitlesel gösterilerin birbirini izlediği merkezleden bir tanesi de Licê oldu. Newroz'da yaygın ve yoğun kitle gösterileri olmuştur. ERNK'nin çağrısıyla 22 Mart'ta da tüm ilçede esnaf kepenk indirdi.

23 Mart günü de, bu kez Farqîn'deki direnışi desteklemek ve orada uygulanan sömürgeci baskıları protesto etmek amacıyla, öğrenciler okula gitmeyip dersleri boykot etti. Licê Lisesi'nin bahçesinde oturma eylemi yapıldı.

28-30 ve 31 Mart günlerinde, üç gün üst üste Licê'de yeni bir kitlesel eylem dalgası yükseldi. Farqîn'de şehit düşen gerillalardan Abdurrahman KIZGIN Licê merkezine bağlı Darîlo mezarından, daha önce Amed'e götürülmüş bulunan Abdurrahman KIZGIN'ın cenazesi, Licê halkı tarafından alınarak İlçe merkezine getirildi. Burada, 29 Mart günü 5.000'i aşkın kişinin katıldığı görkemli bir cenaze töreniyle şehidimiz toprağa verildi.

Licê muhabirimiz, geleneklere

göre törenin üç gün süreceğini, daha ilk günden bildirmişti. Gerçekten ikinci gün de, yapılan çeşitli toplantılarda, şehidin anısına konuşmalar yapıldı, ulusal kurtuluş mücadelemizin çeşitli sorunları tartışılarak, Licê'de güllünde mücadelenin daha da yükseltilmesinin yol ve yöntemleri üzerinde duruldu. 31 Mart günü ise, Amed'den gelen bir heyet, şehit Abdurrahman KIZGIN'ın ailesine başsağlığı dileğinde bulundu. Daha sonra şehidin mezarını ziyaret etmek amacıyla harekete geçildi. Amed'den gelen heyetin ziyaretine Licê halkından da birlerce kişinin katılması üzerine, olay yeni bir kitlesel gösteriye dönüştü. Ve şehidin mezarının başında yine konuşmalar yapıldı, hep bir ağızdan ve gür bir sesle PKK, ERNK ve ARGK'yi destekleyen sloganlar atıldı.

Bismil'de efsaneleşen kahraman:

Musa TOPRAK (Ferhal) yoldaş

28 Kasım 1990 tarihinde, kendisini zilyen düşman askeri aracına elindeki bombayı atan ve bir yüzbaşı ile bir teğmeni öldürdükten sonra, özel bir elemanların açtığı ateş sonucunda şehit düşen Musa TOPRAK yoldaş, olayın yaşandığı Bismil'de, halk arasında efsaneleşen bir kahraman olarak anılmaktadır. Üzerinde aylar geçmesine rağmen bu olay hala bütün sıcaklığıyla anılmakta ve Bismil halkı bu kahramanca feryat gün geçtikçe daha da yüceltmektedir.

Amed

Mahsum KORKMAZ'ın anısına yoğun toplantı ve gösteriler yapıldı

Amed (Berzwedan): Newroz direniş ateşinin hiç sönmediği yerlerden biri de Amed oldu. Newroz'dan sonra Kahramanlık Haftası boyunca da gösteriler devam etti. Kent merkezinde ERNK bildirileri yayın olarak dağıtıldı ve bildirilerdeki çağrı üzerine kitleler sürekli eylem içinde yaşad.

22 Mart günü Deriyê Rûhayê (Urfakapı) semtinde yûderce kişilerin katıldığı bir gösteri yapıldı. Gösteriye izinaz olduğu gerekçesiyle polis tarafından müdahalede bulunuldu. Göstericiler polisle çatıştı. Aynı gün üniversite bahçesinde de çeşitli gösteriler yapıldı. Kentte olağanüstü önlemler alan sömürgeciler, çok sayıda yurtseveri gözaltına aldılar. HEP'in yaptığı Newroz gecesinde ertesi gün kitlesel açlık

20 Mart 1991 - Amed

Foto: Berzwedan

grevi yapıldığı duyurulmuştu. Ertesi gün başlatılan açlık grevi, akşama doğru sonuçlandırıldı. Çünkü bu eylem cezaevindeki açlık grevlerini desteklemek amacıyla taşınmaktaydı ve cezaevinde de açlık grevi o gün sonuçlandırılmıştı.

27 ve 28 Mart günleri, bu kez de Mahsum KORKMAZ yoldağı anmak üzere yoğun gösteriler yaşandı. Amed'de, Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde yapılan

Mahsum KORKMAZ'ı anma toplantısına 500'ün üzerinde katılım oldu. Toplantıda Mahsum KORKMAZ yoldağı kişiliği ve mücadelemiz içindeki yeri ve önemi üzerine konuşmalar yapıldı. Toplantıya katılanlar, "Bijî PEK", "Bijî Serok APO", "Serleşker Egdê ne mir e" gibi sloganlarla militanca bir anma gerçekleştirdi.

Yine 28 Mart günü Amed'in Rezan (Bağlar) ve Deriyê Mardîne (Mardinkapı) semtlerinde Agît'in anısına gösteriler yapıldı, sloganlar atıldı.

Hezro

ARGK komutanı şehit Mahsum KORKMAZ anıldı

Amed (Berzwedan): Ulusal Kahramanlık Haftası nedeniyle Hezro'da da yoğun kitle gösterileri oldu. ARGK'nın büyük komutanı, ölmüş Agît yoldağı şehit düştüğü tarih olan 28 Mart'ta ise, ilçedeki tüm işyerleri kepenklerini kapatarak halkımız, bu anlamlı güne anlamlı bir karşılık verdi. Hezro'daki muhabirimiz, kepenk kapatma eyleminin en düzenli ve en disiplinli geçtiği yerin Hezro olduğunu bildiriyordu. Daha önce ERNK ilçede bildiriler dağıtmış ve halkı Mahsum KORKMAZ'ı anmak üzere direniş ve işyerlerini kapatmaya çağırması. Bildirideki çağrıya Hezro halkının yüzde yüz karşılık verdiği ve tek bir iş yerinin bile açık kalmadığı bildirilmektedir.

Haydar ÇELİK

Haydar ÇELİK Mezo (E-lazê) / Pali doğumludur. Yurt dışında, Federal Almanya'nın Hamburg kentinde iken ulusal kurtuluşçu mücadele ile tanıştı. Bu ilk tanışma 1982'de oldu. Fakat Haydar yoldağı, mücadelesini gereğini göndüden itibaren, 1985 sonrasında daha aktif ve profesyonel düzeyde mücadeleye katıldı. Bu arada Hamburg, Fransa ve Hünkerom'da başarılı faaliyetler yürüttü.

Ancak Onun talep ve istemi her zaman ülkeye gitmek, ülke topraklarında silahlı mücadeleye katılmak yönündeydi. 1988 yılında bu istemi de yerine geldi ve

Haydar yoldağı Mahsum KORKMAZ Akademisi'ne giderek burada askeri ve siyasi eğitim gördü. Ardından da ülmesini duyduğu vatan topraklarına ulaştı.

Ağırbaşlı, olgun, sebatlı, kararlı kişiliği ve büyük mücadele coşkusıyla yönelmiş birisini alanında, önemli gelişmeler ve değerler yaratabileceği bir sırada, Gêrî-Yayladerê'de düşmanla çıkan çarpışmada 10 yoldağı ile şehit düştü. O'nun çok sevdiği ve ülmesini duyduğu vatan topraklarına döktüğü kutsal kanı, mutlaka sömürgecilere ölümcül darbeyi vuracak görü doğuracaktır.

4 Mart 1991 - Hezro (Yayladerê) uzun süren azimli bir mücadeleden sonra halkın şehitlerinin cenazelerini sömürgecilerden aldı

Foto: Berzwedan

İZMİR

ARGK'nin eylemleri ve Dev-Sol'un ayıbı

İzmir (Berzwedan): Newroz ve Kahramanlık Haftası'na denk gelen süreçte, İzmir'de sömürgeci güvenlik güçleriyle çetilli kurumlara ARGK tarafından çok sayıda saldırılar gerçekleştirildi. Bu saldırılarda toplam 3 polis öldürüldü, 1 komiser, 1 komiser yardımcısı ve 3 polis de yaralandı. Ayrıca sömürgecilere ağır maddi zararlar da verildi.

Söz konusu saldırıların ilki 18 Mart günü Kadifekale yakınlarındaki bir kahvehaneye düzenlenen baskındı. İşkenceciliğiyle ünlü bazı polisler bir süreden beri izlenmekteydi. Bunlardan bir grubun olay günü adı geçen kahveye girdiği tespit eden ARGK timi, işkencecileri burada kıstırarak ikisini ölümlü cezalandırdı. Polislerin karpı ateşleriyle olay yerinde bulunan bir sivil de yaşamını yitirdi.

İkinci saldırı tam 21 Mart Newroz günü gerçekleştirildi. İzmir'in Çay Mahallesi'nde bulunan karakola yapılan bombalı saldırıda, ilk belirlemelere göre 1 polis öldü, 1 komiser ve 1 komiser yardımcısı ve en az iki polis de yaralandı.

ARGK Komutanı Mahsum KORKMAZ (Agît) yoldağı şehit düştüğünün yıldönümünü günü olan 28 Mart'ta da, Alsancak semtinde bulunan TÜPRAŞ tesisi'ne bombalı saldırı düzenlendi. Akşam saat 18.00 ile 19.00 arasında aralıklı olarak patlayan üç bomba, bu sömürgeci kurumda büyük hasar meydana getirdi.

Elimize ulaşan bilgilere göre, bu eylemlerden ilk ikisi Dev-Sol adına üstlenilmiştir. Eğer Dev-Sol'un bu eylemleri üstlendiği doğru ise, her şeyden önce bunun devrimci ahlakla bağdaşmadığını belirtmek gerekiyor. Bu yanlışlık sonucu değil de, başkalarının yaptığı eylemler bile üstleniliyorsa, bu ancak bir sefalet göstergesi olabilir. Yapılan bir yanlışlık ise, bunu düzeltmek de yine yanlışlığı yapanlara düşmektedir. Devrimci sorumluluk bunu gerektiriyor.

ARGK'nin söz konusu eylemleri gerçekleştirildiği tarihler rastgele seçilmemiştir. Bu günlerin ulusal kurtuluş mücadelemizde belli yerleri ve anlamları vardır. 18 Mart tarihi, 1980 öncesinde, faşistlerin İstanbul Üniversitesi önünde bir grup devrimciyi katlettiği tarihtir. Bu olayın yıldönümünde gerçekleştirildiği intikam eylemiyle ARGK enternasyonalist dayanışmanın somut ve güçlü bir örneğini sergilemektedir.

Özellikle 21 Mart Newroz günü yapılan eyleme Dev-Sol'un sahip çıkması oldukça ilginçtir. Dev-Sol'un Newroz üzerine, Newroz'un Kürdistan halkı ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi nezdindeki yeri ve önemi üzerine herhangi bir olumlu yaklaşımına bugüne kadar tarık olunamamışken, bugün kalkan Newroz günü yapılan ARGK eylemini üstlenmesi gerçekten ilginçtir. Özal bile bugün en sahtekar biçimlerde Newroz'a sahip çıkma gereği duyarken, devrimci adına Kürdistan halkının bu direniş ve layan geleneğine bu denli yabancı kalacağını, ardından da Newroz günü eylem yaptığını iddia edeceğini. Bu ne kadar tutarlı bir tavır olur?

Bu tür sorumsuz davranışların sahiplerine hiçbir şey kazandıramayacağı bilinmeli ve Dev-Sol yaptığı hatayı düzelterek bu ayıbından kurtulmalıdır.

Öte yandan İzmir'de yapılan çeşitli eylemlerle Kürdistan'daki ayaklanmalarla dayanışmada bulunuldu ve katliamlar protesto edildi.

8 Mart günü, Hezro (Idê) ayaklanmalarıyla dayanışma amacıyla Ege Üniversitesi'nin Bornova'daki kampüsünde bir yürüyüş yapıldı. YKK'nin düzenlediği yürüyüşte 300'e yakın kişi katıldı. Türkiyeli sol gruplardan katılanlar da oldu.

Yürüyüşte baştan sona ulusal kurtuluşçu sloganlar atıldı ve "Bijî serhildana gela me" pankartı taşındı.

16 Mart günü de, hem Helebçe (Halepçe) katliamını hem de 17 Mart 1978'de İstanbul Üniversitesi önündeki faşist katliamı protesto amacıyla eylemler yapıldı. YKK tarafından organize edilen ve Tıp Fakültesi ile İdari Bilimler Fakültesi'nde yapılan toplantı ve forumlara başka sol gruplardan da katılanlar oldu.

18 Mart'ta, başta Karşıyaka, Bornanlı, Venedik Sitesi, Buca, Şirinyer, İçli Evleri, Akuncılar, Kahramanlar, Hatay, Konak, Pazarıpaşa, Kadifekale, Basın Sitesi, Limontepo ve Cennetçeşme semtleri olmak üzere İzmir'in büyük bir kesiminde ERNK, PKK, ARGK, YRKW, YJWK ve YKK polisini ile askerler duvarlara asıldı.

18 Mart günü, yine Kürdistan'daki ayaklanmalarla dayanışma amacıyla Ege Üniversitesi Kampüsü'nde 300 kişinin katıldığı bir yürüyüş düzenlendi. Atılan sloganlar ve taşınan pankartlar bağışçılık ve özgürlük istemlerini dile getirmekteydi.

Adana

Ulusal Kahramanlık Haftası gösterileri

Adana (Berzwedan): Kürdistanlıların yoğun olarak oturmakta olduğu mahallelerde günlerce devam eden Newroz gösterileri, Ulusal Kahramanlık Haftası gösterileriyle bütünleşerek daha da uzun bir süre devam etti.

Newroz gösterilerinin sonuncusu, 22 Mart'ta Eskişehir Mahallesi'nde 350'yi aşkın kişinin katılımıyla ve yollarda lastikler yakılıp sloganlar atılarak gerçekleştirilmişti. Burada ayrıca polislerle göstericiler arasında çatışma çıkmış ve çok sayıda polis aracı da tahrip edilmişti.

Ertesi gün yine aynı mahallede, kalabalık bir grup gösterici, Eminaga Caddesi'ni trafiğe kapatarak gösterilerine devam etti. Caddeye, "Biji Kurdistan" yazılı bir pankart asan yurtsever göstericiler, attıkları, "Biji PKK", "Biji Serok APO" ve "Biji Kurdistan" gibi sloganlarla da sömürgecileri bir kez daha kahrettiler. Yaptıkları konuşmalarda, Ulusal Kahramanlık Haftası nedeniyle eylemlerini 28 Mart'a kadar sürdüreceklerini açıkladılar.

Adana'da günlerce devam eden gösteriler nedeniyle aralarında HEP yöneticileri ve İHD mensuplarının da bulunduğu yüzlerce kişi gözaltına alınmıştı. Bunlardan çoğunun tutuklanarak cezaevlerine gönderildiği bildirilmektedir. En son 49 kişinin daha tutuklandığını, bunlardan Salih Caa, Ramazan Akyol, Arız Özdemir, Fehime Demir, Mehmet Yöksekdag ve Mehmet Aslan'ın Kenan Evren İktidarı'ndaki Atatürk büstünü

Mart 1991 - Adana'da Newroz

Foto: Berzwedan

parçalama ve göndere Kürdistan bayrağını asma gerekçesiyle tutuklanarak cezaevine gönderildiklerini haber aldık.

Berzwedan muhabirleri bildiriyor

Kürdistan ve Türkiye'nin birçok kentlerinde yapılan Helebçe katliamını protesto gösterilerinde YXK en öndeydi

Kürdistan ve Türkiye'nin belli başlı tüm kentlerinde, özellikle de üniversite gençliğinin yoğun bulunduğu kentlerde, 16 ve 17 Mart tarihlerinde yapılan çok sayıda gösterilerle Helebçe katliamı protesto edildi ve sömürgeciler hantledildi. Gerek Türkiye gerekse de Kürdistan'daki gösterilerde Kürdistan Yurtsever Devrimci Gençlik Birliği-YXK

en başta ve aktif olarak yer aldı.

Amed'de Helebçe katliamını protesto gösterileri 16 Mart'ta başlayarak üç gün çeşitli biçimlerde devam etti. Çok sayıda katılım oldu.

Meledi (Malatya) İbnü Üniversitesi'nde aynı amaçla gösteri yapan öğrenciler polis ve askerlerle çatıştı. Çok sayıda öğrencinin gözaltına alındığı söyleniyor. Kürtçe PKK yanlısı sloganlar atılması polis saldırısının gerekçesi oldu.

Rûha (Urfa)'da Ziraat Fakültesi önünde toplanan yüzlerce öğrenci, Helebçe katliamını kınayan konuşmalar yaparak Kürtçe sloganlar attı.

Ayrıca İstanbul, Ankara, İzmir, Çukurova, Bursa, Denizli ve daha birçok kentlerdeki üniversite ve yüksek okullarda çeşitli gösteriler, toplantılar, forumlarla Helebçe katliamı kınandı. Ayrıca Kürdistan'da TC'nin günümüzde de uygulamakta olduğu katliamlara dikkat çekildi. Bu kentlerin çoğunda YXK bildiriler dağıttı, afişler astı ve gösterilerde en aktif rolü üstlendi.

Sömürgeci Türk ordusunun katliamcı ve komplocu karakterine bir örnek

Berzwedan'ın 1 Mart 1991 tarihli 120. sayısında, Kirkareli'de askerlik yapan Amed'li İli yurtseverin katledildiğini, birinin de yaralandığını okuyucularımıza duyurmuştu. Fakat elimizde olaya ilişkin somut bilgi olmadığından detaylarını sunamamıştık. Daha sonra elimize ulaşan bu iki yurtseverin uğradığı iğrenç komploya ilişkin bilgiler, faşist TC ordusunun kendi mensuplarını bile nasıl katliamdan geçirmekten çekinmediğini, ne adına ve hangi nedenle olursa olsun, bir Kürt insanının bu faşist yuvada askerlik yapmasının ne denli yanlış olduğunu çok somut ve çarpıcı biçimde açıklamaktadır.

Adı Soyadı: Ramazan AKDOĞAN
Baba Adı: Ömer
Ana Adı: Naciye
Doğum yeri ve tarihi:
Lic/Amed, 1.1.1969
Ölüm tarihi: 12 Şubat 1991
Ölüm nedeni: Komplo
Katledildiği yer: 108. Piyade Alayı/Kirkareli
Suçu: Kürt olmak

Adı Soyadı: Genco YAMUZ
Baba Adı: Hüsnü
Ana Adı: Fatma
Doğum yeri ve tarihi:
Çinar/Amed, 1.1.1969
Ölüm tarihi: 12 Şubat 1991
Ölüm nedeni: Komplo
Katledildiği yer: 108. Piyade Alayı/Kirkareli
Suçu: Kürt olmak

Ramazan daha önceleri askerliğini Sivas (Sivas)'da yapıyordu. Daha sonra oradan Kıbrıs'a sürgün ettiler. Ramazan'ın sürgün macerası bununla da kalmadı. Kıbrıs'tan da bir kez daha en berbat sürgün yeri diye bilinen Kirkareli 108. Piyade Alayı'na sürgün edildi.

Aynı yerde askerlik yapmakta olan Genco da, zulüm ve iğkenceli yaşama dayanamayarak, katlediliğinden üç ay önce 108. Piyade Alayı'ndan firar ederek, Çınar'a ailesinin yanına gider. Babası neden firar ettiğini sorduğunda, Genco, "Benimle Ramazan hakkında hiç yoktan vur emri çıkmış. Beni geri yollama, yoksa öldürürler" yanıtını verir.

Ama babası Genco'yu dinlemez. İki gün sonra kendisi götürüp Alay Komutanına teslim eder. Teslim ederken Alay Komutanına, "Sayın albayım, oğlum firar etmiştir. Sebabi şudur; oğlumun dediğine göre alayda onun ve Ramazan adındaki bir arkadaşının hakkında vur emri çıkmıştır. Ne diyorsunuz bu işe?" diye sorar. Alay Komutanı, Genco'nun babasına şu yanıtı verir: "Siz şerefli Türk ordusunda askerlik yapmadınız mı? Bu şerefli ocakta nasıl böyle bir şey olur? Oğlunuz yalan söylüyor. Sizin evladınız dâim de erdemlidir. Asker sözü veriyorum, her iki sistemin de teskeresini verip onları size yollayacağım."

Faşist alay komutanı, gerçekten de "şerefli asker sözü"nde durur(!) Her iki Kürt gencinin de kısa süre sonra cenazelerini memleketlerine yollar.

Ramazan, katledilmeden iki ay önce hava değişimi için memleketine gider. Burada bir yakınıyla birlikte çarşıya çıktığı bir gün, yanında bulunan akrabası, Ramazan'ın karşıda bulunan askerleri görünce aniden dehşetlendiğini farkeder ve bunun nedenini sorar. Ramazan, "Ben her asker gördüğümde, o Allahın belası albayı hatırlıyorum" der. Bunları söylerken tüm vücudu buş gibi olan Ramazan, şöyle sürdürür konuşmasını:

Bulunduğum alayda en ufak bir fırsatını buldukları anda bizi vuracaklar. Çünkü bizim bulduğumuz alayda bazı yarıdıklar ve üstesmenlerin yakınları Kürdistan'da çıkan çatışmalarda öldürülmüştür. O yüzden bütün Kürdistanlı çocuklara düşman gözle ile bakıyorlar, onlara çok kötü davranıyorlar. Ancak Genco ile ben onlara karşı kendimizi sordirmedik için, kafalarını daha çok hisse takmışlar. Ve her fırsatta bizi göyle tehdit ediyorlar. 'İhtilal kesinlikle teskere vermeyeceğiz, gâyet versek bile buradan ancak cenazelerimiz çıkar.'"

Ve faşist TC ordusu, sonunda dediğini yapar. Bir komployle katlettiği her iki Kürt yurtseverinin cenazelerini memleketlerine gönderir. Bununla da kalmayıp, katlettikleri gençlerin ailelerini de halen sürekli baskı altında tutmaktadır.

TC, onurlu bir bilim adamı karşısında aciz

Beşikçi Hoca tekrar tutuklandı

Değerli bilim adamı İsmail Beşikçi, 20 Mart 1991 tarihinde Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından tutuklandı. Sabah saat 9.00'da evinden alınarak DGM'ye götürülen Beşikçi Hoca, orada ifadesi alındıktan sonra tutuklanarak Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'ne gönderildi.

Tutuklama gerekçesi olarak, 1990 Kasım'ında Almanya'nın Stuttgart kentinde yapılan "Kürdistan Kültür Haftası"na gönderildiği ve Berzwedan'ın 18 Kasım 1990 tarihli 113 sayısında yer alan mesaj gösterildi.

Kürdistan'da serhildan alevlerinin her yanı sarıdığı Newroz'dan sadece bir gün önce yapılan bu tutuklama, birçok açıdan son derece anlamlı ve öğreticidir. Çünkü Beşikçi Hoca'ya takılan tavır öteden beri Kürt halkının geleceği üzerinde bir takım sinsi planları hayata geçirmek istediği bir dönemde gerçekleşen bu tutuklama olayı, aynı zamanda TC'nin sahtekarlığını bütün açıklığıyla göster önüne vermesi bakımından da oldukça önemlidir.

Faşist Türk sömürgeciliği sahte ve yalan oyunlarla dünyayı aldatmaya çalışırken, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini haklı bulduğu için Beşikçi'yi tutuklaması, onun yalanını ve teröristliğini bütün çıplaklığıyla gözler önüne sermiştir.

Beşikçi Hoca böylece her zaman olduğu gibi, yaşadığı bu son olayla da gerçeğin anlaşılmasına

hizmette bulunmuş ve halkımız nezdindeki saygınlığı daha da artmıştır.

Bir bilim adamının görüşlerine bile tahammül edemeyen TC'nin,

Kürdistan halkının hiçbir hakkına saygılı olamayacağı açıktır. Ayrıca bu olay, faşist rejimin acızın de somut bir göstergesidir.

Tutuklama gerekçesi olarak gösterilen ve gazetemizin 113 sayısında yer alan mesaj şöyledir:

Kürdistanlı işçileri, bütün dostları, saygıyla ve sevgiyle selamlıyorum!

Kürdistan'da, dünyanın en haksız, en zor, en kanlı savaşlarından birinin sürdüğü yakından bilinmektedir. Kürdistan'ı devletlerarası sömürge sistemi içinde tutmaya çalışan bütün devletler, ırkçı ve sömürgeci ilişkileri pekiştirilebilir için, her türlü insanlık dışı önlemleri, her türlü vahşeti düşünmekte ve yürürlüğe koymaktadırlar. Fakat bunlara karşı, bilgili, yürekli, kararlı ve istikrarlı, sömürgecileri endişelere garkeden, paniklemesine yol açan bir gerilla mücadelesinin sürdürüldüğü de yakından bilinir.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin çok onurlu, sonsuz derecede meşru bir mücadele olduğu kuşkusuzdur.

Kürdistan'da kapsamlı, yoğun bir gerilla mücadelesi sürerken yurtdışında olmanın, bu mücadeleye aktif olarak katılmamanın, yurtdışındaki Kürtler için çok büyük bir güçlük oluşturduğunu düşünmekteyim. Sizlerin de bu sıkıntıları ve güçlükleri yaşamışlığınızı yakından hissediyorum. Fakat, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine katılmanın, bu onurlu mücadeleyi bir ucundan desteklemenin binbir yolu vardır. Sizlerin bu bilinçte olduğunuz da yakından bilinen bir gerçek...

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi içinde yer alan bütün işçilere, bütün köylülere, aydınlara, gerillaya katılan genç erkeklerle ve genç kadınlara, gerillayı destekleyen herkese, gerilla mücadelesinin önderliğini yürüten bütün kadrolara, Başkan APO'ya... binlerce selam olsun.

İsmail Beşikçi
25 Ekim 1990 / Ankara

KÜRDİSTAN'DA SÖMÜRGEÇİ UYGULAMALAR

Berzwedan muhabirleri bildiriyor

Newroz gösterileri sırasında gözaltına alınan ve tutuklananların sayısı binleri buldu

Sömürgeciler daha Newroz gelmeden, Newroz gösteri ve direnişlerinde etkili olabileceğini düşündükleri yurtseverleri, gözaltına almaya başlamışlardır. Daha sonra yaşanan serhildanlarda da Kürdistan'ın birçok kentleri ile pek çok Türkiye metropollerinde sayıları binleri bulan yurtseverler gözaltına alındı.

Gözaltına alınanların bir kısmı peyderpey tutuklanıp cezaevlerine gönderilirken, büyük bir çoğunluğu hala işkence yuvalarında ağır işkenceler altında tutulmaktadır. Haftalardır gözaltında olup en yakınlarının bile kendilerinden haberi olmayan çok sayıda yurtsever var.

Tutuklama ve gözaltılar en fazla direnişlerin yoğun olduğu il ve ilçelerde yapılmaktadır. Amed, Sêrt, Şîrnex, Kerboran, Nisêbîn, Herex, Cizra Botan, Wan, Êlih gibi Kürdistan kentleriyle; Adana, İzmir, İstanbul, Ankara, Mersin, Antalya gibi metropoller tutuklanmaların en çok olduğu yerlerdir.

Birçok kentte tutuklananlar arasında İHD, HEP, SP gibi partilerin yönetici ve üyeleri de bulunmaktadır.

ŞİRNEX

Şîrnex, en yoğun işkencelerin yapıldığı yerlerden biri. Newroz gösterileri sonrasında gözaltına alınan 17 kişi günlerce ağır işkencelerin altında tutulduktan sonra, 4'ü serbest bırakıldı. Diğerleri tutuklanarak Amed'e gönderildi. Tutuklananlar şunlar: Ahmet Özcan, Yılmaz Urgan, Nedim Urgan, Asker Üstün, Hasan Deniz, Ebubekir Ertaş, Zeki Ertaş, Ahmet Kökter, Ali Tekinalp, Haseyin Katar, Şehmaş Acar ve Hıdam Anık.

Tutukluları Amed'e götüren araçlardan birinin yolda devrilmesi sonucu, tutuklulardan Yılmaz Urgan, Nedim Urgan ve Ebubekir Ertaş'ın yaralandığı bildiriliyor.

Öte yandan Şîrnex'te 28 Mart günü İHD'nin bir şubesinin kurulduğu; 5 kişilik geçici yönetim kurulunun Av. Orhan Doğan, Sekvan Aytuğ, Celal Bezen, Av. Abdurrahim Demir ve Nihat Burçin'den oluştuğu bildiriliyor.

KERBORAN

Kerboran'da 15 Mart tarihindeki gösterilerde gözaltına alınanlardan halen hiçbir haber alınamıyor. Yakınları gözaltındaki kişilerin Mervin Tugay'daki işkence tezgahlarında tutulduğunu ve yaşamlarından endişe ettiklerini söylüyor.

NİSÊBÎN

Nisêbîn'de gözaltına alınanlardan aralarında İld de bayanın bulunduğu 31 kişi 28 Mart'ta tutuklanarak Amed cezaevine gönderildi. Amed cezaevine gönderilenlerden aralarını öğrenebildiklerimiz şunlar: Begir Aulan, Fikret Aulan, Abdurrahman Eriklî, İskender Ozan, Mecide Ozan, Cevat Korkmaz, Kemal Karakaş ile soyadlarını öğrenemediğimiz Ahmet, Kutbettin, Ayseel ve Selime adındaki yurtseverler.

SÊRT

Sêrt'te gözaltına alınanlara da yoğun işkenceler yapıldı. Bunlar arasında yaralı kişiler de vardı. Bunlardan Mûcahit İler adındaki yurtseverin işkenceye kolu kırılmak suretiyle sakat bırakıldı.

diği, diğer yurtseverlerin de 15 Mart'ta Kewser suyuyla götürülerek çirliçiplak soyunmaya zorlandıkları ve soğuk suyun içinde saatlerce bekletildikleri ve buradan da tekrar işkenceye götürüldükleri bildirilmektedir. Ayrıca bağlarının dibinde silah sakılarak, "Eğer konuşmazsanız sizi öldürüceğiz" biçiminde tehdit edilmişlerdir.

ŞİRNEX

Hoparlörlerden arabesk müzik

Son dönemlerde gençlik kesiminin direnişlerde aktif olarak rol alması, özellikle öğrenci gençliğin Kürtçe marşlar ve devrimci türkülerle her gösteri ve kitlesel direnişte sesini duyurması sömürgecileri yeni bir telaşa düşürdü.

Kürdistan gençliğinin PKK-ERNK-ARGK öncülüğünde gerçekleştirdiği bu öse yönelme eğiliminden korkuya kapılan sömürgeci TC'nin yetkilileri, gençliği yozlaştırmak için yeni yeni yöntemlere başvurmaya başladılar. Şîrnex vb. alanlardan bize ulaşan bilgilere göre, devlet orta dereceli okullara güçlü hoparlörler taktırmaya başlamıştır. Bu hoparlörlerden öğrencilere sürekli olarak arabesk müzik dinletilmektedir.

TC arabesk müzikle de gençliği mücadeleden alıkoymak çabası içindedir.

ÊLÎH

İHD şubesi kapatıldı

28 Mart günü, Êlih (Batman) İHD Şubesi'ne, Emniyet Dernekleri Masası'ndan telefon edilerek, "Fizalîyetiniz durduruldu" diye bildiriliyor. Daha sonra yazılı olarak bildirilen gerekçeli kararın altında Êlih Valisi ile Emniyet Müdürü'nün imzaları bulunmaktadır.

Kararla kapatma gerekçesi olarak belirtilen hususlar, TC'nin anti-demokratik ve faşist karakterinin bir aynası niteliğindedir. Söz konusu kararda, "Dernek merkezinde 'Savaşın kayır' yazılı stiyari içerikli bir adet pankart, çok sayıda mahkeme kararıyla yasaklanmış yayın (bu yayınların adları daha aşağıda Özgür Halk, Yüzyıl, Deng

vb. biçiminde sayılıyor) ile üzerinde 'Bağır Kutusu' yazılı bir kutu ve üye olmayan şahıslara rastlanmadığı" şeklinde beyan edilen gerekçeler, derneğin faaliyetlerini durdurma nedenleri oluyor.

Emniyet görevlilerince hazırlanan "Arama Tutanağı"ndaki bazı cümleler ise, faşist sömürgeci rejimin çağdaşlığını belgelemektedir. Adı geçen tutanakta suç unsuru olarak "saptırılan" eşyalar arasında birçok dergi adı ve üzerinde "Savaşın, sömürsüz, çağdaş ve insanca bir dünya için el ele" yazısı bulunan kartpostalın yanı sıra, "...Panasax UF-160 nolu Panasonik marka fax ile cihazın görülmüş olup baskıya suç ve suç unsurlarına rastlanmadığı"ndan söz edilmektedir. Böylece fax cihazı da TC'nin kirli ve karanlık tarihine bir suç unsuru olarak geçmiş olmaktadır.

QILABAN

9 köylü keyfi olarak gözaltına alındı

Sömürgeci ordu sürüleri Qilaban (Uludere)'da sürdürdükleri operasyonlar sırasında yaptıkları baskı ve işkencelerin yanı sıra çok sayıda suçsuz günahsız köylüyü de, PKK'ye yardım ve yataklık ettiği gerekçesiyle gözaltına almaktadır.

Qilaban'ın Ziravik (İnceler) köyünde de, son operasyonlarda 9 köylü aynı gerekçeyle gözaltına alındı. Daha sonra bunlardan Mehmet Yörük adlı köylü serbest bırakılırken Yakup Kaçan, Abdullah Kaçan, İbrahim Kaçan, Kemal Özgün, Ali Özgün, Fettullah Kaçan, Salt Yörük, Haseyin Yörük ve Mehmet Yörük adlı yurtsever köylülerin halen gözaltında tutuldukları bildiriliyor.

DÊRSÎM

Ocak ayında tutuklananların isimleri belli oldu

Geçtiğimiz Ocak ayında Dêrsim'de tutuklanarak Erzingan cezaevine gönderilen yurtseverlerin adlarını daha önce tam olarak öğrenememiştik. Aldığımız son habere göre, söz konusu tutuklu yurtseverlerin isimleri şöyle:

Nuray Bulut, Suzan Akın, Şadiye İbrik, Aydın Sürgeç, Hasan Turan, Celal Yegla, Haydar Albaltan, Kazım Güntaş, İsmet Söylemez, Ali Doğan ve Hidir Mençik.

İSTANBUL

Haftalık Yeni Ülke gazetesi yine toplandı

Haftalık Yeni Ülke gazetesinin son çıkan 22. sayısı da, İstanbul DGM kararıyla toplandı. Toplatma gerekçesi olarak Amed'de yapılan yasal bir geceye ilişkin yayınlanan haber gösterildi.

Söz konusu gazetenin yöneticileri yaptıkları açıklamada, "Herkes Yurtlar'ı konuşuyor-yazıyor, Yeni Ülke ise toplatılıyor" diyerek şunu söylediler: "Diyar-

bakır'da uygulanan yasalarla İstanbul'da uygulanan yasalar ayrı mı? Gazetenin 22 sayısında 11 kez toplatılmasını protesto ediyor, yasalar nezdinde gazetemize yinelik amlayın kurma katgımızı sürdüreceğimizi ilan ediyoruz."

Bu yurtseverlerin ne zaman mahkemeye çıkarılacakları ise henüz bilinmemektedir.

ÇEWLIK

İlkokul öğrencisi 70 gün tutuklu kaldı

Çewlik (Bingöl)'in Gezi (Kilgi) ilçesinde bir ilkokul 6. sınıf öğrencisi PKK'ye yardım ettiği gerekçesiyle, okuduğu okulun su-

nifında ve arkadaşlarının başkını bakışları arasında ellerine kelepçe vurularak gözaltına alındı. Çewlik 1. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından tutuklanan ilkokul öğrencisi, Çewlik ve Erzingan cezaevlerinde toplam 70 gün kaldı. Daha sonra sevkedildiği Erzingan Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde serbest bırakıldı.

İlkokul öğrencisi çocuk suçunu, çok sonra gözaltında tutulan ablasından gözaltındayken öğrenebildi. 20 Aralık 1990 tarihinde, Holhol (Conek, Yayladere)'da sömürgeci ordu birlikleriyle girdikleri çatışmada şehit düşen gerillaların birinin üzerinde adı ve adresi çıkmış. Sömürgeciler için bu gerekçe bir ilkokul öğrencisini aylarca cezaevinde tutmak için yeter de artardı bile.

Basın açıklaması

7-8 Mart 1991 günleri ve akşamları Şîrt merkez ve köylerde çok sayıda ev basıldı, insanlar gözaltına alındılar. İnsanlar hiç bir neden ve elde delil yokken suçlu ilan edilmekteler. Evlerinden alınırken ilk andan itibaren insanlar dıpciklenmeye ve yumruklanmaya, tekmelemeye başlanıyorlar, ümler ve diğer postalar tarafından insanların hayatlarından endişeliyiz. Ailelerin girişimleri hiç bir sonuç doğuramamakta. 8 Mart günü çatışma kimlik kontrolü yapılmış, ufak çocuklara da kimlik sorulmuş, bu arada yumruklanmışlardır. Gözetlilerle ilgilenmemizden ve mağdur durumda olan insanların bizlere başvurmaları sonucu 8 Mart günü yarıhaneniz üç saat süreyle resmi ve sivil elliden fazla polis tarafından sarılmıştır. Ellerindeki copları sallayarak insanlarda korku yaratmaya çalışıyorlardı. Gözetlilerle ilgili olarak valî ve emniyet müdürüyle görüşmek istedik, telefonlarımız çıkmadılar. Cumhuriyet Başsavcısı ise, karakol kurulan evlere gideceğimizi belirtmemiz üzerine, "O sizin işiniz değil, gözaltılar sizin işinizdir, gidemeyiz bizim için de gerekeni yaparlar" diyerek, bizlere karşı tehditvari konuşmuştu. Gözetlilerle alınıp bırakılanlardan emniyet müdürünün alt bölümünde boğaz yer kalmadığını öğrenmiş bulunmaktayız. Gözetlilerle alınanlardan yalnızca 33 kişiyi tespit edebildik. Evine karakol kurulan Mustafa Ünal, eşi ve 8 aylık bebekleri birlikte emniyete götürülmüşlerdir. Evlerinde yapılan aramada emniyete göre suç teşkil edecek hiç bir şey bulunmamıştır.

Evine karakol kurulan Sedat Akkan anlatıyor:

"Hepsi ayakta kaldılar evi doldular. Halılarımıza, yataklarımıza üzerine çamurla doladılar. Evi aile üst ettiler. Ben kendilerim müdahale ettim, bana saldırılar, dövmeye kalkıştılar, ağızlarına gelen kâfirî yağdılar. Tuvaletle gıtmamıza, yemek yememize, su içmemize, sobayı yakmamıza mücadele etmediler. Hepimizi bir odaya doldurdular. Durumun görmeye gelen bütün komşular gözaltına alındılar. Ertesi gün kadınların evi soldırması sonucu bu sefer postalar evin içinde gizlenerek yer aramaya başladılar. İnsan Hakları Derneği hayatının da evi galereştireti öğrenildiler. Bu şekilde evimizi terkettikler. Eşim ellerinde hiçbir delil olmadan gözaltına alınmıştır."

Bahar Kaya anlatıyor:

"Gece saat 11 saatlerinde evimize basıldı. Eşim, 15 yaşında kızımım Bilal ve kızımım Sıddık gözaltına alındılar. Ertesi karakol kuruldu. Çocuklarımız uyumadılar. Sekiz yaşındaki Şevket'i sonu soruyorlardı. Cevap alamayınca, 'Büyüdünce sen de bizimle bile olacaksın' dediler. Yürünüşü duvara dayayarak uzun süre beklettiler. Ben ve üç günlük bebeğim, elimi ve 8 aylık bebeğimi sabaha kadar kapıda soğukta beklettikler. Bana ağrı almamayacak bütün kâfirîleri saydılar. Savcı ayın 28'ine kadar eşimin gözaltında kalacağını söyleyerek bacağımı dillekçemi de kabul etmedi. Ben doğum yapıktan kaldırıldım, karım için atıldım."

TC Anayasası'nda varolan kavramların hiç biri bu topraklar üzerinde uygulanmamaktadır. En basit örnek konut dokunulmazlığı hakkıdır. Topraklarımız üzerinde hiç kimse ile can güvenliği yoktur. Kişiler sorgulanmadan suçlu ilan edilmekteler. Evlerinden alındıkları andan itibaren gıddete, dıpcık ve yumruklara maruz kalmaktadırlar. Akmet Tekin adlı kişi gördüğü işkenceden dolayı sakat kalmıştır. Biz kendisini Ankara'ya tedaviye göndermeye çalışırken 10 hafta önce kuyruk olarak tekrar gözaltına alınmıştır. Şimdi gözaltında vücudunda meydana gelen darp izlerinden dolayı bırakılmamakta. Çünkü götürüldüğü doktor kendisine rapor vermeye yeltenmiştir. Yaraları iyileşene kadar gözaltında tutulacaktır. İnsanlarımızın hayatlarından endişeliyiz. Ailelerinin ve bizim girişimlerimiz hiç bir sonuç doğuramamakta.

12 Mart 1991

İnsan Hakları Derneği Genel Başkan Yardımcısı Zübeyir Aydar, İHD Şîrt Şube Başkanı Evla Aydar, Diyarbakır İHD Denetim Kurulu Üyesi Vedat Aydın, HEP Merkez İlçe Başkanı Tevrik Özer, İHD Yönetim Kurulu Üyesi M. Ali Bevilgen, HEP Saymanı Şenazettin Aydın, HEP Yönetim Kurulu Üyesi Şakir Bevilgen.

ÇOLAMERG

Kar üzerinde kurulan işkence çadırları ve etrafı mayınlanan köyler

Geçen sayımızda Çelê (Çukurca)'de karda bekletilen ve ayak parmakları kopan yurtseverlerle ilgili kısa bir habere yer vermiştik. İHD temsilcilerinin bu alana giderek olayı yerinde inceledikleri haberini aldık ve bu vahşetin hikayesini bizzat onları yaşayanların dilinden öğrenme olanağı bulduk.

TC'nin bu vahşi uygulamasına maruz kalanlar, Hüseyn Ateş (25), Salih Yılmaz (41) ve Tahir Bozdağ (65)'dir. (Geçen sayımızda soyadlarını tam öğrenememiştik).

Şimdi, bu faciayı yaşayanlara bırakalım.

Hüseyn Ateş anlatıyor: "13 Ocak 1991 tarihinde, köyümüz Çelê'ye bağlı Marufan

olmayı kabul etmemişler. Köy de ilkiye ayrılmış durumda; bir korucu mahallesi, bir de yurtseverler mahallesi. İki mahalle arasında da askerler konuşlanmış, yurtseverlerin mahallesini askerler döğman olarak ilan etmişler. Bunlara sürekli baskı yapılıyor. Evleri defalarca ateşe verilmişti. En sonunda da mahallenin etrafını mayınlamışlar. Mayınlara hayvanların çarpıp parçalanmadığı gün yok gibi. Bunca korkunç baskıya rağmen yurtseverler korucu olmayı kabul etmiyorlar.

Seyranan (Baştepe) köyünden Salih Yılmaz anlatıyor:

"13 Ocak 1991 günü, Ömer Lütfü Mor komutasındaki iki tım asker beni evimden zorla aldılar. Bilişen karakoluna götürerek bir çadıra bağladılar. (Burada H. Ateş'in anlatıklarına benzer açıklamalar yapıyor, bn.)... Yakalandığımdan 3 günü 4 jandarma gece karantlığında bulunduğum çadıra girerek önce dövmeye başladılar, daha sonra ağzıma zorla sigara so-

çok sayıda köyün de etrafı tümünden mayınlanmış. Şimdiye kadar yüzlerce katır, at, koyun, keçi vb. hayvan mayınlara çarparak telef olmuştur. Devletten yana olmayan köylülerin tarlaları bile mayınlanıyor. Tealimiyeti kabul etmeyen köylülerin can güvenliği de yok. Çünkü devlet, koruculuğu kabul etmeyenlere de artık PKK'li gibiyle bakıyor. Yurtsever köylüler de, gördükleri onca işkence ve baskıya rağmen, artık nereden ineyse oradan kopmuş diyerek, sömürgecilere meydan okuyorlar.

AMED

Meledî, Erzingan ve Amed cezaevlerindeki açlık grevleri sona erdi

Cezaevi yönetimlerinin son aylarda tutuklu ve hükümlüler üzerinde baskıları arttırması ve kazanılmış hakları gaspetmeye kalkışması ya da Erzingan'da olduğu gibi, tutuklu kişileri yeniden işkence ve sorguturmaya tabi tutmak istemesi gibi nedenlerle Meledî, Erzingan ve daha sonra da Amed cezaevinde bağlatılan açlık grevleri sona erdi.

Meledî E-Tipi Cezaevi'nde 11 Mart'ta açlık grevine başlayan devrimci tutuklular, "Hangi gerekçeyle olursa olsun, kazanılmış haklarımızın gaspına aula izin verilmeyeceği" diyerek kararlı bir direniş sürdürdüler. Bu direniş dışarıda da çeşitli biçimlerde destek gördü. Örneğin, Meledî ile dayanışma amacıyla Adana HEP binasında da tutuklu yakınları açlık grevine başladılar. Birçok demokratik kitle kuruluşu da bu eylemlere destek sunmaktan geri kalmadı.

27 Mart'ta İHD temsilcileri ile SP ve HEP gibi bazı siyasi parti yöneticilerinden oluşan bir heyet, hem cezaevi yöneticileri hem de tutuklu temsilcileriyle görüştü. Görüşmeler sonucunda, tutukluların daha önce öne sürdükleri 21 maddelik taleplerinin kabul edilmesi üzerine açlık grevi sona erdirildi.

Amed cezaevinde de, Kürdistan'daki sömürgeci uygulama ve katliamları protesto ve Meledî ile Erzingan eylemleriyle dayanışma amacıyla bağlatılan açlık grevi 26 Mart'ta sonuçlandırıldı. HEP'in Amed'de yaptığı Newroz gecesinin ertesi günü HEP binasında, cezaevleriyle dayanışma amacıyla açlık grevi bağlatılacağı duyurulmuştu. Ertesi gün açlık grevine HEP binasında bağlandı, ancak cezaevindeki eylemin sonuçlandığı haberi alınınca aynı gün dışardaki açlık grevi de durduruldu.

Erzingan Özel-Tip Cezaevi'nde de, PKK davasından tutuklu Ömer Oltu ve Kerem Yâkşel'in, cezaevinden alınarak Muş Emniyetinde yeniden sorguya çekilmek istenmesi üzerine başlayan direniş, günlerce süren ayaklanmalardan sonra açlık grevine dönüşmüştü. Açlık grevi sürerken de tutuklularla sömürgeci güvenlik güçleri arasında hemen her gün çatışmalar yaşandı. Zor kullanarak alınıp istenen iki tutukluyu arkadaşları teslim etmek için barikatlar kurup günlerce direndiler. Bu arada tutuklulardan çok sayıda yaralanan olduğu bildirildi.

Erzingan'da son durumun ne olduğu kesin olarak henüz öğrenilememekle birlikte, açlık grevinin orada da sonuçlandırıldığı yönünde haberler alınmaktadır.

Sömürgecilerin baskı uygulamalarına maruz kalan yurtseverler anlatıyor

9 Ocak 1991'de Kurtalan Jandarma Karakolu'nda gözaltına alındım. Ertesi gün Sirt Jandarma Alay Komutanlığı'na sevk edildim. Orada bir müddet gözaltında kaldıktan sonra, kendilerinin hazırlanmış oldukları ifadeyi gördü kapalı bir şekilde imzalamamı istediler. Ben, imzalamayacağımı söyledince, işkenceye tabi tutuldum. Zorla imzalatıldıktan sonra sarıya sevk ettiler.

Bende işkence yapıldığına dair izler vardı. Savcığa, beni doktora sevk etmeleri için dilekçe verdim. Savcı, dilekçemi kabul etmeyip beni azarladı. Ve bağırarakla astubay orada bana tokat attı.

Beni cezaevine götürdükten sonra, Sirt Kapalı Cezaevi'ne, yine Adli Tıp Doktoru'na sevkimden yapılmaması dilekçe ile talep ettim.

Cezaevi müdürü o dilekçeyi kabul etmedi. Bana bağırıp çağırıyor. Sonra ben de, "Beni doktora sevk etmezseniz, buna, bütün basına ileticeğim" dedim.

Bunun üzerine beni cezaevi doktoruna gösterdiler. Cezaevi doktoru da, "İşkence izine rastlamadım" diye rapor verdi. Oysa halen de vücudumda işkence izleri mevcuttur. Mahkeme tarafından takip edilme kararı üretti. Bu arada ben de mahkeme tarafından suşuz bulunarak beraat ettim.

Ben, 1988 yılının Ocak ayında yakalanarak Hacıran aynına kadar cezaevinde kaldım. Yine 1988'in Kasım ayında yakalandım. 1989 Şubat ayından Mayıs ayına kadar tutuklu kaldım. 1989'un Eylül ayında yakalanarak Kurtalan Jandarma Bölük Komutanı Yâşar Naci Önal tarafından ölüme tehdit edildim.

Bana, "Bir astubaya evin veya evrar verip, senin evine atıp, seni evlatı olarak kabulatacağız. Ya bize muhabirlik yapacağını ya da bunu sana yapacağız" dediler. Aynı dönemlerde Kurtalan Emniyet Amirliği beni yine ölüme tehdit edip, "Ya bize muhabirlik yaparsın veya buradan göç edip giderisin veya ölürsün" dedi.

Yine 1990 yılının Ocak ayında 13 gün gözaltına alındım. 1990 Mart ayında cezaevine alındım. Eylül ayında tahliye edildim. 1991 Ocak ayında gözaltına alındım ve onbeş güne yakın kaldıktan sonra serbest bırakıldım.

Tahli ki her seferinde gözaltına alındığımda devamlı işkence ve insanlık dışı muamelelerle karşılaşım.

M. Ali Tığ, 12 Mart 1991 / Kurtalan

Sirt Emniyet Müdürlüğü'ne,

Kardeşim olan Mâcahîr İtten 7 Mart 1991 gecesi gözaltına alınmıştır. Kendisi gözaltına alınırken kullanmış olduğu 07 AT 490 plakalı takımı da el konulmuştur. Arabanın nerede olduğunu bilmiyoruz. Araba sadece hepimiz altır, bir çok işte bize lazım olmaktadır. Hariceten aldığımız haberlere göre arabamız emniyet görevlileri tarafından kullanılmaktadır, hatta dün akşam üstü Kurtalan-Sopuksu köyünde görülmüştür.

Bizlerden itirhamın aramızın bize tadelsidir.

Gerekenin yapılmasını arzularızla arz ederim.

Aziz İtten, 12 Mart 1991, Çatıpe Köyü / Kurtalan - Sirt Not: Araba verilmeydi. 2-3 gün sonra bırakılacaklar denildi.

Sirt İnsan Hakları Derneği Şube Başkanlığı'na,

7 Mart 1991 akşamı evimise asker ve siyasi resmi polisler tarafından baskın düzenlendi. Bir anda evin içi doldu. Ayakkabılarla eve girtiler. Ayakkabılarla herşeyimizi çiğnediler. Hah-larımızla ayakkabılarını temaklıyorlardı. Eve karakol kuruldu. Evin içini alt üst ettiler. Bize hakaret ettiler.

a) Çocukları okula bırakmadılar, b) Sobayı yakmamıza müsaade etmediler, c) Su dahi içmemize izin vermediler, d) Tuvalete çıkmamıza izin vermediler, e) Hepimizi bir odaya topladılar, işi yakmamıza müsaade etmediler, f) Bize bağırıp hakaret ediyorlardı.

Ertesi gün öğleye doğru kadınların eve saldırması ve insan hakları heyetinin eve geleceklerini haber almaları üzerine evi terk ettiler. Bugün Cumhuriyet Savcılığı'nı yaptığım başvuru sonucu ayın 28'ine kadar çınlı gözaltında bulundurma tını verildiğini öğrendim. Hangi sabit delillere dayanarak, gözaltına alındı ve bu kadar süre bağırıldığından mahrum edilecek? Durumu bilgilerinize sunuyorum.

Hasan Akkan, 11 Mart 1991 / Sirt

Sirt İnsan Hakları Derneği Şube Başkanlığı'na,

Eğim Sâkrê, kayınlarım Bilal ve Redat Kaya evimise yapılan baskın sonucu 7 Mart 1991 gecesi gözaltına alındılar. Evin alt üst edildi. Bilal 1976 doğumlu. Kayınım Şevket 8 yaşında. Üç saat boyunca yüzü duvara dönük şekilde bekletildi. Bize ağzı aynamayacak küfürleri sürdüler. Çocuklarımızı uyutmadılar. Beni, üç günlük bebeğimi ve elim olan Çilek ile 8 ayhk bebeğini sabaha kadar kapıda soğukta beklettiler. Ayakkabılarla evimize girdiler. Evimi plâk ve çamur içinde bıraktılar. Müdahale etmişim an üzerine saldırıldılar. Beni dövmeye kalktılar. Üç günlük çocuğum için adını "Hewar" sı, "Botan" mı koydunuz diyerek benimle alay etmeye çalışıyorlardı. 8 yındaki Şevket'e, "sen şimdi bizimle konuşmuyorsun, büyüdüğünde bizimle belu olacağını" dediler. Evimde karakol kuruldu. Ertesi gün 11.00'e kadar bu durum sürdü. İHD heyetinin eve geleceğini öğrenmeleri üzerine evi terk ettiler. Evimise gelenleri ve beni emniyete götürmeye kalktılar.

Durumu tarafınıza iletıyorum.

Emine Kaya, 11 Mart 1991, Sakarya Mahallesi / Sirt

(Kurudere)'dan, astubay Ömer Lütfü Mor komutasındaki askerler tarafından alınarak, Bilişen (Kavuyak) Karakolu'na götürüldüm. Burada kar üzerinde kurulu bir çadıra konuldum. Benden başka Salih Yılmaz ve Tahir Bozdağ isimli iki kişi daha vardı. Tahir 65 yaşlarında idi. 8 gün her birimiz ayrı bir çadırdaki, ellerimiz çadır direklerine bağlı olarak tutulduk. Ballantıya veya herhangi yapılacak bir araç yoktu ve kar altında 8 gün hiç akmak ve su verilmedi bize. Her gün akşamı kadar 5-6 asker çadıra dâsıyor ve bizi bağlatıncaya kadar dönyordu.

"Çıplak ayakla pıceleri buz tulan ıslak toprak ve karın üzerinde ellerimiz bağlı bir şekilde bekliyorduk. Karakol komutanı Ömer'in emriyle bana elektrik de verildi. 8 gün sonra bizi attılar. Öldü miniyorlar, gece köyün dışına atılıyorlar. Oradan sürüne sürüne akrabalarımızın evine ulaşabıldım.

"Sol ağağımın tüm tırnakları düşmüş, ben bunların hepsinin fotoğrafını çektim. Bağımdan geçenleri de sarıya anlattım. Ama buna rağmen sarı dava açmadı. Korktuğum için doktora gitmedim. 45 gün geçti halen yürüyemiyorum. Bütün bu işkenceler keşfi olarak yapıldı bana."

Hüseyn Ateş'in köyü olan Marufan 60 hanelli bir köy. Köyde 24 korucu var. Diğerleri korucu

karak beni tütün yemeye zorladılar. Tütünü çiğneyebileceğim durumda değildim. Bunun üzerine askerler beni bağlatıncaya kadar döndüler. Üsteğmen her gün çadırımıza girerek konuşmamızı, akat halde ölünceye kadar bu durumda bırakacağını söylüyordu. Konuşaraklık belki ama, bize yöneltilen suçlamayı bilmiyorduk ki!

"İki ay Çolamerğ Derlet Hastanesi'nde yattım. Ayak tırnaklarımızın çoğu düştü, yürüyemiyordum. On tıfıma peçindirmekle yükümlüyüm ve benden başka çalıyan da yok."

Bunca işkencenin nedeni ve gerekçesi ise, PKK'lilere tütün verildiği iddiasıdır. Tütünçölük yöre halkının geçim kaynaklarından biridir. Salih Yılmaz, kendi köylerinden Şiva Rojan (Çınarlı) köyüne bir katır yükü tütün götürürken yolda askerlerin döğüşü mayına çarpan katır hayaya uçar, Salih de yaralanır. Bunun üzerine olayı duyan askerler, "Tütünü PKK'lılara götürüldü" diyerek onu suçlarlar.

Ayrıca bölge boşaltılmış durumda. Bir daha kimse gelmesin diye bölgede mayınlanmış hulusan köyler ise şunlardır: Sırku (Klinik), Canmedan (Kandilli), Berçeman (Karasu), Şiva Kovan (Pınarlı), Heialan (Küçük Mahalle), Mürkanış, Xirabê (Tek ev).

Bunlar tümünden insanızlaştıranlar etrafı mayınlanan köyler. Öte yandan boşaltılmayan ve koruculuğu kabul etmemiş

KÜRDİSTAN SERİHILDANI BÜYÜYOR, TC ZOR DURUMDA

Baştarafı 1. sayfa

tan'ın Kuzey ve Güney parçaları arasında halk tam bir isyanı yaşıyor, serhildan tüm Kürdistan'a yayılarak büyüyor. Bu durum en çok TC'yi ve bölgede TC'ye dayalı olarak politika yürütmek isteyen güçleri zorluyor. TC diplomatik gelişmeleri önleyebilmek ve mevcut durumda sömürgeci varlığını ayakta tutabilmek için her türlü çabayı harcıyor, binbir türlü görüntüye girmekten geri kalmıyor. Bunların göyle bir gözden geçirilmesiyle öğretici siyasal sonuçların ortaya çıkacağı anlaşıyor

Kürdistan'da halk isyan halinde

ABD ile Saddam rejimi arasında ateşkes sağlandığı gün, Şubat ayının son günü Şirnex'te binlerce insan yürüyüş yaptı, sömürgeci Türk ordu birlikleri ile çatışmalar oldu. Newroz ayına girişle Şirnex'te başlayan "Serhildana gell", peşi sıra Hezex, Kerboran, Hezo, Farqin ve Nisêbîn gibi birçok şehir ve kasabaya yayıldı. Rurallarda onbinlerce insanın katıldığı gösteriler oldu, yüzlerce tutuklu, yaralı ve ölü ortaya çıktı, sömürgeci Türk devletine alt çok sayıda kurum ve kuruluş tahrip edildi. "Özel üm" adı verilen Türk ordu birlikleri, silahlı halk kitleleri üzerine her yerde yayılım ateşi açtı, her yerde kitleler kurşunun üzerine göğüslerini alper yaparak ve "Bijî PKK", "Bijî Kurdistan", "Bijî Serok APO" sloganları atarak yürüdü. Şirnex'te başlayan serhildan, bu biçimde yayılarak Newroz'da tüm Kürdistan'ı ve Kürtlerin yaşadığı her yeri kapsamı içine aldı. Cizra Botan'dan İstanbul'a, Adana'dan, İzmir'e kadar her yerde yaygın kitle gösterileri yapıldı, ulusal kurtuluşçu sloganlar atıldı, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK)'nin bayrakları taşındı ve kalelere dikildi. Kuzey Batı Kürdistan'da gelişen bu mücadele, Kürdistan ulusal hareketinin motorudur ve tüm parçalardaki Kürt halkını mücadeleye çeken, seferber eden temel dinamiktir.

Saddam rejimi ile ABD arasındaki ateşksten sonra Irak'ta ne olacağı büyük bir merak konusuydu. Ancak bu merak fazla sürmedi, güneyden Arap kitlelerinin Şililik temelindeki ayaklanması ile kuzeyden Kürt halkının ayaklanması ve kurtuluş mücadelesi, ortaya çıkan elverişli koşullara dayanarak hızla gelişim gösterdi. Böylece Irak'ta bir halk devrimi gündeme geldi. Saddam rejimi, Bağdat'ı korumak için güçlerini toparlayınca ayaklanma hareketi daha da yayıldı. Bir hafta sonra bu temelde Irak'ta bir iç savaş sürmektedir. Güneyde Arap halkının direnişinin ne kadar geliştiği kesin belli olmasa da, Güney Kürdistan'ın tümünden Saddam kuvvetlerinin kovulmuş olduğu ve iradenin Kürt halk kitlelerinin elinde bulunduğu kesindir. Çeşitli haber ajansları ve münacaleyle yürüten tüm siyasal örgütlerin temsilcileri bunu açıklamış bulunmaktadır. Bu temelde mücadele sürmektedir. Güney Kürdistan'daki uzun mücadele tarihi içinde iradenin bu düzeyde Kürtlerin eline geçmesi ilk kez gerçekleşmektedir. Bir de bu, Kürdistan'ın büyük parçası olan Kuzey-Batı'dan yaygın bir destek alınca, Kür-

21 Mart 1991 - Cizra Botan: Newroz direnişi.

Foto: Berxwedan

distan'ın iki parçasında birbirine paralel halk isyanının, ayaklanmasının geliştiği dükkate alınca bu durumun anlamı ve önemi çok iyi anlaşılır olmaktadır.

Körfez krizi ile Ortadoğu'da başlayan yeni süreçte Kürdistan'ın değişik parçalarındaki örgütler arasında da yeni bir diyalog ve ilişki düzeni başladı. Ortaya çıkan durum ulusal hareketin birliğini dayatıyordu, çeşitli örgütler arasındaki ilişkiler Kürdistan Ulusal Kongresi'nin toplanması doğrultusunda önemli gelişmelerin meydana gelmesini sağladı. Bu yönlü görüşmeler ve hazırlık çalışmaları epeyce ilerledi. Kürdistan'ın Kuzey ve Güney parçalarındaki serhildanlarla birlikte Ulusal Kongre doğrultusunda sağlanan bu gelişmeler Kürdistan ulusal hareketini ileri bir düzeye getirdi ve Kürdistan sorununun çözümünü uluslararası siyasal ortama iyice dayattı. Bu, Kürdistan'ın bir bölgesel devrim odağı haline gelmesidir ve bütün siyasal güçler böyle bir gelişmenin ağır etkisi altındadır.

Bütün bunları, Kürdistan'da yaşanan gelişmeleri belirtmek ve tahili etmek için söylemiyoruz. Bunlarla sadece Kürdistan'ı egemenlik altında tutan sömürgeci güçlerin ve özellikle Türk devletinin nasıl bir zorlanma ile karşı karşıya bulunduğunu göstermek istiyoruz. Bu gelişmeler karşısında en çok zorlanan güç, sömürgeci Türk rejimidir. TC'nin "Kürtçeye serbestlik yasası", Newroz'un bir "Türk bayramı" olarak ilan edilmesi, anayasa değişikliği gibi son manevraları tamamen bu gelişmelerle bağlantı içindedir. Özellikle Türk diplomasisinin son çabaları bütünüyle buna bağlı olarak gelişmektedir. Bazıları, bunun için, ekonomik ilişkilerin geliştirilmesi veya TC'nin politika değişiklikleri yapması diyorlar. Elbette bölge ve dünya devletleriyle geliştirilen yoğun görüşmelerin ekonomik yönü de var, çünkü TC ekonomik iflas halindedir ve Körfez'deki gelişmelerden en büyük ekonomik zararını gören devlet durumundadır. Fakat görüşmelerin esas yönü ekonomik değil, siyasaldır; tamamen Kürdistan'daki siyasal gelişmelerle bağlantılıdır ve

TC adeta yeni kurulmakta olan bir devlet gibi sınırlarını dönüştürmeye çalışıyor. Bu, onun sömürgeci varlığını koruma ve mevcut gelişmeler karşısında bu varlığı ayakta tutabilme çabasıdır.

TC'nin İran ve Suriye ile görüşmeleri

Körfez krizi başlayıp Irak ile Kürdistan üzerindeki ittifakı kaybedince TC, bütün gücüyle İran ve Suriye'de olup bitenleri öğrenmeye ve bu devletlerle ilişkilerini güçlendirerek Kürdistan üzerindeki denetimini korumaya çalıştı. Kriz ve savaş boyunca TC yetkililerinin Ortadoğu ve Avrupa ülkelerine ve ABD'ye yönelik seferleri yaşandı. Diplomatlarının bir gitti, diğeri döndü. Aynı durum ateşksten itibaren de devam etti. Bunların hepsinin özü, Kürdistan'daki ulusal kurtuluşçu gelişmeleri engellemek için yürütülen çabalar olmasıydı.

Ateşksten sonra Türkiye, İran ve Suriye devletleri arasında en üst düzeyde görüşmeler yapıldı. İran Cumhurbaşkanı Yazdancı 8 Mart'ta Şam'daydı, 9 Mart'ta ise Ankara'ya ziyaret etti. Suriye Dışişleri Bakanı 18-19 Mart tarihinde Ankara'da Türk yetkilileri ile bir dizi görüşmelerde bulundu. Daha önce de Türkiye Cumhurbaşkanı ve Dışişleri Bakanı aynı ayı Suriye'ye gitmişlerdi. Bu son görüşmeler, özellikle Irak'ta kitle ayaklanmalarının geliştiği ve Kuzey-Batı Kürdistan'da da yaygın kitle gösterilerinin geliştiği bir dönemde rastlıyordu. Bu nedenle, görüşmelerin ana noktasının Kürdistan sorunu olduğu kuşkusuzdu. Gerçi İran-Suriye görüşmelerinde Körfez'in güvenliği ve Türkiye-Suriye görüşmelerinde suların paylaşımı gibi sorunların görüşüldüğü açıklandı ve elbette bunlar da görüşülmüştü, ama esas görüşme gündeminin Kürdistan sorunu ve Kürdistan üzerindeki denetimin sürdürülmesi olduğu şüphesizdi. Kürdistan'daki gelişmeler sömürgeci devletleri telaşa düşürmüştü. Bir yanda Saddam rejimi var ve hep de Saddam'ın yıkılmasını istiyor; ancak, Saddam'ı yıkacak en önemli güçlerden biri ve başta geleni Kürtler, bu du-

rumda Saddam'ı yıkma hareketi Kürt sorununun çözümünü dayatmakta ve Kürdistan ulusal hareketini güçlendirmektedir. Bu da mevcut devletler için en olumsuz gelişme olmaktadır. Bundan en çok zarar gören ve en az manevra olanağına sahip bulunan ise Türk devletidir.

Kürdistan'daki gelişmeler ve bunun ulusal kurtuluş sorununun çözümünü her geçen gün daha çok dayatması sömürgeci devletleri iyice zorlamaktadır. Bu konuda en çok manevra olanağına sahip olan Suriye'dir, ancak o da Güney Kürdistan'daki Irak egemenliği çerçevesinde Arap milliyetçiliği gereği soruna bir türlü doğru ve yeterli yaklaşamamaktadır. İran İslam Devrimi, her konuda ileri düzeyde bir radikalizme sahip olmasına rağmen, ulusal sorunda en tutucu ve güven bir milliyetçiliği esas almaktadır; çünkü, Doğu Kürdistan üzerinde sömürgeci bir güç olarak bulunmakta ve sömürgeciliği yaşatmak istemektedir. Bu güçler, Türkiye ile ilişkileri olan ve Saddam rejimini yıkmak isteseler de, Kürdistan ulusal kuruluş ve birlik hareketinin gelişmemesi için kendi aralarında ittifak yapabilmektedirler. Elbette sorun en çok Türk devletini ilgilendirmektedir, çünkü Kürdistan'ın yarısı üzerinde egemen sömürgeci güç odur. Bu nedenle, İran ve Suriye devletlerinin Kürtleri desteklememesi için elinden gelen her türlü çabayı harcamakta ve her türlü taviz vermektedir. Körfez krizi ile yaşanan gelişmelerin Kürdistan ulusal hareketini güçlendirmesi Türk devletini büyük bir korku ve telaş içine sokmuş, itlediği ABD uşaklığı politikası bölgeden iyice tecrit olmasını doğurmuştur. Türk diplomasisinin bölgeye yönelik çabaları işte bu durumu aşmak içindir.

Nitekim TC, bu kapsamda Libya ile bozulan ilişkilerini düzeltmek ve Libya'nın kendisine karşı Kürtleri desteklemesini engellemek için yoğun çaba içine girmiş bulunmaktadır. Özal, her fırsatta Kaddafi ile telefon görüşmesi yapmaktadır. Türk Dışişleri Bakanı, 22-24 Mart tarihlerinde Libya'ya gitmiş. Körfez savaşında kendilerini açıkça suçlayan Kaddafi'yi yatıştırma çaba-

sı içine girmiştir. TC'nin Libya'ya yönelik bu ziyareti ile bölgedeki benzer ziyaretlerinin tümünü esas olarak Kürdistan'daki gelişmeler kapsamında ve bu gelişmeleri engelleme çabası olarak değerlendirmek gerekir.

TC umudunu Talabani'ye mi bağladı?

TC Bakanı sıfatıyla Sovyetler Birliği'ne giderken Özal, bir hafta önce Talabani ile görüşmelerini açıkladı. Talabani liderliğinde Güney Kürdistanlı bir heyet Ankara'ya gelmiş ve orada görüşmüşler. Olay, uluslararası alanda geniş yankı uyandırdı. Görüşme üzerine taraflar farklı açıklamalar yaptılar, ancak görünen kadıyla görüşmeden merhum olduklarını belirtmekten de geri kalmadılar.

Bu durum, ana özellikleriyle ve kısaca nasıl değerlendirilebilir?

Her şeyden önce, bu olayı da, yukarıda belirttiğimiz Kürdistan'daki gelişmeler çerçevesinde değerlendirmek gerekir. Yani, batenlikle yapılan bir şey olmaktan çok, Kürdistan'da yaşanan gelişmelerin bir zorlaması olarak ortaya çıkmaktadır. Özellikle Türkiye açısından durum tamamen böyledir. Bu nedenle, Türkiye için bir reform veya iyiniyet yaklaşımı biçiminde olayı yorumlamak doğru değildir.

Bazı çevreler bu olayı, ilk kez olan ve Türkiye'deki politika değişikliği sonucunda ortaya çıkan bir olay olarak görmekte ve böyle göstermeye çalışmaktadırlar. Peşinen böylesi sonuçlara varmak doğru değildir. Bir kes, TC'nin Güney Kürdistanlı çeşitli güçlerle ilişkileri ve görüşmeleri yeni değildir. Ve bu güçler de aynı güçlerdir. TC, otuz yıldan beri çeşitli zamanlarda bu güçlerle şu ya da bu oranda gizli ilişki içinde olmuş ve Kuzey-Batı Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesini bu ilişkiye de dayanarak engellemeyi esas almıştır. Dr. Şevan ve Salt Elçi hareketleri bunun birer örneğidir, PKK'ye karşı da bunun somut ve çok kapsamlı örnekleri görülmüştür. Şimdiki durumun geçmişten farklı, gelişimin biraz ortadan kalktırılması ve olaya biraz siyasal görüntü verilmesidir. Bu da tamamen Kürdistan'daki gelişmelerin ve PKK önderliğinde ulusal kurtuluş hareketinin dayatmasının bir sonucudur.

TC'nin politika değişikliği meselesine gelince, bu durum şimdiki kadarki görünümüyle tam bir aldatmacadır. TC'nin herhangi ciddi bir politika değişikliği yoktur, yaptığı işlerde dürist ve samimi değildir. Olayı böyle gösterenler, bunu "Kürtçeye yasası" ve Newroz bayramı gibi olaylara bağlıyorlar ve buradan yola çıkarak TC'nin "Kürt sorunu"nda işte ve diğre politika değişikliği yaptığını" söylüyorlar. Bunun gerçekleri çarpıtma olduğu ve TC'nin gerçek yüzünü göstermeyi amaçladığı açıktır. Bunlar, gerçekte bir politika değişikliği olmamakta, tersine uygulanmakta olan özel savaş politikasının değişik taktikleri olmaktadır. Nitekim, TC'nin Kürdistan'da uyguladığı her türlü baskı ve katliamlar, silahlı halk kitleleri üzerine yayılım ateşleri açılmasıyla birlikte yürütülmektedir. En son Şirnex, Hezex, Kerboran ve Farqin olayları ve New-

Bu çağrıya kulak verin!

Ulusal kurtuluş mücadelemizin içinde bulunduğu aşama, hangi yönden bakılırsa bakılın ulusal birlik sorununun hayati önemini ortaya koymaktadır. Ülkemiz ve halkımızın çıkarını daima ön planda tutan bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin öncüsü PKK, her zaman olduğu gibi, içinde bulunduğumuz bu tarihi aşamada da sorumlu davranışın bir gereği olarak ulusal birliğimizi pekiştirici çaba sarfetmekte ve bunun için anlamlı adımlar atmaktadır.

İşte bu adımlardan bir tanesi de, 26-31 Aralık 1990 tarihinde yapılan PKK IV. Ulusal Kongresi'nde Genel Af ilan edilmesi doğrultusunda alınan karardır.

Yandaki yazıda yer alan PKK-MK imzalı çağrı bildiri-
sindeki, "Samiyiyetle düşman saflarını terkedi, ona hizmet etmekten vazgeçenler, suçları ne denli ağır olursa olsun bu genel affa tabidir" cümlesinden de açıkça anlaşılabileceği gibi, bu af kararının kapsamı son derece geniştir. Samiyet ve dürüst olan herkes bu fırsattan yararlanabilme olanağına sahiptir. Bu denli geniş kapsamlı bir af kararı, her şeyden önce, öncünün kendisine duyduğu güvenin bir göstergesidir. Ayrıca en geniş ulusal birliği sağlamak amacıyla atılmış bulunan bu adım, sorumlu devrimci tavrın somut bir örneğidir.

Ulusal birliğimizin parçalanmış olması, yani bölünmüşlük tarih boyunca halkımızın en büyük zaafı olurken, düşmanlarımızın da elindeki en güçlü silah olmuştur. Halk kitlelerimiz arasında atılan her türlü nifak tohumları ve tüm düşmanlıkların üstü kazındığında altından mutlaka düşmanın bilinçli çabası ve parmağı çıkacaktır. Yaşadığımız süreçte, sömürgecilerin bilinçli çabalarıyla yaratılan düşmanlıkların giderilip, ulusal birliğin pekiştirilmesi önem taşıyor.

Bu nedenle, ulusal kurtuluş mücadelemizin öncüsü PKK, bilerek ya da bilmeyerek her ne sebeple olursa olsun düşmana hizmet eder konuma düşmüş bulundukları büyük bir çare taşıyor. Halka ve devrime karşı işlediği suçlardan pişmanlık duyanlar affediliyor. Sömürgeciler tarafından halkına ve ülkesine düşman ediliş insanlıktan çıkarılmış olanları, insanlığa çağırıyor. Diğer yandan ulusal kurtuluşçu saflarımızda yer almasına rağmen, düşman uygulamalarını aratmayan unsurların hareketlerinden dolayı korkunluk duyan ve mücadeleden uzaklaşan kesimlerin de, bu çağrıya gerekli katkısı vermeleri kaçınılmazdır.

Halkımıza karşı işlenen suçların cezasız kalmayacağı ilkesinden hareketle, PKK'li de geçince böylelerinden mutlaka hesap sorulacaktır. IV. Kongre karar ve yaptırımlarında bir kez daha somutlaşmıştır. Öncümüz, en geniş kesimleri birliğe çağırırken, her ne adına olursa olsun ulusal birliğe sekte vuran ve böylece düşmanın özel savaşıyla birleşen güçlerin hal-

kın ve devrimin yargısından kurtulamayacağını da açıkça ilan etmiştir.

Genel Af Avrupa alanı için de geçerlidir

Genel Af çağrısı Avrupa'da yaşamakta olanlar için de geçerlidir. Emperyalistlerle sömürgecilerin Avrupa'yı "Suçlular cenneti" haline getirmeyi amaçladıkları bilinmektedir. Bu alanda yaşayan pek çok kişi ulusal kurtuluş devrimimize karşı suçlu konumuna düşürülmüştür. Öte yandan, Kürdistan'da devrim gelişip devrimci otorite daha geniş alanlara egemen oldukça, orada barınma olanağını yitiren suçlular Avrupa alanına kaçmaktadırlar.

Avrupa alanında da, çeşitli nedenlerle mücadeleden kaçanlar, direnmeyenler, kandırılanlar var; ayrıca Kürdistan'da koruculuk yapan çeteler vb. ağır suçlular var. Yine örgüt içinde devrimci ahlakla bağdaşmayan hareketlerinden ötürü dışlanan, uzaklaşan var. Bunlardan da gerçekten pişmanlık duyanlar varsa ve de bu konuda inandırıcı olabilmeyorsa, başvuruda bulunmaları halinde afftan yararlanabilirler.

Uygulamada halkın yargısı yine esas alınmalıdır, kitlelerin tepki duyacağı uygulamalardan kaçınılmalıdır. Yine uygulamada dikkat edilmesi gereken bir husus; suç işleyen her kişi hakkındaki hüküm, suçun işlendiği yerdeki birim tarafından verileceğidir. Ülkede işlenmiş bir suçun sahibini, örneğin Avrupa'da affedecek, ancak ülkedekilerin görüşü alınarak yapılabilir. Örneğin, cezaevinden çıkıp da bu alana gelen birinin durumu cezaevine bildirilir, onların vereceği karar esas alınır. Buradan bir anlamda aracı olunabilir.

Bir diğer husus da, yapılan bu çağrının genel, herkese yönelik çağrılar olmasıdır. Tek tek kişilerin peşinden gidilerek kararı veya çağrıyı iletme durumu olamaz. Düşükleri durumdan gerçekten pişmanlık duyarak çağrıya karşılık vermek isteyenler, başvuruda bulunabilirler. Bunun için bulundukları yere en yakın ERNK örgütüne yazılı ya da sözlü olarak başvurulabilir. Durumu uygun olanlar bölgelerde değerlendirilebilir; daha farklı durumdaki olanlar üst örgüte iletilir ve karara orada varılabilir. Duruma göre, gerektiğinde af karşılığında bazı şartlar da öne sürülebilir.

Gerek ülkede gerek ülke dışında Avrupa vb. alanlarda bulunanlar; halkımız, tarih ve insanlık karşısında suçlu konumdan kurtulmak istiyorsa, yücelik örneği bu çağrıya kulak verin! Bunun büyük bir fırsat olduğunu unutmayın! İşlediğiniz suçlar ne denli ağır olursa olsun, bu çağrıya dürüstçe karşılık verirsiniz, yitirdiğiniz insanlık onurunuzu yeniden kazanabilirsiniz.

ÇAĞRI

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelemize karşı suç işleyenlere!

Ajanlara, işbirlikçilere, çetelere!

Ülkemiz Kürdistan, büyük gelişmelerle dolu geçecek kadar belirleyici önemde bir süreç geçirmiştir. Halkımız, bağımsızlığını ve özgürlüğünü kazanmak için güçlü bir cesaret, kararlılık ve fedakarlık örneği içinde düşmanın karşısına dikilmiş, nihai hesaplaşmanın gereklerini yapmaktadır. Kahraman Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK'nın yükselttiği gerilla savaşı, halkımızın serfiliğini yaratarak ulusal kurtuluş savaşımıza yeni bir boyut kazandırmıştır. Bugün dağda gerillam, şehir ve ovada ayaklanan halkıyla Kürdistan, Türk sömürgeciliğine karşı kıran kırana bir savaş içindedir. Kurtuluş savaşımız sömürgeciliği derinden sarsarak, zaferin kapılarını aralıyor. Kürdistan üzerinde egemenliği sarılan ve yıkımın eşiğine gelen TC, halkımıza ve onun savaşan kahraman evlatlarına barbarca saldırıyor, her türlü alçaklığı yaparak ayakta kalmaya çalışıyor. Özel savaşı son noktasına kadar götürdüğü gibi, Körfez bunalımını bahane ederek, Kürdistan'a büyük askeri güç yığmakta, ülkemizi insanstlaştırma ve toplu katliam hazırlıklarına hız verirken, "Kürdü Kürde kurdurma" çabalarını da yoğun bir biçimde sürdürmektedir.

Düşman, tarihi tekrarı ettirmek, ihanetle sonuç almak istiyor. Geçmişte, halkımızın tüm ayaklanmalarını bastırırken, iç ihanetten büyük yarar gören Türk sömürgeciliği aynı yöntem ve çabalarını, Partimizin önderliğinde sürdürülen ulusal kurtuluş savaşımızın da başına getirmenin hesapları içinde olup bu çabalarını gün geçtikçe artırmaktadır. Bu doğrultuda her yol ve yöntemi denerken, mücadelemiz saflarında Partimizin çizgisine ters yaklaşım ve tutumlara giren Kör Cemal, Metin ve Hogir gibi unsurların uygulamalarından da yararlanmaya çalışıyor. Mücadelemizin başladığı günden bu yana geçen süreçte Partimizin saflarında bulunan, ama onun çizgisini değil, kendi feodal-komplocu, burjuva ve gerici anlayışlarını dayatıp uygulayan, sonuçta Partimizin karşısında yer alan birçok unsur mücadelemize birçok zararlar vermişlerdir. Bunlar, ellerinde bulundurdıkları yetkilerden yararlanarak, başkalarını da suçlarına ortak edip, halkımız ve mücadelemiz, telafisi güç zararlarla karşı karşıya bırakmışlardır. Bu da çok sayıda çevreyi mücadeleden uzaklaştırmış, düşmanın onları ajanlaştırmasına, işbirlikçi ve korucu çete haline getirmesine sebep olmuştur. Bunu yapanlar sonuçta ya kaçıp düşmana sığınmışlar ya da Partimizce yargılanıp hakettikleri cezaya çarptırılmışlardır.

Gelinen aşamada, ulusal kurtuluş savaşımızın geliştiği noktada zaferi mümkün kılacak yakıcı hale gelmiştir; TC'nin ulusal imha, ülkemizi insanstlaştırma, katliam ve baskılara karşı koyarak zaferi kesinleştirmeyi ve ulusal birliğin güçlü tarzda yaratılmasını ertelenemez bir görev olarak dayatıyor. Yaklaşan tarihi önemdeki kurtuluş fırsatını ulusal birlik güçlü tarzda yaratıldığında değerlendirmek mümkündür. Aksi takdirde halkımızın vatan topraklarından kovulması, katliamlara uğraması ve ayaklar altında ezilmesi kaçınılmazdır. Buna meydan vermemek için herkes sorumlu davranmak, kendi aralarındaki düşmanlık, kurgunluk ve

sorunları bir tarafa bırakarak vatan ve kurtuluş için tek bir yürek halinde birleşmek zorunluluğuyla karşı karşıyadır. Hangi nedenden kaynaklırsa kaynaklı, düşmanlıkların son bulmasının ve PKK önderliğinde ulusal kurtuluş savaşına katılmanın zamanı gelmiştir. İster düşman oyununa gelinmiş olsun, ister kişisel çıkarlar nedeniyle olsun, isterse de hatalardan kaynaklı düşmana hizmet edenlerin bu durumdan kurtulup halkın yanında saf almaları, seçilecek tek doğru yoldur.

1990 Aralık ayının son haftasında gerçekleşen Partimizin IV. Ulusal Kongresi, geçmişin eleştirisi temelinde tüm savaş ve mücadele sorunlarını ele almış ve çözüme ilişkin kararlara ulaşmıştır. Bu doğrultuda ajan, işbirlikçi ve çete olarak düşmanın hizmetinde olanların durumunu da değerlendirerek karara bağlamış, belirtilen bu kesimleri düşman hizmetinden kurtarmak amacıyla IV. Ulusal Kongremiz Genel Af kararı çıkarmıştır. Samiyiyetle düşman saflarını terkedi, ona hizmet etmekten vazgeçenler, suçları ne denli ağır olursa olsun bu genel affa tabidir.

Yüce Kongremizin çıkardığı afftan yararlanmak isteyenler, ulusal kurtuluş güçlerimize, suçlarını ve af taleplerini yazılı ve sözlü biçimde belirterek başvurmalıdır. Bir yıl için geçerli olan af yasası süresi 31 Aralık 1990'dan 31 Aralık 1991 tarihine kadar geçerli olup geciktirmeden af başvurusunda bulunmak tercih edilmeli, düşmana hizmetten vazgeçilmelidir.

Ajanlar, işbirlikçiler, çeteler!

Düşmana hizmet etmek size hiç bir yarar sağlamaz. Eğer, bugün düşman size silah veriyorsa, para veriyorsa, bunu sizin için değil, sizin güvenliğinizi ve sağlığınızı için değil, tamamen onu korumanız için veriyor. Daha düne kadar sizi insandan dahi saymayan carınıza, mahnuza, namusunuzla el uzatan düşmanın kendisiydi. Sizler onun elinde eşkıyaydınız, sizler onun elinde evlâdiden, ailenizden uzak, kaçak insanlardınız. Ne zaman ki, Partimiz PKK, TC düşmanının size ve bir bütün olarak halkımıza karşı yapmış olduğu suçların hesabını sormaya başlayınca, bu kez size muhtaç oldu ve siz kendi yarınıza alarak Partimizle karşı savaştırmak istedi. Ve bazılarınızı parayla, bazılarınızı vâadlerle kandırarak, sizler için, sizin kurtuluşunuz için savaşan gerillalarımıza karşı savaşa soktu.

TC, geçmişte de halkımızın sayılarını halkımızı bölerek bastırdı ve isyanları bastırdıktan sonra da, hiç bir fark gözetmeden herkesi köleleştirdi ve katletti. Bunu sizler çok iyi biliyorsunuz. TC şimdi de aynı şeyi yapıyor; size dayanarak savaşımızı bastırmak istiyor. Şunu belirtmek gerekir ki, düşman ne yaparsa yapsın, savaşımızı bastıramayacak ve def olup gidecektir. Ona hizmet edenler de onunla birlikte yok olacaklardır. Ancak Partimiz, hiç bir Kürt insanını karşısına almak istemiyor, hiç bir insanımızı düşmanın hizmetinde bırakmak istemiyor ve bundan dolayı da, bugüne kadar işlenen suçlar ne olursa olsun, düşmana hizmet etmekten vazgeçenleri affediyor.

Savaşımız önümüzdeki günlerde, yıllarda çok daha büyüyecek ve karşısına çıkan herkesi ezecektir. Onun için, düşmana hizmet etmekten vazgeçip, Partimizin affından yararlanmanız sizin çıkarınıza olacaktır. Aksi halde, ulusal kurtuluş güçlerimizce ağır cezalara çarptırılmaktan kurtulamazsınız.

— Her şey ulusal birlik ve kurtuluş için!

PKK-MK / 1 Ocak 1991

Newroz kutlamaları büyük bir coşkuyla devam ediyor

Newroz geceleri, Kürdistan'daki halk ayaklanmalarının da etkisiyle, onbinlerce yurtseverin katılımıyla büyük bir coşku içinde sürüyor. Her biri bir diğerinden görkemli ve coşkulu geçen Newroz gecelerini, yer darlığı nedeniyle kısa vermek zorunda kalıyoruz. Kürdistan'daki gelişmelerin belirleyici önemini bilen okuyucularımızın bu durumu anlayışla karşılayacaklarına inanıyoruz.

Berxwedan muhabirleri bildiriyor.

Almanya

Göppingen: Stuttgart çevresinde oturan yaklaşık 6 bin Kürdistanlı yurtsever 18 Mart günü yapılan Newroz gecesinde bir araya geldi. Bir genişliği andıran Newroz kutlamasının yapıldığı salon, kitleye dar geldi. Yüzlerce yurtsever de geceyi dışarıda izlemek zorunda kaldı.

Oldukça canlı başlayan gece, tüm devrim şehitleri anısına saygı duruşuyla açıldı. Kürdistan'daki halk ayaklanmalarının da etkisiyle kitlelerin başından sonuna kadar tili (zılgıt) ve coşkulu sloganlar attığı gecede, Kürtçe, Türkçe ve Almanca dillerinden yapılan siyasi konuşmalarla özellikle 1991 Newroz'unda Kürdistan'da yaşanan gelişmeler, mücadelelerin olduğu düzey ve bunun karşısında yurtdışında bulunan tüm Kürdistanlılar'ın bir an önce kaynağa dönerek ulusal kurtuluş mücadelesine sahip çıkmaları ve içinde yer alarak gereklerini yerine getirmeleri gerektiği

geceye gelen yurtseverlerin bir kısmı dışarıda ve geri dönmek zorunda kaldı.

Sayıp duruşuyla başlayan gecede Kürtçe, Türkçe ve Almanca yapılan siyasi konuşmalar, kitlelerin daha da canlanmasına ve konuşmaların sık sık sloganlarla kesilmesine neden oldu. Gecede sunulan kültür programında Duisburg'dan Koma Hêzîl ve Köln folklor gruplarının yanı sıra Ozan Peywan, Diyar, Selah Resul ve Zozan ile Koma Berxwedan müzik grubu da vardı. Kitlelere Kürdistan'ın halk oyunlarından güzel örnekler sunan folklor ekipleri beğeniyle izlendi. Ozanlar ve Koma Berxwedan tarafından söylenen türkü ve marşlar da büyük bir coşkuyla karşılandı.

Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki vahşetini ve buna karşı gerillalarla birleşen halkın direnişini ve sığa kalkışını izleyen tiyatro oyunu, adeta kitleleri Kürdistan'a götürdü, direnişin ateşiyle sardı.

Frankfurt: Newroz bayramını kutlamak amacıyla 23 Mart'ta yapılan geceye 4 bin kişi katıldı. Coşgunluğunu yeni yeni ulusal kurtuluş saflarına katılan

Geceye Amed ve Êlih (Batman) ERNK çalışanları, YJWK, YXK ve YKWK Avrupa merkezleri, Partiya Sosyalista Kurd, PASOK, ASTA-Berlin, KAWA-Dresden, Indis Elam Papoies Information, PKK Almanya Davası tutukluları, Partiya Hevgirtina Gele Kurd vd. örgüt, kurum ve kişiler dayanışma mesajları yolladılar.

Fransa

Paris: İlk Newroz kutlaması, 20 Mart akşamı düzenlenen meşaleli yürüyüşle oldu. TDKP, TKP-ML, TIKB ve TKP-ML Hareketi'nin de dayanışmacı olarak katıldığı yürüyüşte 1.500 civarında kitle hazır bulundu; kitlenin ezel coşgunluğunu ERNK taraftarları oluşturmuyordu. Yürüyüş, Paris'in Republik (Cumhuriyet) Meydanı'ndan başladı, Nation (Ulus) Meydanı'nda sona erdi.

21 Mart günü de 150'yi aşkın ERNK taraftarı bir araya geleerek Newroz kutlaması yaptı. Aynı gün bazı Kürt esnaf, ERNK'nin çağrısına uyarak üzerinde Türkçe ve Fransızca "Kürt ulusal bayramı Newroz dolayımıyla bugün işyerimiz kapalıdır" açıklamasının olduğu levhalar asarak işyerlerini kapattılar. Başka işyerlerinde çalışan çok sayıda yurtsever de, Newroz günü işe gitmedi.

En geniş Newroz kutlaması ise 24 Mart günü düzenlenen geceyle yapıldı. Kutlamaya, beklenenin çok üstünde Kürdistanlı katıldı. Salon, sandalyelerden tüm

21 Mart - Stockholm'da meşaleli Newroz yürüyüşü

Foto: Berxwedan

Müzik, folklor ve tiyatro gibi kültürel etkinliklerin kitlelerin doğrudan ve canlı bir katılımıyla gerçekleştirildiği geceye çok sayıda dost örgüt de dayanışma mesajlarını sundu. Bunlar arasında İsviçre'de bulunan TKP-Kivircim, Ekm, MLSPB, Devrimci Partizan Taraftarları, Tür-

kiyeli İşçiler Federasyonu, Anti-Apartheid Örgütü-MAAS, İsviçre-Kürdistan Dostluk Derneği-ASK, İranlı Kürt Mültecileri ile Ceyhan, Çanakkale, Amasya ve Dülük (Antep) Cezaevleri'nde bulunan PKK'lı tutuklularla, PKK Almanya Davası tutukluları da vardı.

İsviçre

Halklar arası dayanışma gecesi

Bellizona (Berxwedan): 23 Mart 1991 tarihinde Kürdistan, Filistin ve Latin Amerika halklarıyla dayanışma gecesi düzenlendi. Gecede yapılan konuşmalarda, genellikle Kürdistan'daki son gelişmeler üzerinde duruldu ve Kürdistan halkıyla dayanışma içinde olduğu dile getirildi.

400 civarında Kürdistanlı yurtsever ve yabancı dostların katıldığı gecede Kürt yemekleri ve kültürü tanıtıldı. Ayrıca Zorih folklor ekibi ve müzik grubu Kürdistan'ın çeşitli yörelerinden oyunlar ve türküler sundular.

Almanya

"Kürdistan ve Ortadoğu'da son durum"

Hannover (Berxwedan): Pavillon'da 26 Mart günü "Kürdistan ve Ortadoğu'da son durum" konulu bir toplantı gerçekleştirildi. Coşgunluğunu Alman 100 kişinin katıldığı toplantıda Körfez savaşı sonrası Kürdistan'da durum, emperyalizmin Ortadoğu'ya vermek istediği "yeni düzen" ve bunun halkların çıkarları karşısındaki durumu tartışıldı. Halkların çıkarlarının, emperyalizmin yönelimleriyle çeliştiği, bu nedenle emperyalist güçlerin hiçbir müdahalesinin bölge halklarının kabul görmeyeceği vurgulandı.

Dayanışma eylemi

Berlin (Berxwedan): 12 Mart 1991'de bir grup ERNK taraftarı, şehrin en işlek yerlerinden biri olan Gedenkns Kirche (Yıkık Kiltise) yanında Şirnex, Hezex ve Kerboran halk direnişleriyle dayanışmada bulunmak ve Türk sömürgeciliğinin Kürdistan'daki katliamlarını protesto etmek amacıyla bir oturma eylemi yaptı.

Oturma eylemi esnasında açılan bilgilendirme masası, asılan pankart ve dağıtılan Almanca-Türkçe bildirilerle kamuoyuna eylemin amacı ve Kürdistan'daki son duruma ilişkin bilgi verildi. İki saat süren eylem, çevrede

bulunan Almanlarca ilgi ve sempatiyle izlendi.

Frankfurt: 18 Mart günü Almanya'nın, yeni yabancılar yasasına dayanarak Hanau'da yaşayan bir Kürt politikacıya politika yapmasını yasaklaması Türkiye ve Kürdistanlı işçiler tarafından Hanau Belediye Binası önünde ve içinde protesto edildi. Coşgunluğunu Kürdistanlı yurtseverlerin oluşturduğu yaklaşık 100 kişilik kitle, Belediye Meclisi toplantısına girerek, bu duruma ilişkin protestolarını ve istemlerini dile getirdiler. Üç saat süren eylem sonrasında talepler kabul edildi. Bunun üzerine eylem de sonuçlandırıldı.

Belçika

Öğrencilere Kürdistan anlatıldı

Liege (Berxwedan): Belçika'da bir ilçe öğretmenlerinin çağrısıyla 13 Mart günü İki ERNK taraftarınca ilçe öğrencileri Kürdistan hakkında bilgilendirildi. Kürdistan tarihi, coğrafik konumu, toplumsal, kültürel ve siyasi durumuna ilişkin bilgilendirilen öğrenciler, Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin anlamını daha iyi kavradıklarını ve desteklediklerini söylediler.

Bilgilendirme toplantısı

Liege (Berxwedan): 18 Mart günü Uluslararası Af Örgütü üyesi İki Kürdistanlı yurtsever, örgütün kendi binasında Kürdistan konulu bir toplantı düzenledi. Kürdistan'daki mevcut durumu anlatan yurtseverler, Helebçe (Halepçe) katliamı ve Kürdistan'daki sosyal yaşama ilişkin İki video filmini de toplantıya katılanlara sundular.

Fransa

Dernek kongresi

Strasbourg (Berxwedan): Kürdistanlı İşçiler Derneği'nin 1. Kongresi, 100 dolayında yurtseverin katılımıyla 16 şubat 1991 tarihinde yapıldı. Geçmiş çalışmaların değerlendirilerek geleceğe yönelik planların çıkarıldığı kongrede, yapılan seçimle yeni yönetim belirlendi.

23 Mart - Frankfurt'ta Newroz kutlaması

Foto: Berxwedan

vurgulandı.

Gecede zengin bir kültür programı sunuldu. Stuttgart çocuk, erkek ve Koma Jiyan folklor ekiplerinin Kürdistan'ın değişik yörelerinden derlenen halk oyunları gösterisi, kitleler tarafından büyük bir beğeniyle karşılandı. Ayrıca koro ve Koma Jiyan müzik grupları ile ozan Baran, Xefî Xerogin, Zamanî, Şiyar ve Zozan'ın klasik halk türküleri, yine mücadele içinde ortaya çıkan ve onun çeşitli konularını içeren türkü ve marşları kitleleri daha da coşturdu. Tiyatro oyunu ise, adeta kitlelere Kürdistan'ı yaşattı.

Geceye YXK Almanya, Stuttgart'ın Sosyalist Parti taraftarları, Ekm Taraftarları ve Göppingen Kürt Kültür Merkezi dayanışma mesajları sundu.

Duisburg: 24 Mart günü yapılan Newroz gecesi, 4 bin dolayındaki Kürdistanlı'nın coşkulu tili ve sloganları ile başladı. Salonun dar olması nedeniyle

Kürdistanlılar'ın oluşturduğu kitleler, başından sonuna kadar çok canlı ve coşkulu oldu. Bunda, özellikle Kürdistan'daki Newroz kutlamalarının büyük etkisi oldu.

Şehitlerin anısına saygı duruşuyla başlayan gecede üç dilden siyasi konuşmanın yanı sıra folklor, müzik, tiyatro gibi kültürel etkinlikler de sunuldu.

Geceye Frankfurt'ta bulunan TIKB, Kurtuluş Hareketi, TSK ve Sosyalist Parti Taraftarları'nın yanı sıra YXK Frankfurt Örgütü, Peyka-Kürdistan ve Alman Komünist Partisi İnşaa Örgütü de dayanışma mesajları sundular.

Berlin: 30 Mart günü düzenlenen geceye 1.200 dolayında Kürdistanlı katıldı. Üç dilden siyasi konuşmanın yapıldığı gecede kitlelere zengin bir kültür programı sunuldu. Programda Hunerkom tarafından hazırlanan folklor, müzik ve tiyatro büyük bir beğeni topladı.

ara boşluklarına kadar tıklım tıklım doldu. Boşluklarda bile yer bulamayıp geri dönenlerin olduğu görüldü. Newroz gecesi ne 4.600 kişilik bir kitle katıldı.

Kitleler tarafından ellerde küçük mumların yakılmasıyla şehitlere saygı duruşunun yapıldığı kutlama programı, siyasi konuşmalar ve kültürel etkinliklerle devam edip sonuçlandı. Türkiyeli ve bazı Kürdistanlı sivil örgütler de, geceye dayanışma mesajları gönderdiler.

İsviçre

Nemchatel (Neuburg): 30 Mart günü yapılan geceye 6 bin dolayında yurtsever katıldı. Bir hayli coşkulu geçen gecede üç dilden yapılan siyasi konuşma, kitlelere Kürdistan'daki Newroz kutlamalarının coşkusunu getirdi. Hunerkomlu ozanların yanı sıra Zamanî'nin de türkülerini seslendirdiği geceye gâir Nihat Behram da şiir okuyarak katıldı.

Helebçe katliamının 3. yıldönümünde sömürgeci Saddam rejimi ve emperyalizm bir kez daha protesto edildi

Avrupa'da bulunan binlerce Kürdistanlı yurtsever, 3. yıldönümünde Helebçe (Halepçe) katliamını bir kez daha protesto ederek, Avrupa kamuoyunun dikkatini Güney Kürdistan'daki halk ayaklanmasına ve bunun sömürgeci-faşist Saddam rejimi tarafından yeni bir soykırımla bastırılma girişimlerine çektiler. ERNK taraftarı yurtseverlerin Helebçe katliamını protesto amacıyla Avrupa'nın birçok yerinde düzenledikleri yürüyüş, miting, toplantı ve etkinlikleri Berxwedan muhabirleri bildiriyor:

Danimarka

Kopenhag: 16.3.1991 tarihinde Helebçe katliamını protesto amacıyla düzenlenen mitingte 100'ü aşkın ERNK taraftarı katıldı. Mitingte Kürtçe, Türkçe ve Danimarka dillerinden yapılan siyasi konuşmalarda, Saddam rejiminin ve diğer sömürgeci güçlerin Kürdistan halkı üzerindeki baskı, işkence ve katliamları bir kez daha teşhir edilerek buna yönelik sloganlar atıldı. Bir saat devam eden miting, çevrede bulunan kitleler tarafından da ilgiyle izlendi.

Yunanistan

Atina: 16 Mart günü Devrimci Birlik Platformu (PKK, TKP-B, 16 Haziran Hareketi, THKP-C Acilçiler, TKP-Kıvılcım, DKP), TDKP, TKP-ML, Dev-Sol, TKP-ML, TIKKO ve MLSPB'nin ortaklaşa olarak "Helebçe katliamını lanetliyoruz" sloganı altında düzenlenen protesto yürüyüşüne 300 kişi katıldı. TC ve Irak büyükelçiliklerine kadar planlanan protesto yürüyüşüne katılan Devrimci Birlik Platformu dışındaki bazı örgütler yürüyüşü TC Büyükelçiliği önünde sonuçlandırdılar. Yürüyüşü, Irak Büyükelçiliği'ne kadar devam ettiren Devrimci Birlik Platformu adına burada yapılan bir konuşma, atılan gür sloganlar ve saygı duruşu ile eylem sonuçlandı. Yürüyüşte Yunan basın-yayın organları geniş yer verdi.

Almanya

Hannover: 16 Mart günü yapılan protesto yürüyüşüne Hannover ERNK taraftarları ile bazı Alman barış gruplarından 300 civarında bir kitle katıldı.

Yürüyüş, TC Hannover Konsoloslukı önünden başlayarak şehir merkezinde sonuçlandırıldı. Konsolosluk önünde yapılan Türkçe ve Almanca konuşmalarda, Helebçe ve Helebçeliler kargı olmanın soyut bir slogan olmadı. Helebçe katliamının insanlığın onurunda açılan bir yara olduğu ve bu nedenle insanlığın önüne vazgeçilmez görevler koyduğu, bunların en başında ise Kürdistan halkının iradesine saygı duymanın geldiği vurgulandı. Burada TC bayrağının yakılmasıyla ardından başlayan yürüyüş boyunca, çok sayıda Almanca ve Türkçe bildiriler dağıtıldı.

Bremen: 16.3.1991 tarihinde Helebçe katliamının 3. yıldönümü vesilesiyle TC'nin Kürdistan'daki katliam ve Türkiye'deki işkence ve baskılarını protesto etmek için bir yürüyüş ve miting düzenlendi. Bremen ERNK, TIKB, Partizan, TSK ve Devrimci İşçi taraftarlarının içinde yer aldığı Kürdistan ve Türkiye Basın Komitesi ile Alman dostlardan oluşan Bremen Kürdistan Dayanışma Grubu'nun ortak çağrısıyla 200 kişinin katıl-

dığı ve geniş bir kamuoyu yaratan yürüyüş ve miting yapıldı.

Yürüyüş boyunca Alman kamuoyu nezdinde, Helebçe katliamı ve TC ile Saddam rejiminin Kürdistan halkına karpı işledikleri suçlar teşhir edildi.

Miting alanında TC'nin, gerek Kürdistan'daki serhildanlar sırasında gerekse de Türkiye'deki "meçhul" işkence ölümleri ile ilgili bir suç dosyası okundu. Yapılan konuşmada, Kürdistan halkı bağımsız ve özgür oluncaya kadar Helebçe gibi katliamların gündeme geleceği, bunların önlenmesi için her duyarlı, sorumlu örgüt ve kişinin Ulusal Kongre olgusuna dürüstçe yaklaşması ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi içinde aktifçe yerini alması gerektiği vurgulandı. Kitle yoğun olarak "Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur", "Kürdistan faşizme mezar olacak", "Bili serhildana gele me", "Bili Serok APO" sloganlarını attı.

Yürüyüş ve miting yerel Alman radyo ve gazetelerinde haber olarak verildi.

Lübeck: ERNK taraftarları ve Alman demokratlarınca ortaklaşa düzenlenen ve 100 kişinin katıldığı bir yürüyüş ve mitingte Helebçe katliamı protesto edildi. Çeşitli kültürel etkinliklerin de yer aldığı mitingte yapılan konuşmalarda TC ve Irak sömürgeciliğinin Kürdistan halkı üzerindeki baskı, işkence ve katliamları teşhir edildi. Ayrıca çok sayıda bildiri dağıtılarak kamuoyu bilgilendirildi.

Yürüyüş ve miting yerel "Lübecker Nachrichten" adlı gazete de yer aldı.

Berlin: 16 Mart 1991 tarihinde Helebçe gelişlerini anmak ve katliamı protesto etmek amacıyla ERNK, EKİM, Dev-İşçi ve TIKB taraftarlarınca ortaklaşa bir yürüyüş düzenlendi.

Yürüyüş 260'e yakın Türkiye ve Kürdistanlı devrimci, demokrat ve yurtsever katıldı. Yürüyüş süresince "Dürüm-Helebçe- Kocgiri unutulmaz hic bir", "Kahrolam sömürgecilik yavaşın bağımsızlık", "Vur gerilla

16 Mart - Bremen'de Helebçe katliamını protesto yürüyüşü

Foto: Berxwedan

vur Kürdistan'ı kur", "Yaşasın Ortadoğu halklarının devrimci mücadele birliği" vb. sloganlar atıldı. Kamuoyunu bilgilendirmek amacıyla Almanca-Türkçe dillerinde binlerce bildiri de dağıtıldı. Yürüyüş, Helebçe katliamını lanetleyen ve protesto eden siyasi konuşmalarla sonuçlandı.

Frankfurt: Türkiye ve Kürdistanlı İşçilerle Dayanışma Komitesi'nin girişimiyle 16 Mart günü Helebçe katliamını protesto yürüyüş ve miting düzenlendi. Kürdistanlı ve Türkiye'den yaklaşık 500 kişinin katıldığı eylemde yapılan konuşmalarda Türk sömürgeciliğinin üküyüdü, sahıkarca politikası ve Saddam rejiminin katliamcı yüzü teşhir edildi. Yapılan konuşmalar ardından, çevrede büyük bir ilgiyle izlenen eylem sonuçlandırıldı.

Hamburg: Helebçe katliamının 3. yıldönümü nedeniyle düzenlenen protesto mitingine yüzlerce Kürt ve Alman katıldı. Dağıtılan çok sayıda bildiri ve Almanca-Türkçe konuşmalarda sömürgeci-faşist Saddam rejimi ve Türk sömürgeciliği bir kez daha lanetlenerek yeni Helebçeler'in önüne geçilmesi çağrısı yapıldı. Mitingte ayrıca kültürel etkinlikler de yapıldı.

Norveç

Oslo: 16 Mart'ta aralarında Güney Kürdistanlı güçlerinde bulunduğu yürüyüşe 250 kişi katıldı. Merkez istasyonda başlayıp (Nusai Tiyatro binası) önünde son bulan yürüyüş boyunca,

yurtseverler attıkları sloganlarla katliamı teşhir ederken, "Yaşasın Kürdistan" ve "Kürdistan'a bağımsızlık" sloganlarıyla da istemlerini dile getirdiler.

Stavanger: Aynı gün burada da yapılan bir başka protesto yürüyüşüne ise 400 kişi katıldı. ERNK taraftarlarının düzenlediği bu yürüyüşte de sömürgeci-faşist güçlerin Kürdistan halkı üzerindeki baskı, işkence ve katliamları protesto edilerek, son dönemlerde Güney ve Kuzey Kürdistan'daki gelişmelere dikkat çeken bildiriler dağıtıldı.

Oslo: 17 Mart günü yapılan bir seminerde, Helebçe katliamının 3. yıldönümünde yaşanan gelişmeler, yapıldığı dönemde tüm dünya kamuoyunun sessiz kaldığı Helebçe katliamının Körfez savaşı ile birlikte yoğun bir şekilde propaganda aracı olarak kullanılmasının neredi ve özellikle Batı'nın bu konuda sergilediği ikilyüdüdüğü teşhir edildi. 130 kişinin katıldığı seminerde çeşitli örgütleri temsilen konuşmalar yapan bazı dostlar da Helebçe katliamını teşhir ederken, Kürdistan tarihinde Helebçe'nin ne ilk ne de son katliam olduğunu, Kürt halkının bir daha katliamlarla yüz yüze gelmemesinin, ancak bağımsız ve özgür bir Kürdistan'la mümkün olacağını vurguladılar.

İngiltere

Londra: 16 Mart'ta merkezde yapılan bir yürüyüşle Helebçe gelişleri anıldı, katliam protesto edildi. Yürüyüşe 100 dolayında ERNK taraftarları ile Kuzey ve Güney Kürdistan'dan 500'ü aşkın yurtsever katıldı. Yürüyüş boyunca Helebçe katliamını lanetleyen sloganlar atıldı. Eylem İngiliz basın-yayın organlarında geniş olarak yer aldı.

17 Mart günü ise Londra'da bulunan Kürdistan İşçi Derneği'nde 400 dolayında yurtseverin katılımıyla yapılan toplantıda, Helebçe katliamının Kürt halkı için ne anlama geldiği ve yeni Helebçeleri önlemek için ne yapılması gerektiği üzerinde duruldu. Çok canlı bir tartışma ortamında geçen toplantıda ayrıca Helebçe katliamını gözlemleyen bir film gösterildi. İki saat süren bu toplantıdan sonra Ortadoğu ve Kürdistan konulu bir söyleşi yapıldı. Söyleşiye İngiliz İşçi Partisi Milletvekili Jeremy Corbyn ve Filistin hal-

loyla dayanışma çevresinden bir dost da katıldı. Bu dost Körfez krizinden itibaren laralı işgali altındaki Batı Şeria'da yaşanan gelişmeleri, milletvekili Jeremy Corbyn ile Kürdistan'daki durumu aktardılar. Corbyn, üç ay önce Türkiye'ye gittiğini ve bununla ilgili olarak İngiliz Parlamentosu'na bir rapor verdiğini söyleyerek gelecekte de Kürt halkının bir dostu olarak dayanışmada bulunacağını belirtti.

Avusturya

Viyana: 16.3.1991 tarihinde ERNK Avusturya Örgütü'nün oluşturduğu Helebçe Komitesi BM binası önünde bir miting düzenledi. 200 dolayında kitlelerin katıldığı mitingte Helebçe katliamını sembolize eden pandomim yapıldı. Helebçe katliamında çekilen fotoğraflarla çeşitli protesto sloganlarının yanı sıra olduğu pankartlar BM binası önüne asıldı. Kürtçe, Türkçe ve Almanca yapılan konuşmalarda sömürgeci güçlerin Kürdistan'daki baskı, işkence ve katliamları teşhir edilerek BM'e yeni Helebçelerin olmaması için çağrıda bulunuldu. İki saat süren miting boyunca çok sayıda bildiri ve yayın dağıtıldı. Miting Avusturya televizyonu tarafından da sonuna kadar izlendi.

Hollanda

Amsterdam: 400 dolayında ERNK taraftarının katılımıyla 16 Mart günü yapılan mitingte Helebçe katliamı protesto edildi. Mitingte yapılan konuşmalarda Helebçe katliamının unutulmayacağı, buna sessiz kalmanın onaylamak anlamına geldiği, yeni Helebçeleri önlemenin yolunun bağımsız ve özgür Kürdistan'ı yaratmaktan geçtiği vurgulandı. Ry-lem kamuoyu tarafından da büyük ilgiyle izlendi.

İsviçre

Bern: 16.3.1991 tarihinde Helebçe katliamını protesto etmek amacıyla düzenlenen miting ve yürüyüşe 2500-3000 arasında bir kitle katıldı. Sloganlar eşliğinde yapılan yürüyüş miting alanında sona erdi. Miting alanında Irak Komünist Partisi, İsviçre Sendikası ve ERNK'den bir yurtsever günün anlamını belirten konuşmalar yaptılar. Yürüyüşte ayrıca TDKP, EKİM, Hêviya Gel ve Devrimci Partizan'dan bir grup da katıldı.

Mart 1991 - Londra'da yurtseverler protestoda

Foto: Berxwedan

Ortadoğu'da kalıcı barış Kürt halkının kendi kaderini özgürce tayin etmesinden geçer

Brüksel (Berzvedan): PKK Avrupa Temsilciliği, 29 Mart 1991 günü Belçika'nın başkenti Brüksel'de 30'un üzerinde basın mensubunun katıldığı bir basın toplantısı düzenledi. Uluslararası Basın Merkezi (IPC)'nde yapılan toplantıda konuşan sözcü, Ortadoğu'daki son durum, Güney Kürdistan'daki direniş, Kuzey Kürdistan'da yürütülen ulusal kurtuluş mücadelesinin mevcut düzeyi ile Türk hükümeti ile ateşkes yapılmasına ilişkin önerileri açıkladı. PKK Avrupa Temsilcisi'nin basın toplantısında yaptığı açıklama özetle şöyle:

"Ortadoğu'da yeniden yapılanma süreci yaşanıyor. Bu yeniden yapılanma sürecinde etkili güç ABD'dir. ABD, Körfez savaşında askeri üstünlük sağlamasına rağmen politik bir çıkartma da yapamamıştır. Çünkü, bu yeniden yapılanmada muhalefet güçleri öne çıkmamış, bu da, ABD'nin bölgedeki çıkarlarını tehdit etmektedir. Dolayısıyla çıkartma artık ABD ile bölge halkları arasında olacaktır.

Önümüzdeki dönemde sasklar daha da netleşecek ve yine iki taraf belirleyecektir. Emper-

yalırmiden yana olanlarla ona karşı olanlar. ABD uzun vadede Ortadoğu üzerinde fazla etkili olamaz. Esas etkili güç olmayı hazırlanan Batı'dır. Avrupa, hem dünya genelinde ve hem de Ortadoğu'da daha etkili bir politik güç olmayı adaydır.

Kısaca, yumuşak bir dönem başlamış olsa da, özünde Ortadoğu'da çelişkili ve çatışmalı durum devam edecektir. Bölgenin temel sorunları Arap-İsrail çelişkisi ve Kürt sorunudur. Her iki sorun da gerçekçi bir çözüme kavuşturulmadan, bölgede kalıcı bir barıştan bahsedilemez.

Emperyalizm, her iki soruna ilişkin de bazı çözümler getirmeye çalışacaktır, ama bunlarda esas olarak boyun eğdirmeyi amaçlayacaktır. Emperyalizm için bölgede Türkiye, Saudi Arabistan, Mısır ve İsrail yine temel dayanak olacaktır. Avrupa daha esnek ve çözümlerici olmaya çalışacak ve TC ile İsrail'i zorlamaya

devam edecektir. Bu iki güç de, Avrupa'yı değil, ABD'yi takip edeceklerdir. Dolayısıyla ikisinin de yalnızlaşması gerektirir.

TC'nin önünde, artık mutlak bir biçimde çözümü dayatan Kürt sorunu vardır. Türkiye, bu sorunu çözmeden dünyada ve bölgede saygın bir kıyılık kazanamaz.

Körfez savaşı öncesinde Kuzey-Batı Kürdistan'da silahlı savaş vardı. Bu, halk ayaklanmaları ile devam ediyor ve gelişiyor.

Biz, halkımızın kendi kaderini özgürce tayin etmesi için yola çıkan ve bu temelde mücadele yürüten bir partiyiz. Barıştan yanayız. Ortadoğu'da da kalıcı bir barış, Kürt halkının kendi kaderini özgürce tayin etmesinden geçer. Bu anlamda, bu savaşın sorumlusu biz değiliz, sorumlusu Türk devletinin kendisidir. Eğer Türk devleti bu savaşı sürdürmek istemiyorsa Kürt sorununa ciddi ve köklü bir biçimde yak-

laşmalıdır. Bunun için ilk başta ateşkes ve görüşme koşullarını yaratmalıdır.

Ateşkes için,

1- Kürt halkının varlığı kabul edilmeli, buna ilişkin dil ve yasaklamalar kaldırılmalıdır,

2- Düşünce ve örgütlenme özgürlüğü esas alınmalıdır,

3- Tüm tutuklular serbest bırakılmalıdır,

4- Özel savaş durdurulmalı, Olağanüstü Hal Yasası kaldırılmalı, özel tim, köy koruculuğu vb. örgütlenmeler dağıtılmalıdır.

Yukarıda belirtilen koşulların gerçekleştirilmesi halinde bir referandumla var olduğumuzu belirtiyoruz. Aksi takdirde Kuzey-Batı Kürdistan'da yürüttüğümüz halk savaşı tüm şiddetiyle devam edecektir."

PKK Avrupa Temsilciliği'nin bu açıklamayı yaptığı 29 Mart tarihli basın toplantısına, başta AFP, BBC, Reuter, DPA gibi uluslararası büyük haber ajansları olmak üzere, AA, ANP, LPS, ABC (Avusturalya), Amerika'n-

nın Sesli, IKON-Televiziyi, RTL-TV 1, BRT-Radio Inter, BRT-Radio Nation, Cumhuriyet, Güneş, Sabah, Milliyet, Hürriyet, Yürüy, Z, A. Radio, Komerid, RTBF, De Standaard, Info-Türk, Libertas, La Derniere Heure, Belga, De Volkskrant, De Morgen ve Het Laatste Nieuws gibi radyo, televizyon ekipleri ile gazete ve ajans muhabirleri katıldılar. Ayrıca, Yunanistan'ın Brüksel Büyükelçiliği Basın Ataşesi ile Belçika Parlamentosu'ndan Willy Kulpers, Nelly Maes ve H. v. Rompacy de PKK Avrupa Temsilciliği'nin basın toplantısını izleyenler arasındaydı.

Yapılan açıklamadan sonra basın mensupları en çok Türk ordusunun Güney Kürdistan'a saldırısı ve PKK'nın referandum ve ateşkes için gerekli gördüğü ön koşullar üzerinde durdu. Sorulan soruların büyük çoğunluğu bu konulara yönelikti. Yine bazı basın-yayın organlarında PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın, "Barzani TC ajanıdır" dediği iddia ediliyordu. Bu yönlü bir soru üzerine PKK sözcüsü, "Biz Barzani'nin TC ajanı olduğunu söylemiyoruz, ancak işbirlikçiliğe katılmış" yanıtını verdi.

Kürdistan halkının ulusal bayramı "Newroz" ve anlamı

E. Dilaş

Bölgede Kürdistan halkının tarihi ve kültürel değerleri ile oynandığı kadar hiç bir halkın değerleri ile oynamamıştır. Bu değerlerden büyük zorluklarla korunabilenler de öz ve anlamlarının boğaltılarak bastırılmaya ve halkın gözünden düşürülmeye çalışılmaktadır. Bunun en acı yanı ise, Kürdistanlı olan yapıların bu alanda kullanılmaları ya da bu yönetime gelebilmeleridir.

Günümüzde tarihi geçimşi ve anlamından soyutlanarak, Kürt halkının yılbaşı anlamına kadar indirgenmeye çalışılan Newroz, Kürdistan halkının en önemli tarihi ve kültürel değerlerindendir. Bunun değere edilecek içeriğinden ve anlamından boğaltılmasına Kürdistan halkının yurtseverleri müsaade etmez. Kürdistan halkının en büyük ulusal bayramı Newroz'un anlam ve içeriğini kavrayabilmek için, tarihi, geleneksel kökenine bakmak gerektirir.

Milattan binlerce yıl önce Kürdistan'da çok tanrılı dönem yaşanırken, Babil'in en büyük baş tanrısı Marduk'lu. Hu tanrının dünyayı ve canlıları yarattığını anlatan yazılı halde bulunan mitolojiye göre Tanrı Marduk, kötü olan düşmanları ile savaşında, düşmanlarını öldürmüş ve parçaladığı düşmanlarının gövdesinden uzayı, gökyüzünü, dünyayı, su ve nehirler ile canlıları yaratmıştır. Hu tanrı, çoğu zaman güneş olarak sembolize edilir, yeryüzü ve sularda canlılara yaşam kuvveti veren olarak da belirtilir. Tuhlatın ve canlıların hıllarla dirillik, uyku ve ölümü yerine olarak yorumlanır. Bunun yanında, güzel ve iyi olan asrığın, kötü olan soğuk; iyi olan aydınlığın, kötü olan karanlığa; yeni günün geceye, güneşin ya da tanrı Marduk'un yardımı ile 21 Mart'ta galip gelmesi ya da kötülerin bu günle iyilere yenilmesi inançlarından dolayı, her sene 21 Mart gününde çok büyük kutlamaların yapıldığı belirtilir. Buna göre,

re, bu kadar önemli ve anlamlı olan bir günün yılbaşı olarak da kabul edilmesi, Newroz'un esas anlamına zarar vermeyeceği, aksine onu daha da güçlendirceği kendiliğinden anlaşılır.

Babil'de bu bayramın kutlanması döneminde Kürdistan'ın diğer alanlarında da Newroz'un kutlanıp kutlanmadığı konusunda elde yeterli belge yoktur. Ancak, aynı dönemlerde Kürdistan'ın diğer kesimlerinde de en büyük tanrılar, güneş tanrıları idi. Bu da, Kürt halkının iyi gördüğü değerlerden olan güneş, aydınlık ve sıcaklığa verdiği önemi belirtir. Ancak, süreç içerisinde bölgede geleneksel olarak kutlanan Newroz bayramı, özellikle M.Ö. 612 yılı sonrasında ve Medler zamanından beri, her sene kutlanan en önemli ulusal bayramdır.

Newroz konusunda değişik yazılı belgeler ve anlatımlar mevcuttur. Anlatımlarda bazı farklılıklar olmasına rağmen anlam ve içerik aynıdır. Bu anlatımlardan biri 16. yüzyıl sonlarında Üstün Bey Şereftan tarafından yazılmış olan "Şereftname"de yer alır ve kutlamanın neredi şöyle açıklanır:

"Kürdistan'a hükmeden Dehak adında bir hükümdarın, her üç omuzundan birer yılan başı çıkar. Her bir yılan, günde bir gencin beyni yedirilir. Sonraları yılanlara koyun beyni yedirilerek, gençler dağlara kaçarlar. İşte bu dağlara kaçırılanlar, sırtından Kürt halkını meydana getirdiler."

Kürdistan halkının dilden dile anlatılan hikayelerinde ise mitolojik şöyledir:

"Hicrîden 1234 yıl önce tüm Kürdistan'a Dehak isimli çok zalim bir kral hükmederdi. Dehak bir kanyanın başında çok anlaşılmıyordu bir kalmış otururdu. Bu kral pek çok vahşi hayvan ve yılanları beslerdi. Kendisi gençlerin beyinlerini yediği gibi hayvanlarına da yedirirdi. Kral olduğu Kürdistan halkına her gün sunulmak üzere hazırlanmış gençlerin beyinlerinin kalesine getirilmesini emretmişti. Bu em-

re uyan Kürdistan halkı, her gün için gençlerin beyinlerini hazırlayıp kralın kalesine götürmeye devam ediyordu. Bir süre sonra halk bu insanlık dışı beslenmeyi aştı. Dehak askerlerine, emirlerini aksatmış olan halkı toplayıp kaleye getirmelerini emretti. Böylece halk askerler tarafından toplanıp kaleye götürüldü. Kalede halka işkenceler yapıldı ve bir çoğu orada öldürüldü. Diğer halk da her gün için yemek üzere hazırlanmış çocuk beyinleri getirmeleri emredildi. Bu olayda halkın bir çoğu çocuklarını koruyarak öldürüldü.

Bir süre daha çocuklarının beyinlerini yemek üzere hazırlayıp götürmek halk, sonraları çocuklarını kurtarmak için bir yol buldu. Çocuk beynini yerine, kuzu ve oğlak beynini temizleyip götürdüler. Bu sıralarda kral Dehak'ın askerleri halk arasında dolaşıp çocukların sayılarını devamlı takip ettikleri için, halk kurtardıkları çocuklarını dağlara kaçırdı ve orada askeri olarak eğitti.

Bir gün temizlenerek krala götürülen beyninde bir kuzu tüpü çıktı. Bunun üzerine kral durumu anladı. Kral bundan sonra kendi askerlerinin, bizzat çocukları kesip beyinlerini hazırlayarak getirmelerini emretti. Bu emirden sonra, askerler çocukları kesip beyinlerini hazırlayarak krala götürüyorlardı.

Durum böyle devam ederken, kralın oturduğu kaleden üç taş atımı mesafede olan bir köyde Kawa adında bir demir ol oturuyordu. Kawa, kralın askerlerine silah ve diğer savaş araçları yapardı. Demirci Kawa da yedi çocuğının başını yemek üzere hazırlayıp krala götürülmek üzere vermişti. Sıra son çocuğuna geldiğinde, krala karşı tavır aldı. Depolarda bulunan savaş araçlarını çevre köylülere dağıttı ve köylülere çocuklarını ve mallarını alıp dağlara çekilmeleri çağrısında bulundu. Bu çağrı üzerine bir kaç saat için-

de tüm köyler boğaldı. Kralın askerlerinin gözleri önünde bir anda köyler ıtırneye döndü.

Dağlarda toplanan köylülere Kawa, zalim hükümdardan intikam alınması ve zulmine son verilmesi gerektiğini anlattı. Zalim kralın zulmü altında anılan köylüler, Kawa'nın bu önerisi üzerine kraldan intikam almak için yemin ettiler. Eskiden dağlarda eğitim yapanlarla köylüler, Kawa'nın önderliğinde birleştiler.

Demirci Kawa'nın komutasındaki köylülerle savaşçılar, iki gün sonra dağlardan inerek zalim Dehak'ın kalesini sardılar. Bir süre genç savaşçı gece gizlice kaleden kapa ve taş duvarları önünde bekleyen köylü ve savaşçılara kaleden kapılarını açtı.

Açılan kaleden kapılarından en önde demirci Kawa, elinde bir mızrak ve kralın çağırması için yaptığı kılıcı içeriye girdi. Arkasından da topla olarak köylüler ve savaşçılar girdiler. Kalede bulunanları hayvanları ile beraber öldürmelerinden sonra, çok sağlam olan bu kaleyi içinde bulunan her şeyi ile beraber ateşe verip yaktılar. Köylüler ve savaşçılar yakılan kaleden alırları etrafında sabaha kadar galip olup çıktılar. Böylece demirci Kawa yönetimindeki köylüler ve savaşçılar, zalim kral Dehak'ın yönetimini yıkarak kurtuluşlarını kullandılar. Bu olayın olduğu söylenen 21 Mart 1234 hicrîden evvelki tarih, Kürt halkının kurtuluş tarihi olarak bilinir ve u tarihleri beri kullanılır."

Yukarıdaki anlatımda belirtilen tarih, miladi tarihe çevrildiğinde 21 Mart 612 yılına denk gelmektedir. Yakab tarihi kaynaklara göre M.Ö. 21 Mart 612'de, Medler kralı Keyakser önderliğinde, Asurlar'ın başkenti olan Ninova'yı aldılar ve her tarafını yakıp yıktılar. Zalim Asur yönetimine bölgede son verildi.

Dehak ve Demirci Kawa anlatımı ile aynı tarihlerde denk gelen Medler'in Asur devletini yıkması olayında, Medler'in kralı

olan Keyakser'in ismi bazı kaynaklarda Kawa'dan etkilenerek Kawakser olarak da yazılmaktadır.

Kürdistan'da bu olaylarla ilgili elde edilen yazılı belgelerde Dehak'ın ismi, çoğu zaman "Azdehak" olarak geçmektedir. Bu ismin Kürdistan'da köttü, zalim, vahşetli ve korkuyu nitilemek için kullanılan sembolik bir isim olup hikayelerde anlatılan "Ejderha"dan geldiği sanılmaktadır. Buna karşın Demirci Kawa ismi ise -demir, gücü ifade eden bir neane olmanın yanında, kötülüklere karşı iyilerin yanında savaşan ve iyileri koruyan, haklıyı ve iyiyi sembolize eden bir isim olduğu anlaşılmaktadır.

Yukarıdaki anlatımlardan açıkça anlaşıldığı gibi, Kürdistan halkının Newroz'u kutlamasının nedeni, yılbaşı olarak kabul ettiği bir gün olmasından ziyade, bu günde iyilerin, haklıların, güzel-lerin ve masumların kötüler, zalimleri, haksızları sembolize eden Dehak'ları yendikleri ve kötülüklerine son verdikleri gün olduklarıdır.

Bu anlamda, günümüzde Kürdistan'a hükmeden zalim Dehak'ların tüm kötülüklerine son verilmesi için bağlanmış olan kavgada, Kürdistan halkının en yitli evlatlarının canlarını yakarak Newroz ateşini daha da güçlendirdikleri bir dönemde, Kürdistan halkının yılbaşı diye kutlanması, Newroz'u özendiren ve anlamından boğaltma olup mazlum ve haklı olan Kürdistan halkının zalimlerin kötülüklerine son verme mücadelesine bilinci veya bilinçsiz olumsuz yaklaşmadır. Newroz'un intikam alınmış gün olduğu ve kutlamaların bu nedenle yapıldığı özine zarar vermektedir.

Günümüzde Newroz, Kürdistan halkı tarafından zalim Dehak'lardan intikam alınması ve tüm kötülüklerine son verilmesi için, halkın silahlarını, kınını bilemesi, güçlerini birleştirme, zafer inancını yerleştirme ve pekiştirme ile intikam alınmasına yemin etmesi günü olarak öz anlam ve içeriğine bağlı kalmabilir.

İSVEÇ'TE "KÜRT KONFERANSI" YAPILDI

Stockholm (Berxwedan): 1989 yılı Ekim ayında Paris'te yapılan Kürt Konferansı'nın bir devamı niteliğindeki "Stockholm Kürt Hakları Konferansı", 15-17 Mart 1991 tarihleri arasında İsveç'in başkenti Stockholm'de yapıldı.

İsveç devletinin düzenlediği bu konferansın organizasyonu "İsveç Kürt Halkının İnsanlık Hakları Komitesi" tarafından yapıldı. Toplantıya 36'ı yabancı toplam 180 kişi çağrılıydı. Bu delegelerden kaçının katıldığı ve katılanlardan kaçının konferansı sonuna kadar izlediği, konferansı düzenleyenler tarafından da tam olarak bilinemedi. Bilinen şuydu ki, daha önce katılacağı söylenen bavyan Mitterand ile ABD'li bazı senatörler konferansa katılmadı. Toplantıya, yabancılardan biri İngiliz, ikisi Norveçli ve yedisi de İsveçli olmak üzere toplam 10 milletvekili, bir o kadar da gazeteci ve yazar katıldı. Genelde yabancıların ve basının ilgisi zayıftı.

Konferansa her parçadan irtili ufaklı tüm Kürt örgüt ve grupları çağrılıydı; resmi olarak çağrılmayan tek parti PKK idi. Kürdistan Yurtsever Aydınlar Birliği (YRWK) adına üç delege davet edilmişti. İsveç Kürt Komitesi, konferansı daha çok Kürt reformistlerinin işbirliği ile hazırlamıştı. Onlar da kendi anlayışlarına yakın, hemen hemen politikada hiçbir ağırlıkları ve Kürdistan sorununa da hiçbir katkı sunabilecek durumda olmayan birçok gereksiz kişi, grup ve örgüt çağırılmışlardı. Arkalarında kitlesi ve herhangi bir gücü bulunmayan ve siyasi bir sorumluluğa sahip olmayan bu tür kişilerin katıldığı konferansın politik düzeyinin çok düşük ve Kürdistan sorununa çözüm bulmadan ve önermekten uzak kalacağı açıktı ve nitekim öyle de oldu.

Kürdistan'da kabintalarına bile rastlanmayan 18 sözcümona parti sekreterleri ile bir o kadar parti sekreter yardımcısının katıldığı Stockholm Konferansı'nda, bunlardan ancak dördü söz alıp hiçbir amaç ve hedefleri olmayan, daha çok dert yanına, yakınma kabiliyetinden konuşmalar yaptılar. Kimisi tarih üzerinde durdu, kimisi yeni keşfedilmiş gibi cun-tanın son on yıllık uygulamalarına değindi, kimisi de Halebçe (Halepçe) için tahminat talebinde bulunma önerisi getirdi. Kürdistan'da güçleri olmadığı için çözüm önerileri de yoktu. Yağandı, mücadele eden uzak olduklarından yetenekleri körelmişti. Her yönüyle tam bir sefalet tablosu sergilemekteydiler. Doğrusu bu konferansa, onların kapasite ve yetenekleri için iyi bir ölçü oldu. Sözünü ettiklerini daha çok Kuzey-Batı parçasındakiydiler. Diğer parçalardan, özellikle Güney Kürdistan hareketlerinden toplantıda konuşanlardan, zaman zaman bazı öneriler sunanlar oldu. Ancak her şeye rağmen konferansa, Kürdistan'daki gerçeği hiçbir yönden yansıtmıyordu.

Konferansın açılışında İsveçli Milletvekili Hermansson, Es-

15-17 Mart - Stockholm'da yapılan Kürt Konferansı'ndan

Foto: Berxwedan

ki Dışişleri Bakanı Bayan Karin Söder ve İsveç Göçmen Bakanı Maj Lis Löfiv birer konuşma yaptılar. İsveç devletinin görüşünü yansıtan Göçmen Bakanı konuşmasında, Kürdistan sorununu insan hakları ve kültürel haklar düzeyinde ele aldı. Hiçbir sömürgeci devletin adını vererek eleştirmeyen İsveçli bakan, Ortadoğu'ya demokrasi gerektiğini belirtti, ama bunun nasıl olacağı hususuna girmede. Bağımsızlık sorununa hiç yaklaşılmadı. Avrupa ve İsveç'teki göçmen sorununa değindi, bu sorunu da son derece basit ve yüzeysel ele aldı. Bu konuda sömürgecilikten kaynaklanan temel sorunu görmemesiyle geerek hiç değinmedi.

Gündemin ikinci maddesi olan "Kürt Sorunu ve Geleceği" konusunda üç konuşmacı birer tebliğ sundular. Bunlardan Fransız Kürdolog Prof. Joyce Blau, Kürtler'in tarihi ve zengin kültürü üzerinde durdu.

İngiliz yazar David Mc Dovel ise bazı olasılıklar üzerinde durdu. TC'nin Talabani'yle görüşmesinin normal olduğunu fakat bunun Güney'deki Kürdistanı Cephe'nin PKK ile ilişkilerini bozmak için yapıldığını unutmamak gerektiğini vurguladı. Türkiye'de Kürt sorununun 2.000 yılına kadar halledilmediğini, tabii bunun da kemalist anlayışın yıkılışına bağlı olduğunu söyledi. Kürt sorunu halledilmediği takdirde tarihin önder tanık olduğu olayların günün gelebileceğine dikkat çekerek, bu sorun bugün halledilmezse, yarın sorunu halletmeyenlerin herkesten çok pişman olacağını uyarısında bulundu. İngiliz yazar, eğer legalleşirse PKK'nın allahu bırakabileceğini inandığını da sözlerine ekledi.

Kürdistan ve Körfez krizi çerçevesinde düşünce belirten İsveçli Prof. Johan Galtung da, "Avrupa devletlerinin çoğunu ilgilendiren Kürtler değil petroldür" dedi. Galtung, bir ulusun devlet olarak yaşayabilmesi için su ya da petrolünün olması gerektiğini, Kürtler'in ise hem suyu hem de petrolünün bulunduğunu belirtti.

Daha sonra söz alan İsveçli Prof. Richard Falk ise, Kürtler için tarihin en uygun koşullarının oluştuğunu belirtti ve sözlerini şöyle sürdürdü: "PKK öncülüğünde TC'ye karşı süren bir savaş var. Bu, halk hareketi olup halkın istemini

dile getiriyor. Bu hareket TC ile oturup sorunu tartışabilecek bir dileme gelmiştir."

Daha sonra Kürdistan'ın her parçasından parti ve örgütler adına konuşmalar yapıldı. Yukarıda belirtildiği gibi, bunlardan ciddi çözüm yolu ve öneriler sunan pek olmadı. Toplantıya katılan Kürt aydın ve şahsiyetlerinden İsmet Şerif Vanlı, Sovyet Kürtler'inden Şakirê Xudo ve berzerleri de söz aldılar. Bunlardan İ. Ş. Vanlı, Kürdistan'ın emperyalizm tarafından iradei dışında parçalandığını, ancak Kürt ulusunun birleşmesiyle sorunun çözülebileceğini ve herkesin de buna saygı göstermesi gerektiğini belirtti. Ayrıca yurtdışı çalışmalarının da merkezleştirilmesinin zorunlu olduğunu vurguladı.

TC sömürgeciği gibi İsveç sosyal-demokratlarının da beklentisi ve amacı, PKK'nın konferansa resmen temsil edilmemesi ve böylece buradan çıkan kararların kendi düşündükleri çözüm formülünü aşmamasıydı. Çözüm ve temsil sorunundan dolayı PKK konferansı boykot ederse, her iki devlet de PKK'yi kamuoyuna uzlaşmaz örgüt olarak lanse edecek. Ancak her iki kesim de bu konuda amaçlarına ulaşamadılar. Kürdistan'dan çıkan ve PKK adına konuştuğunu söyleyen bir konuşmacı, konferansın yanlış gördüğüne müdahale ederek, inandırıcı ve somut çözüm yöntemleri önerdi. Kürtçe olarak yapılan konuşmada üstte şu görüşlere yer verildi:

"Kürdistan tarihi, ülkemizdeki işgalci ve sömürgecilere karşı direnişler ve ihanetlerin yanyana olduğu bir tarihtir. Kürt halkının tüm direniş ve ayaklanmaları kanla bastırılmıştır. Fakat bu son yıllarda Kürdistan halkının direniş ve bağımsızlık mücadelesi, yeni ve çağdaş bir nitelik kazanmıştır. Kürt halkının bu uğraş ve çabaları en temel insan hak ve özgürlüklerinin, barışın ve en doğal demokratik hakların elde edilmesi içindir. Bugün direnişle yaratılmış bu değerler, aynı zamanda bir insanlık kazanımıdır da. Eğer bugün Kürt halkının özgürlük mücadelesi pratik bir direniş ve başkaldırıya dönüşebilmişse bu, Kürt halkının kendi tarihi deneyimleri ışığında devrimci bir ruh ve yaratıcı bir çabayla ortaya

çıkabilmiştir.

"Kürt sorunu her ne kadar bir hak ve özgürlükler sorunu biçiminde görülmüyorsa da, sorunun en temel yanlarından biri de barışın yaratılması sorunudur. Bu sorunun çözülmesinden yana olduğumu söyleyen bir takım kişi ve güçlerin, sorunun çözülmesinden yana hala herhangi bir somut adım atmadıklarını görmekteyiz. Kürt halkının içinde bulunduğu kabul edilmez durum ve bu halkın özgürlük istemleri gözardı edilemez. Kürt halkının kendi öz iradesiyle özgürlük ve bağımsızlığı yolunda attığı adımlara ve bu temelde yarattığı değerlere sahip çıkılmalı. Eğer böylece bir yaklaşım sahibi olunmazsa, soruna baktık ve değerlendirilmezse hala ve eksiklikler kaçınılmazdır. Açıktır ki, Kürt halkının dostlarını ve dayanışmacı güçlerini büyük görevler beklemektedir. Fakat bu görevlerin öz ve muhtevasının doğru kavranması gereklidir. Çok ağır ulusal ve toplumsal sorunların yükünü taşıyan Kürt halkına, dostluk ve dayanışmaya, bir nevi bu halkı temsil etme taahhüğüne girmek gerektiğinde ele alıp ve bu halk üzerinde misyonerliğe kalkışmak, bu halkı küçük düşürmek demektir."

"Üzerinde dikkatle durulması gereken bir husus da, Kürt sorununun salt bir kültür ve dil sorunu olmadığı hususudur. Kürt sorunu küçük bir grup ve topluluk sorunu olmadığı gibi, zindanlarda tutulan birkaç tutuklu ve öldürülen birkaç sivil insan sorunu da değildir. Yani salt insan hakları sorunu olmayıp, daha temel ve geniş ilke ve prensipler sorunudur. Kürt sorunu bir ulusal sorun olup, 25 milyonu aşkın bir nüfusa sahip olan bir halkın özgürlük ve bağımsızlık sorunudur. Yani sorun, dünya uluslarının Birleşmiş Milletler kurumunda her halkın kendi kaderini özgürce belirleme hakkı konusunda almış olduğu kararın uygulanması sorunudur (...)

"Kürdistan işçi Partisi (PKK), Kürt sorununu tüm yönleriyle bir çözüme kavuşturma uğraşı veriyor. PKK Kürt halkının direniş ve başkaldırısının fîli yönetici ve yürütücüsüdür. Kürdistan'da bağımsızlık, özgürlük, barış ve insanlık değerlerinin ko-

ruyucusudur. PKK Kürdistan'da yürüttüğü mücadelesiyle bölge ve dünya barışına gerekli katkıyı sunup bu barışın kalıcılığını için uğraş veriyor. Bundan dolayı PKK kendinde, Kürdistan halkının tüm dostlarına, 'Sorun felsefe sorunu olmayıp bir halkın kendi kaderini özgürce tayin etmesinde doğru bir dostluk ve dayanışma gösterme sorunudur' çağrısını yapma hakkını görmektedir."

Yapılan konuşmalardan sonra tartışma bölümüne geçildiğinde, YRWK adına çağrılı bir delege söz alarak, "Burada toplanan Kürt örgütlerinin temsilcileri bir basın mensubu konumuna düşürülmüştür. Kürtler destekçi durumunda görülmüyor. Oysa bir destekçi değil sorunun esas sahibi ve öncüsü olmalıyız. Güney'de ve Kuzey'de ayaklanma var, biz neler yapabiliriz? Burada Kürt halkına otonomi mi, bağımsızlık mı verilmeli tartışmaları yapılıyor. Bu konu bu toplantının sorunu değildir. Buna doğru yanıt sadece Kürdistan halkı verecektir" dedi. Bu konuşma salondakilerin üzerinde oldukça etki bıraktı.

Daha sonra gündemin karar tasarıları maddesine geçildi. Bunun için oluşturulmuş bulunan komisyonlarca alınan kararlar ışığında bir deklarasyon sunuldu. Deklarasyonda; Kürt halkının dünyaya taratılması, maddi ve manevi destek sunulması, bütün dost gruplar arasında koordinasyon sağlanması, tüm hükümetlerin Kürdistan sorununu Birleşmiş Milletler'e götürmesi, Avrupa Topluluğu'nun insan hakları temelinde TC'nin Kürdistan'daki insan hakları ihlallerini izlemesi, Kürdistan halkının ulusal kaderini tayin etmesi gibi hususlara yer verildi.

Konferans deklarasyonu onaylandıktan sonra, İsveç Eski Dışişleri Bakanı Karin Söder'in yaptığı kapanış konuşmasıyla konferans sonuçlandı.

Konferansa katılan Kürt örgütleri

Kuzey-Batı Kürdistan:
TKSP, PPKK, Ala Rızgari, KUK, PDK, Rızgari, TSK, Kawa

Güney Kürdistan:
I-KDP, YNK, Yekitiya Demokratê Kurdistan, Partiya Sosyalista Kurdistan, PASOK, Irak Komünist Partiyê-Muhalefet, KDHP.

Güney-Batı Kürdistan:
KDP (Al Partî), Partiya Demokrata Pêşverûya Kurdên Suriyê, Partiya Hewgirtina Gel.

Doğu Kürdistan:
I-KDP, Komela, I-KDP Muhalefet.

Ayrıca Şêx İzzeddîn Hêşî, Dr. Brâhîm Ehmêd, İsmet Şerif Vanlı, Şêrko Bêkes, Dr. Nadîr Nadirof ve Dr. Şakirê Xudo gibi Kürt şahsiyetler de konferansa katıldılar.

Düsseldorf-PKK Davası'nda yargılananlar:

“BU DAVA TÜMDEN DÜŞÜRÜLMELİDİR”

Düsseldorf'ta yürütülmekte olan Almanya-PKK Davası'nda gelinen noktada görevli mahkeme heyeti artık davayı sürdürmekte bile aciz kalmaktadır. Mahkeme tarafından önerilen sekiz kişi hakkında davanın düşürülmesi talebi, savcılık tarafından da altı kişi için uygun görüldü.

Ancak söz sırası yargılananlara geldiğinde, yapılan açıklamada mahkeme heyetinin donup kalmasına neden oldu. Çünkü yargılananlar sekiz kişinin davanın düşürülmesi talebini reddettiler ve bu davanın tümden düşürülmesi gerektiğini söylediler. Bu tür bir açıklamayı pek beklemediği anlaşılan mahkeme heyeti, bir an ne yapacağını, oturumu nasıl sürdüreceğini bilemedi. Sonra on dakika ara verildiğini açıklarak geri çekildi. Ancak yarım saat sonra dönen heyet, bu kez de oturumun bugün için sona erdirildiğini duyurarak adeta kaçarcasına salondan ayrıldı.

19 Mart 1991 tarihli oturumda yargılananlar adını mahkemede yapılan açıklama şöyle:

F. Almanya-PKK Davası adıyla anılan bu dava, dünya tarihinin en ilginç davalarından biri olarak gündemden tarihe mal oldu. Gelinen noktada, başta koyduğumuz şekliyle hem siyasal ve hem de hukuki açıdan davanın karakteri çok daha net görülüyor. Bugün bizden, sekiz arkadaşımız hakkında verilen "dava" düşürme" kararı hakkında ne düşündüğümüz soruluyor. Bu oldukça ilginç bir soru. Çünkü cevabı üç yıl önce verilmiş ve ağırlanmış bir sorudur bu.

Bu dava açılırken bunun politik bir dava olduğunu, tümyle politik amaçlarla açıldığını, hukuki dayanaklardan yoksun olduğunu belirtmiştik. Siyasal mücadelenin ancak siyasal zeminde verilebileceğini, burada olduğu gibi bu mücadeleyle polisiye ve hukuki kılıflar giydirmeye çalışmanın baştan iflas etmeye mahkum olduğunu özenle vurgulamış ve bu davanın bir an önce düşmesi gerektiği üzerinde durmuştuk.

Mahkeme heyeti, şimdi ulaştığı görüşle, bu davada sonuç alınmanın zor olduğunu söylerken, işte daha ilk günden görülmesi gereken ve bizim ısrarla vurguladığımız bu gerçeği itiraf ediyor. Bu, elbette önemli bir gelişme.

Ama neden şimdi ve neden sadece sekiz kişi hakkında böyle bir karar veriliyor? Bunu anlamak, bizim bu karar hakkındaki tavrımızı anlamak açısından da önemli.

Almanya'da PKK'ye karşı polis operasyonlarının başladığı, PKK'li ya da PKK sempatisi oldukları için insanların gözaltına alınmaya ve bütün bunların uygun anti-propaganda savaşıyla birlikte yürütülmeye başlandığı 1987 yılından bu yana ne değişmiştir?

Elbette bu süreçte çok önemli gelişmeler yaşandı. Söz konusu bu operasyonlar ve bu dava, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini PKK şahsında tasfiye etme planının bir parçası olarak geliştirildi. Almanya bu noktada tarih karşısında son derece olumsuz bir rolü üstlendi. Bunun, altından kalkılmayacak bir yük olduğu ise baştan belliydi. Çünkü alınan tavır, ulusal bağımsızlığı için sömürgeci egemenliğe karşı savaşı bir halka karşıydı. PKK'ye karşı mücadele, Kürdistan halkının iradesini ve öz-

gürlük kararını ezme tavrıydı. Bu amaçla uygulamaya konulan yöntemler ise, amacın kendisi kadar kırıltı oldu. Üstelik bu kırıltı yöntemlerle sonuç alınabileceği de düşünülürdü.

Yaşam, bu yaklaşımı ve bu politikayı mahkum etti. Yapılan hesapların hiç biri tutmadı. Kürdistan'da PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesi, Türk sömürgeci devletinin imha amaçlı saldırılarına ve başta Almanya olmak üzere NATO'nun ırlı güçlerinin Türk sömürgecilerine sundukları her türlü desteğe rağmen bir adım bile geri çekilemek şurda kalmadı, çok daha boyutlandı. Kürdistan halkı, PKK önderliğinde siyasal ve askeri olarak gücünü büyüttü. Başta Botan olmak üzere Kürdistan'ın her yerinde halk, ayaklanmalarla iradesini ortaya koydu ve gerillayı böyle kucakladı. Bu, sömürgeciliğe karşı özgürlük mücadelesi veren halkların zorunlu tek konuşma yöntemi idi. Kürdistan halkı da böyle konuştu, iradesini böyle duyurdu.

Kürdistan'da büyüyen gerilla ve halk ayaklanmaları, Türk sömürgecilerine gerçekleri itiraf ettirdiğinde, Almanya hala PKK'yi "terörist" ilan etme tavrında ısrarlıydı. 1989 yılında, dönemin Türk Genel Kurmay Başkanı kendi deyişiyle, "Doğu'da terör olayı değil, gerilla savaşıyla" karşı karşıya olduklarını söylüyorlardı.

Şimdi 1991'i yaşıyoruz Avrupa'da, Ortadoğu'da ve dünyada çok ciddi gelişmeler yaşıyor. Ortadoğu'da halkların iradesini hiçe sayan eski statü-konun sürdürülemeyeceği gerçeği, Körfez Savaşı ve ona yol açan gelişmelerle de bir kez daha görüldü. ABD, sözcülüğünü yaptığı "Yeni Dünya Düzeni"ni bölgeye oturtmak için, bu zeminde askeri güdresi dayattı. Ancak, bu politikasının sözcüsü olan ABD bile görüyor ki, bölgede artık halkların iradesine rağmen bir çözümünü olanakları son derece zayıftır ve hatta yoktur.

Ortadoğu'da eski politikaların, eski yaklaşım ve yöntemlerin iflas ettiği gerçeği, en açık şekilde Türk sömürgeci devletinin Kürdistan gerçeğine ilişkin olarak geliştirmeye çalıştığı yaklaşımlarda görülebilir. Türkiye, 68 yıldır ısrarla sürdürülen Kürdistan'ı inkar ve

imha politikasının sahibidir. Ama Kürdistan'daki mevcut gelişmeler onu, 68 yıldır sürdürdüğü bu inkar ve imha politikasının anlamsızlığını anlamaya ve itiraf etmeye zorlamıştır. Türk Cumhurbaşkanı sıfatıyla Özal, bugün artık Kürt adını kullanmak, Kürtler'e bazı hakların verilmesi gerektiğinden söz etmek zorunda kalıyor. Bunun da ötesinde, bazı Türk devlet yetkilileri PKK ve PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'la diyalog zorunluluğundan söz ediyorlar. İşte, bu kadar bağdöndürücü gelişmelerin yaşandığı, klasik politikanın iflas ettiği bir süreçte Almanya, bu dava şahsında "terörizm" suçlamasını terk etmiyor.

Bugün büyük bir çoğunluğun üzerinde birleştiği görüş, şudur: Ortadoğu'da Kürdistan ve Kürdistan'da da PKK göz ardı edilerek hiçbir çözüme ulaşılamaz. Elbette ki bu, niteliğe dayanan ya da kendiliğinden varılan bir düşünce değil. Eğer kulaklar gelişmeler karşısında sağır ve gözler kör değilse, yaşadığımız günlerde Kürdistan'ın kentlerinde a-yaklanma halindeki halkın sloganları duymazdan ve görmezden gelinemez. Ayaklanan halkın sloganları güphesiz öncelikle Türk sömürgecilerinin kulaklarına çarpıyor. Ancak, Almanya'nın bu ölçüde duyma özürsüzlüğü olması da oldukça ilginçtir.

Almanya, Kürdistan'a ilişkin politikaların hızla gözden geçirilme ihtiyacının duyulduğu şu aşamada bile, yüklenildiği ve kendisi açısından son derece talihsiz olan mevcut davada ısrar ederek, ancak ve ancak kör bir politikanın sahibi olduğunu ortaya koyabilir. Almanya, gelişmelerin çok gerisinde. Ya da, genelde halkların, özgüldü ise Kürdistan halkının iradesini tanımama gibi artık hiçbir geçerliliği kalmamış olan eski politikanın sürdürücüsü olmada ısrarlıdır.

Bu davada ulaşılan mevcut durum, Almanya'nın gerçeğini çok güzel sergiliyor.

24 Ekim 1989'da bu mahkeme topladığında bir iddianame okundu. Federal savcının, ileri sürdüğü iddialar, sözümüne deliller ve tanıkları vardı. Yani biçim itibarıyla bir hukuksal kaid yaratılmıştı. "Terörist" zamları olarak bizler cam bir kafesin içinde kamuoyuna sunulmuştuk.

Bir yıl dört ay sonra mahkeme heyeti, kanutların yetersizliğinden, tanıkların inandırıcı olmadığından, suçluların uğradığı mağduriyetten, sekiz kişi hakkında verilmesi düşünülen davayı düşürme kararıyla şahsi faaliyet özgürlüklerini ciddi biçimde engelleyen bir durumun ortadan kaldırılacağından söz ediyor. Bu sekiz kişinin suçlu değil kabahatli görülebileceğini, çünkü bu kişilerin kendi deyişiyle "Avrupa Yürütme Komitesi'nin altındaki kişiler" olduklarını belirtiyor. Kanutların yetersiz, tanıkların inandırıcı olmadığına itiraf ettiği halde, hala PKK içinde "terörist örgüt" iddiasından vazgeçmiyor ve bunun sorumlusu olarak "Avrupa Yürütme Komitesi"ni gösteriyor.

Bu iflas etmiş bir politikada ısrar etmektir. Mahkeme heyeti önerdiği kararla bu iflası gizlemek istiyor. Bu karar kendi içinde tutarsızdır. Polis mantığı ile politika yürütme çabasının yarattığı bir sonuçtur ve bu anlamda da politik zavallılığın göstergesi olarak tanımlanabilir.

Davanın hukuki dayanakları bakımından temelsiz olduğunu, kanutların yetersiz, tanıkların inandırıcı olmadığını, itirazıyla mahkeme heyetinin kendisi de söylüyor. O halde her aklı başındaki insan şu soruları sormayacak mıdır. Bu insanlar hangi gerekçeyle "suçlu" muamelesine tabi tutuldu? Neden yıllarca cezaevi hücrelerine kapatıldılar ve bir yıl dört ay boyunca duruşmalara gelmek zorunda bırakıldılar? Neden yeterli olmayan delillere ve inandırıcı olmayan tanıklara rağmen böyle bir dava açıldı? Ve neden hala, bu dava ısrarla sürdürülmek isteniyor? Aradan geçen bunca zaman sonrasında kişilerin uğradığı zararlarından bahsetmek ve bunu ucuzca geçiştirmek ne ölçüde ciddiye alınabilir? Bu, söz konusu sekiz kişi açısından ağır bir hakaret değil midir?

Burada uğranılan kişisel kayıplar ve yaşanan kişisel acılar, sorunun en basit ve tali yanını oluşturuyor. Biz burada esas olarak, PKK şahsında Kürdistan halkına yöneltilen hakaretten ve halka verilen acıdan söz ediyoruz. PKK yönetimini hala "suçlu" ve PKK'li olmayı hala "suç" sayan mevcut karar Kürdistan halkının iradesini tanımama ve hatta bu iradeyi boğma politikasında ne ölçüde ısrarlı olduğunu gösteriyor.

PKK yönetiminin "suçlu" ve PKK'li olmanın "suç" kabul edilmeye devam edildiği söylenirken, çok açık ki, PKK'lilerin bundan böyle de bu ağır itham ve hakaretlere her an maruz kalabilecekleri hatırlanıyor ve burada siyasal gantaş esas alınıyor. Başta davaların düşürülen kişilerin olmak üzere, PKK'ye sahip çıkan herkesin bu tehdit altında olduğu söyleniyor. Kürdistan halkının iradesine tabi olan ve bu iradenin temelisi olan PKK'ye yörelerden bağlı olan bizlerin, tepemizde daima sallandırılacak olan böyle bir kılıcı kabul etmemiz beklenemez. Çünkü kendi özgürlüğümüzü gerçekte o zaman yitirmiş oluruz.

Biz, kişisel haklarımız nedeniyle de, örneğin baş tanıklarından biri olarak sunulan H. Doğan'ın polis ifadesi nedeniyle suçlanan kişilerin davasını, neden şimdi ve hem de bu konuda hiç bir değişiklik olmamasına rağmen düşürülmek istendiğini sorma hakkına sahibiz. H. Doğan 1988 Mayıs'ından bu yana bir daha ifade vermeme tutumunu seçti ve mahkeme önünde de aynı tutumda ısrar etti. H. Doğan'ın polis ifadesindeki suçlamaları nedeniyle "yargılanan" kişiler hakkındaki karar, mevcut gerekçeyle bakılabilecek olursa, Doğan'ın mahkeme önünde ifade vermeyi reddettiği gün verilmesi gereken karardı. Ancak o zaman böyle bir karar çıkmadı. Benzeri durum, Nusret Aslan'ın ifadeleri nede-

niyle suçlanan kişiler açısından da geçerlidir. Onun ifadelerindeki tutarsızlık ve yalanlar, polis verdiği ilk ifade de rahatlıkla görülebilir niteliktedir.

Açık ki, mevcut durum delillerin tespiti ve incelenmesinden doğan bir gecikme değildir. Tersine siyasal gelişmeleri izlemenin, ama çok geriden bir izlemenin sonucudur.

Burada, özel helikopterle ve özel korumalarla getirilip aylarca dinlenen Nusret Aslan'ın basit bir piyon olduğu, onu kullanmak isteyenleri de hayal kırıklığına uğrattığı açıkça görüldü. Nitekim, Nusret Aslan bu salondan sahte bir gerekçenin ardına sığınarak kaçırıldı. Acaba gelmeye devam etseydi, bu kez hangi itirafı çıkacaktı? Ne yazık ki, savcılık tanığına güvenemedi, onu susturdu ve geri çekti.

Davanın sürdürülmesinin olanaksız hale geldiği, bu davanın kamuoyu nezdinde meşruiyetini bütünüyle yitirdiği, kamuoyu vicdanının artık bu davayı kaldıramayacağı görüldü. Mahkeme heyeti sekiz kişi hakkındaki davanın düşürülmesi kararının gerekçeleri arasında, "ceza takibatının bundan sonra da devam etmesinde kamu çıkarı mevcut değildir" derken, sınırlı bir biçimde de olsa işte bu gerçeği itiraf ediyor. Kürdistan'daki ve davanın kendi içindeki gelişmelerin dayatması sonucu davada bir karara varış kaçınılmaz hale gelmiştir. Almanya, mevcut kararda görüldüğü gibi ucuz manevraları değil, politik ve hukuki ciddiyeti esas alan bir tavır seçebiliyordu. Kendi hukuk sistemine de saygısızlık olan bu sözde ceza davasını da bu fazla sürdüremeyeceğini, ucuz manevraların durumu kurtaramayacağını görebiliyordu. Gelişmeler artık bunu zorunlu kılıyor.

PKK, en yetkili kurumlarından çeşitli defalar bu dava hakkında da açıklamalarda bulundu. Bu açıklamalar son derece de somuttur. PKK'nin Alman devlet sınırları içinde Alman yasalarına saygılı olduğu, ne geçmişte ne de şimdi bu ilkesel yaklaşımını aşmadığı, Almanya'nın da politikası ve örgütüyle PKK'yi yargılama hakkına sahip olmadığı, eğer Alman devlet sınırları içinde işlenmiş bir "suç" varsa Almanya'nın sadece bunu takip edebileceği çok önceden söylendi ve artık tekrardan gerek yok.

Gelinen aşamada görülüyor ki, tek tek kişilerin suçlanması bile olanak dışıdır. Sekiz kişinin davanın düşürülmesi hakkındaki karar bunun somut örneği oluyor.

Sonuç olarak; bu davanın sürdürülmesinin artık olanaksız olduğunu, iddiaların iflas ettiğini, bu iflas noktasından kurtuluş için sunulan ara çözüm yöntemlerinin ciddiye alınamayacağını, davanın içinde bulunduğu çıkmaz nedeniyle yaşanan sürüncemenin bir an önce sona erdirilmesi gerektiğini belirtiyor ve sekiz kişi hakkındaki verilen davanın düşürülmesi kararını yukarıda saydığımız nedenlerle kabul etmeyi olanaksız buluyor, esas çözümün davanın bir bütün olarak düşürülmesi olduğunu söylüyor.

“Yüreğim zafer şarkısının melodileriyle Dicle kadar coşkulu, Fırat gibi heybetli, Munzur gibi delicesine çağlıyor”

Körfez savaşı sürerken dava dosyamız (PKK Hilvan-Siverek) Yargıtay'da sonuçlandı ve bildirginiz gibi bana verilen idam cezası da onaylandı. Tabii benimle birlikte M. Sait Üçlü arkadaşın da idam cezası onaylandı. Ölüm cezaları nüfuslu toplum tarihi boyunca egemen güçlerce, topluma, muhalefete ve özgürlük savaşçılarına karşı uygulanan bir şantajdır. Ölüm cezaları çok çeşitli ve vahşi yöntemlerle uygulanmış, nice kafalar kesilmiş, idam ipilerinde boyunlar kırılmış, ancak ne özgürlük ve ne de toplumsal kurtuluş savaşları durdurulabilmiştir. tam aksine alevlenmişlerdir.

Bugün ülkemizde de insanca ve özgür bir yaşam için kutsal savaş verilmektedir. Sömürgeci güçler, bu savaşımdan bizi a-likoyamak için ölümlü, darağaçlarını bir tehdit olarak kullanmaktadırlar. Bu tehditte ancak gülünür, çünkü çok gülünç bir tehdittir de ondan. Sanki bizler güzel bir hayat yaşıyordukta,

özgürlük mücadelesi yürüttüğümüz talafatı benden mahrum kalacakmış gibi... Eğer insanı onur ve kişiliğimiz ayaklar altına almıyor, siyasal ve ulusal idgillimiz inkar ediliyorsa, bu zaten ölümün ta kendisi değil midir?.. Demek ki sömürgeci güçler her halukarda karşımıza sonuç itibarıyla ikisi de ölüm demek olan iki seçeneği dikmetmektedirler, gelici ölümlerden ölüm beğen.

Bu iki seçenek bizzat ölüm değildir. Aksi sömürgeci güçlerin vasfıdır. Egemen güçler, her şeyi bireyselliğe indirgediğinden yaşam ve ölümlü de doğal olarak bireyselliğe indirgemektedirler. Oysa bizler ölüm ve yaşamı toplumsal, ulusal gerçeklik içinde değerlendiriyoruz, eğer toplum varsa hırey de vardır. Toplum varoldukça hıreyi ortadan kaldırmak hiç bir şeyi değiştirmez. İşte biz olaya bu açıdan bakı-
tığımızdan dolayı ölüm canavarına karşı en ufak bir tereddüte kapılmakamızın göğsümüzü açıyoruz. Çünkü şunu çok iyi bi-

liyoruz ki halkların başmazlık ve özgürlük mayasında kan, gözyaşı ve katliam vardır. Şu an bağımsız ve özgür yaşayan halkların tümü bu zaman tünelinden geçerek, çağdaş uygarlık aileminin gereği birer üyesi haline gelmişlerdir.

Bizler elbetteki ölmek için ölmüyoruz. Sonuçta mutlaka ölüm vardır. Ama biz devrimciler, yaşamak için ölüme meydan okuyoruz.

Şu ana kadar nice kahramanlar bu uğurda kara toprağın sinesine gömüldüler, ve onların en büyük özelliği kendi ölümleriyle yaşamı yaratmış olmaları, ölümleriyle toprağın derinliklerine özgürlüğün tohumlarını salmalarıdır. Yeşeren özgürlük tohumları boy verdiğini, çiçek açtığını ve bunda gelişmelerimizin kutsal emeklerinin payını görüyoruz. Yaratılan bütün değerlerin mirasları onlardır, bizler de dahil olmak üzere. Madem ki bizleri de yeni baştan yaratan onlar, o zaman onlara her şeyimizle

borçluyuz da aynı zamanda.

Görevlerimizi ne ölçüde yerine getirebildik kaygısı her şeyin üstünde. Madem ki bu yaşam kavgasında bizlere de bir yer verilmiştir, o zaman bunun hakkını vermemiz gerekiyor, ve sürekli olarak bunu müasale etmek, kendi içimizde yaşam savaşımızın muhasehesini yapmak zorundayız.

Görevimizi tam yerine getirmemişsek bile, şu bakımdan gönül rahatlığı içinde yazıyorum: Ölümlü kucaklarken gözüm arkada kalmayacaktır, zira kendisi için yaşayan, yaşamak isteyen ve aynı zamanda kendisi için ölmesini bilen bir halk yaratılmıştır. İşte en büyük yaşam, en büyük kazanım, en büyük zafer budur hence; istenilen, arzu edilen buydu ve bu da yaratıldı. Elbette somacı görmek ve ya-

şanacak mutluluğu paylaşmak isterdim. Bu sanıyorsam, her Kürdistanlı yurtsever insanın gönlünde yatan en büyük arzudur. Ama yazgımızın kollarına bağlanan zincirler henüz parçalanmadığı için bu arzuma kavuşamayabilirim. Olsun, zaten ölüm ve yaşamın toplumsal gerçekliği içinde kavranması gerektiğini yukarıda koymuştum... Arzularım, istemlerim, kurulmasını istediğim dünya yaratılmıştır bile. Bu yüzden şimdiden o sevinçli, mutluluğu yaşayabiliyor ve zafer şarkılarını haykırabiliyorum. Yüreğim, zaferin şarkısının melodileriyle Dicle kadar coşkulu, Fırat gibi heybetli, Munzur gibi delicesine çağlıyor.

Enver Şimşeksoy
Amasya Özel Tıp Cezaevi
29 Ocak 1991

Savaş esirlerinden Newroz mesajları

Newroz ateşi zulmün burcunu yakıyor. O ateşte Mazlumlar'ın, Ağüler'in sınırsız cesareti, fedakarlığı var. Kurtlar'e kahramanlığı öğretti gelişlerimize. Fezîlî İhyar'ın ağıtları, çimdi serhildanlarda zafer türküsüne dönüşüyor. Yeniden kuruluyor herşey; kırım, ulancından temizlenerek. Bu kurulan, yeni bir hayat, özgür bir utan, demokratik bir toplumdur. Emperyalistlerin ve sömürgecilerin kompoları Newroz ateşinde, halkların ısrarı ateşinde eriyip yok olacaktır.

Newroz ateşini yükseltelim. Yakacağımız her kabri, düşmanın karanlık ruhunu eritecektir. Newroz'u büyük bir şevkle, büyük bir özlemle beklediğimiz ulusal birliğimize harç yapalım. O zaman hiçbir düşman bizi yeniden köleleştiremez, bize boyun eğdiremez. Newroz'unus kullu olsun!

Dilâk (Antep) Cezaevi'nden
PKK'li tutuklular

"Yeni gün" Newroz'u her zamankinden daha taze bir ruhla karşıyoruz. Bir parça özgür vatan toprağı uğruna, toprağı düşmanların yaratıldığı deşerler ve öğrettiği kavga geleneğiyle dağlarımızda Newroz ateşi daha gür ve özgür yaşıyor.

Gürlenen aletlerle yeni yeni serhildanlar yarılan, tüm halkımız varın gerçek Newroz bayramı, çağdaş "MED" hareketiyle yaşıyor.

İşte bu ruh ve coşkuyla tüm dostların Newroz bayramını kutlar, kavgaya sıcaklığıyla kucaklarız

İstanbul
Sağmalcılar Cezaevi'nden
PKK'li tutuklular

Tarih boyunca köleliğe, hak-suzluğa ve zulme karşı bağışmazlığın simgesi haline gelen Newroz'u, 1991'de Şirnex'te, Hezer'te, Kerboran'da... ve ülkesinin birçok alanında serhildanları yükselterek kutlamaktayız

Bugün emekçi halkımız, tarihinin her döneminden daha çok bağışmaz ve özgür yaşam uğruna görkemli bir baykaldırıyor gerçekleştirmektedir. Halkımız Newroz'u bu düğün ve kararlılıkla karşılamaktadır.

Newroz, salı halkımızın dağı, Ortadoğu ve dünya halklarının ırkçılığa, faşizme ve sö-

mürgeciğe karşı bir mücadelesine, halklar arasında dayanışma ve kardeşlik günüdür.

Bu anlamlı günde tüm dostları selvi ve saygıyla selamlıyoruz

Aydın E-Tipi Cezaevi'nden
PKK'li tutuklular

Özgür halk olma sürecinde ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelemizin yükseldiği serhildanlarla Newroz'u karşıladığımız bu yıl, bayramımızı kutlar, başarılar diliyoruz

Çanakkale
E-Tipi Cezaevi'nden
PKK'li tutuklular

Tarihte Demirel KAWA, günümüzde Mazlum DOĞAN'ın eylemiyle bütünleşen serhildanların coşkusuyla NEWROZ bayramını kutluyoruz

Ceyhan E-Tipi Cezaevi'nden
PKK'li tutuklular

Bütün vahşetle Asur despotizmini aratmayan şovenizmin, ırkçılığın, düşmanlığın... ve her türlü soygusallamanın kaynağı, insanlığın başbelası emperyalizme, sömürgeciğe, stiyonizme ve her türlü gericiliğe karşı ortak mücadele etme, kardeşlik ve dayanışma günü olan NEWROZ, halkımızın geleceğini yok etmek isteyen zulüm kalesinde Mazlum'un karanlık hücrelerini uç kriptü çözüyle aydınlatırken, bugün sadece dağlarımızın da ruklarında değil, halkımızı kucaklayarak serhildanlarla bağışmazlık ve özgürlüğü müjde-
liyor.

Bunun derin coşku ve sevinçli içinde, "NEWROZ piroz be" diyor, başarılar diliyoruz.

Amasya
Özel-Tıp Cezaevi'nden
PKK'li tutuklular

Tarihimizin onurlu günlerinden biri olan Newroz, halkımızın Şirnex, Hezer, Kerboran vd. yerlerdeki serhildanlarıyla tarihsel görkemliliğine adım adım ulaşmaktadır. Bu gelişmelerle gururluyuz, coşkuluyuz.

Tüm coşkumuzla, yaşamakta olduğunuz mutluluğa ortak olduğumuzu belirtir, bayramınızı kutlarız.

Yargat / Akdağmadeni
Kapalı Cezaevi'nden
PKK'li tutuklular

"Halklar silahlarla egemenlik altına alınamazlar"

İnsanlarımızın Türkiye'ye, Avrupa'ya gitmesi hiç de iyi bir durum değil. Bizde yurtseverlik henüz yeterince gelişmemiş, gelişseydi, ülkemizi öyle kolay kolay terketmezdi. Irak ile İran dokuz yıl savaşı, onlar ölkelerinden bu dönemde bile bizim kadar kaçmadılar. İsrailliler, binlerce yıllık kıyıma rağmen her türlü riski göze alarak ölkelerine döndüler.

Bizim ülkemiz çok güzel. Uçsuz bucaksız ovaları, efsanevi dağları, yataklarda nazlı nazlı

akan nehirleri, insanın gözlerini kamaştıran güzellikleri var. Ama insanlarımız bunları bırakıp kaçıyorlar. Anılarını, sevdiklerini, mezarlarını, burada bırakıp kaçıyorlar. Yabancı diyarlarda yaşamak, kendine yabancılaşmak, ölkeyi hırakıp kaçmak onurlu insanlara yakışmaz.

İnsanın kendi ülkesinde, kendi toprakları üzerinde insanca bir yaşam için mücadele etmesi, dünyanın en onurlu işidir.

M. Selim Çördükaya
Bartın-Zonguldak

"Tüm düşüncemiz dağ kartallanımızda, serhildanlarımız üzerinde"

30 Ocak'ta Ceyhan'dan Bursa'ya sürgün edildim. Benden on gün kadar sonra Selim'i de Bartın cezaevine sürgün etmişler. Uzun bir süredir navesi, bizim orada bulunuşumuzun rahatsızlığı. Sürgünümüzü bizim cezaeviyle ilişkisi olmayan Adana savaçılığı yaptırmış Bakanlıktan istemiş. Tutsak oldum mu oradan oraya savrulmuşum. Burada 12 arkadaşız. Sayımızın az olduğu yerlerden birisi burası.

Bilmiyorum, Haydar tahliye oldu mu? Biz de burada tahliyeler bekliyoruz. Dev-Yol'un burada iki davası: Yargıtay'da sonuçlandı. Tüm müebbet ve idamlıklar tahliye edildi. Cezaevleri ve tutsaklar onlar için büyük sorundu. Öte yandan bizim toplum üstünde cezaevlerinin ve tutsakların çok büyük bir duygusal etkisi var. Dünyanın hiç bir yerinde böyle bir durumun yaşanmadığını sanmıyorum. Devlet de bunun farkında. Bu nedenle daha kalabalık tahliyeler beklenir. Zaten kısmi bir af yapılıyor.

diyorlar. Zaten beş yıllık bir in dirim idamlıklar dışında herkesin tahliyesini getirir. Hatta 1-

damlıkları 36 veya 30 yıla düşürseler içeride çok az insan kalır. Aslında böyle bir durumdan daha çok devlet karlı çıkar diye düşünüyorum. Bugüne kadar istedikleri sonuca ulaştı ya da ulaşamadılar. Bunda sonra fazla bırakmaları amacı ağır. Hatta onlara zarar verir. Neyse, bence hırakmışlar hırakmamışlar bizim için fazla değiştirici bir sonuç yaratmaz düşüncesindeyim. Yine de arkadaşlarımızı kavuşmak bizim için önemli. Bu istediğimiz had safhada ama, böyle de çok şikayetçi değiliz. Tüm düşüncemiz dağ kartallanımızda, serhildanlarımız üzerinde. Bunun coşkusu her özelemleri giderbiliyor. İlişiyorsunuz, Çukurova bağla olmak üzere gelişlere büyük bir göç var. Buranın insanlarının da yoğun bir ilgi var. Ama insanların etini tutacak insanlara ihtiyaç var. Bizde eksik olan bu.

Nuri Candemir
İsveç / 18 Mart 1991

Mustafa Karao

"İsveç cezaevlerindeki hiçbir baskı, bizi kendimize yabancılaştıramaz"

Ben 5 yılı aşkın bir süredir İsveç cezaevlerinde ömürboyu hapse mahkum bir Kürdistanlıyım. Yine benim gibi İsveç'te ömürboyu cezaya çarptırılmış bir hayk Kürdistanlı arkadaş, 7 yıla yakın bir süredir İsveç cezaevlerinde yatmaktadır.

Burada kısaca İsveç cezaevlerinde, ömrümüzde uygulanan hıakırı, ırkçı, insanlık dışı yöntemleri anlatmaya çalışacağım. Dilindiği gibi 1990'da Türkiye kamununda tartışmalara neden olan ve "tabutluk" olarak adlandırılan tek kişilik hücre tipi cezaevleri, İsveç'te 1970'ün beri faaliyettedir.

Ben ve diğer Kürdistanlı arkadaşlar cezaevine girdiğimizden beri bu tabutluklar içerisindeyiz ve İsveç cezaevi tarihinde bizim kadar uzun müddet bu tabutluklarda kalan başka bir hükümlü yoktur. Yani, İsveç'te en uzun müddet tabutluklarda kalma rekoru bizde. Bizim üzerimizde geliştirdikleri deneyle, insan iradesinin tabutluklarda kalmaya ne kadar dayanacağı sorusuna cevap arıyorlar. En uygun kurban olarak da bizi seçmişler. Tıpkı Saddam'ın Kürdistan halkına karşı kendi kimyasal silahlarını denemesi gibi İsveç de, bize karşı içkence deneyleri geliştirmektedir. Sovyetler adına casusluk yapanlar ve Yugoslavya'nın Stockholm Büyükelçisi'ni öldüren faşist sağ eylemci bile bizim kadar bu tabut gibi içken-

ce hücrelerinde kalmadılar. Üzerimizde en basitinden en lüksüne kadar her türlü içkence yöntemi ve baskı uygulanmaktadır.

Esas amaçları bizi bize karşı yabancılaştırmaktır. Ama burada hiç bir zaman başarılı olamazlar, olamayacaklar da. Psikolojik uzmanlarının bu tip tabutluklarda uzun vadeli kalmalarının sakıncalı olduğunu ve mahkum üzerinde onarılması güç yaralar açacağını belirtmelerine rağmen, cezaevi yetkilileri bizim sağlıklı olarak dışarıya çıkmamızı engellemek, bizi Kürdistan toplumuna içine birer deli ya da birer çılgın olarak göndermek istemektedir. Yani kısacası bizlerin toplum içinde pimi çekilmiş serresi mayın gibi olmamız amaçlanmaktadır. Bununla da kendilerinin emperyalist, mazlum halklar düşmanı aşaklık duygularını tatmin etmek istemektedirler.

İsveç'te ömürboyu hapse mahkum edilenler 8 ile 9 yıl aralı ileğilen cezadan sonra serbest olmaktadır. Buna göre diğer Kürdistanlı arkadaşın 1 ya da 2 yıl sonra serbest bırakılması gerekmektedir. Tabii eğer ona da özel muamele yapıp bir de cezaevinde kalma rekoru kırdırmak istemezlerse. Onun için ömürboyu hapis cezasını kasıtlı olarak tabutluklarda çekmeye zorlanıyoruz.

Destpek di rûpeia dawiyê de bangs xwe bilind dike "Bijl Serok APO", "Bijl PKK", "Bijl Kurdistan". Flotgehên ku serê sibê hatibûne vekirin, ew jî hatine girtin.

Di vê domane de hejmarê kesên di rapertî de gelekî binlind dibe. Ji lew ra Polîs û hezên taybetî hêra dibin, çî ku nedikarin dengê dirûşmeyan girt bikin, eger dirûşînê ser girsên gel. Di wê agirî repandî de, welatparêzê bi navê Alî Turan (32 salî), ji Hezêrê, gundê Dopîçê şehîd dakeve. Nêzîka 50 kes jî birîndar dikevin. Zarokêkî 2 salî jî di hembeza dayîka xwe de birîndar dikeve, nagihêje nexweşxaneyê û şehîd dibe.

Ji ber vê birîndar û girtina behtirî sed kesî, gel gîrîn bo û bi dar, kevir û kuçan erîşî ser hezêrî dagîrker kirin. Mîna ku nûçevanê me dibêje, gelek jî polîsan jî birîndar ketine.

Demê gel bihîst Alî Turan şehîd ketiye, hejmarê wan gîha ser 20.000 kes û li dîqî Hezêrî Taybetî li berxwedan. Heya ku jî wan hat dirûşmeyên xwe bilind kirin û gotin: "Bijl Serok APO", "Bijl PKK", "Bijl Kurdistan", "Newroz Pîroz be".

Rojê 22'ê Adarê Nûçevanê me diçe mala şehîd Alî TURAN û bi diya wî Zeyneb TURAN re dakuşîfe. Zeyneb weha dibêje: "Kurê min Alî 15 salan şîrtî kir tiştek pê ne has, bi şerê û namûsê dazebitî. Berî her tiştî jî jî gele xwe hîz dikir. Ji ber ku di wê rîyê de şehîd bûye, ez gelekî serbîlînd im."

Jîna Alî, Ezîne jî weha dibêje: "Demê ku cendekê wî rakirin, dengê binlîndînan bilind bu. Ji ber ku Alî jî bo Kurdistanê şehîd bûye, ez tu caran dalê xwe teng nakim. Du zarokên min hene, ezê wan jî ji Kurdistanê re bîkîm goşî."

Pîreke welatparêz, tuştî di rojê 21'ê Adarê de çêbûne weha tîne zîmîn: "... polîsan, heya bi jînkî ducan jî digirtin û dixastine otomobîlan. Zarok didane bin lîdandê, Özêl Tîmanê jîkence bi zarokêkî min jî kirin, hingê min xwe avete ser zarokê xwe, li min jî dan, lê em bi ewahelî jî wan xelas bûn. Ma nebe e, emê her dem weha bîndestî bînin, emê tam weha zîlmê bibîzin!? Êdî bes e..."

Her weha Nîsêbînê bi dirûşmeyên min "Bijl Serok APO", "Bijl PKK", "Bijl Kurdistan" Newroza xwe pîroz kir û rapertîna xwe bi serkevtî da meşandin.

KERBORAN

Şeva dagîrkeriyê bî agirê Newrozê hate çîrandin

Rojê 21'ê Adarê, kadîjmar 08.00 li Taxa Bahçê, 2-3 hezar kes gîhane hev. Li peyîya çavên hezêrî dagîrker helbest û dirûşmeyên xwe yê şoreşgerî bilind kirin.

Giandên li hawîrê dorê kerkorên tev li hev dagîrîn û kadîjmar (sax) 06.00 berê xwe dadîna navenda Kerkorênê. Lê polîs nahêlîn ku ew derbasî navê bajar bibin. Ji lew re gundî li derveyî bajêr bi giyanêke şoreşgerî Newroza xwe pîroz dikin. Heya rojava li wîr dîmînîn û di piştê li giandên xwe vedigerîn.

Li navenda bajêr jî, bi germiyê Newroz hate pîroz kirin û dirûşmê weha hatin bilind kirin: "Bîmre Zardarî", "Bijl Serok APO", "Bijl PKK", "Bijl Newroz".

GIRÊ AMO

Şerek di nevbera girsên gel û hêzên dagîrkeran de

Şeva 21'ê Adarê li derê dorê Gîrê

Amo (Sîlopl) agirê Newrozê bilind û geş bû.

Rojê Newroze, jî serê beyanê ve revêçûneke gîrseyî hate amadekirin û nêzîka 3000 kes berê xwe dane avahiya hukûmetê. Di revêçûna de dirûşmê weha hatin bilind kirin: "Bijl PKK", "Bijl Serok APO", "Bijl Kurdistan", "Bijl Newroz". Wê demê polîs û bêzên taybetî agirî repandîna ser gel, gel jî bi dar, kevir û kuçan li berxwednê û erîşî avahiya hukûmetê kir. Hingê polîsan gelek kes girtin û gelek jî birîndar kirin.

Li malêkî din, gerillayên ARGK agirî li ser çiyayê Bêzêr (Kurdîstana Başûr) dadandîn. Vê yekê gelekî kêfê şeniyê Gîrê Amo xweş kir û agirê Newroza wan gurt kir.

SÊRÎ

Pîrozkirina Newrozê ji Goirstana Şehîdan a Netewî, ji Newala Qesaban dest pêdike

Beyana Newrozê, şeniyê Sêrî li hev dikeve û berê xwe dide Newala Qesaban ku bi bîryara Kongra PKK a Çarêmîn, navê li bûye "Goirstana Şehîdan a Netewî". Li wir keliyekê li ser çiyayê Şehîdan bê deng dakevin. Di piştê girêdana xwe bi PKK re tînin zîmîn û dirûşmeyan weha bilind dikin: "Bijl Serok APO", "Bijl PKK".

Li Sêrî jî Newroz bi bîrnîna Şehîdan hate pîroz kirin.

ELN

Dagîrkeran agirê Newrozê kirin hiccet û erîş birin ser IHD

Şeva 21'ê Adarê agirê Newroza geş bû û mîna çepêke fermî Newroza xwe hembez kirin.

Rojê 23'ê Adarê kadîjmar 09.00 HEP'ê dest bi pîroz kirina Newrozê kir. Ji bajêrê Fargîn û gelekê deverên din komên muzîk û folklorê hatine jêve. Şev bi dirûşmeyên weha hate vekirin: "Bijl Serok APO", "Bijl PKK", "Bijl Kurdistan". Ji ber ku salona bi çûk bû, behtirî 100 kesî li derve man, lê di piştê re ew 800 kesên di hundirê salonê de derketine derve û li ber berana govdê û dîlan girtin. Hingê dagîrkeran erîş birin ser welatparêzan. Lê li hemherê wan erîşan dirûşmeyan şoreşgerî bilind bûn. Wê demê şerek di navbera girsên gel û hezêrî dagîrker de derket, şer nêzîka 2 kadîjmaran dirêj kir.

Di vî şerî de du berpirsiyarên Partiya HEP jî hatine girtin yek jî wan birîndar e.

Dagîrkeran Tirk li hiccetêkê digirtin ku erîşê bibin ser IHD (Komela Maftên Mirovan". Bi rastî jî erîş birin û dest danin ser arşîfê wê.

Lê gele me li Êlîhê e bi şerêkî germ Newroza xwe pîroz dîke.

HEZO

PKK bi agir dînlîvîsîn û Newroza xwe li ber pîroz dikin

Berî Newrozê bi du rojan belavokên ERNK li ser şeniyê Hezo yê hate belav kirin. Şeniyê Hezo bi bîryara ERNK şeva Newrozê agirî dadan û Newroza xwe pîroz kir. Li giandên

derê dorê bajêr jî giandîyan agirê Newrozê bilind kirin. Navê PKK bi agirî li ser çiyayê navenda din. Gava Ev tînaşgeh jî hêla şênî ve xuya bû, hêra gel jî şebûna re rabû û dirûşmê weha bilind kirin: "Bijl PKK", "Bijl Serok APO", "Bijl Kurdistan".

Rojê 21'ê Adarê, 2000 kes bi revêçûneke berê xwe dane avahiya Belediyê. Bi dirûşmeyên şoreşgerî ber bi avahiye ve çûn. Polîsan re li wan girtin û hinde dane bin lîdandê. Lê gel jî erîş birin ser polîsan û li wan dan.

Heya rojava Pîroz kirina Newrozê bi rapertîna huse çêkirin. Ev cara yekemîna ku tişekî weha çêdibe.

AMED

Li kela Berxwedanê, Diyarbekrê, agirê Newrozê şeva bîndestiyê ronî dîke

Di 13'ê Adarê de ERNK belavokê belav kiribû. Ku gel şeva 21'ê Adarê li ber derê û deverê welatê agirî dadan.

Li ser banga ERNK, arekî gurt li ser Kela Amadê hate dadan. Rojê 21'ê Adarê, nêzîkî 1000 welatparêzî, bi serdanekê çûne ser gora Şehîd Aziz TURHALLI ku li Çewlîkê şehîd ketibû. Li ser gora wî keliyekê bê deng man. Her weha gelekê sor û ala ERNK bi serde dakuşandin. Li ser

Bi sedhezaran welatparêz, li Kurdistanê başûrê rojava Newroza xwe pîroz dikin

QAMISLO

200.000 kes Newroza xwe pîroz dikin

Rojê Newrozê kadîjmar 08.30 şeniyê Qamışlo li derveyî bajêr li hev dikeve û bi dilekî geş Newroza xwe pîroz dîke.

Programê rojê heya kadîjmar 17.00 domand, gelekî dewlemend hate derbas kirin.

Programê weha dest pê kir: Keliyekê li ser çiyayê Şehîdan rawestîyan, axaftina ramyarî, Korên Botan, Şano, folklor, helbest.

Dirûşmeyan mîna "Bijl Serok APO", "Bijl PKK", "Bijl Newroz" gelekî hatin bilind kirin.

Qamışlo jî bi agirê serbîldanan bilind dibe û Newroza xwe bi giyanêke şoreşgerî pîroz dîke.

KOBANÊ

100.000 kes bi giyanêke şoreşgerî Newroza xwe pîroz dikin

Rojê 21'ê Adarê, jî sax 06.00 ve şeniyê Kobanê berê xwe dide derveyî bajêr û li Mîstînar civîna ke mezin çêdibe.

Li çar cîhan Newrozê pîroz kirin. Behtirî 100.000 welatparêz cihê xwe di pîroz kirinê de digirin.

Her weha şênî bi kincên xwe yê Kurmancî Newroza delalê şênî dikirin.

Programê jî kadîjmar 08.00 ve dest pêkîs û heya 15.00 domand. Navenda programê bi vî awayê bû: Axaftina ramyarî, Korên Botan a Kohanê, folklor, şano, helbest... Mîrov dikare beje ku dirûşmeyan şoreşgerî jî beşekî programê digirt. Dirûşmê weha hatin bilind kirin: "Bijl Serxwebûn", "Bijl PKK".

Heya dawiyê programê şeniyê Kobanê digirtin û diguşîna Newroza xwe bi giyanêke şoreşgerî bire serî.

wateya Şehîdîyê axaftin û gîranbûna Şehîdan anîn zîmîn. Li ser gora Şehîd zîkîr, lîlî û dirûşmê hatine bilind kirin.

Piştî ku jî ser gora Şehîd vedigerîn, berê xwe didin Komela Maftên Mirovan û Newroza xwe bi dilekî geş pîroz dikin.

Li zanîngeha Dicle jî nêzîka 2000 xwendevan Newroza xwe pîroz dikin.

Ji bilî zanîngehê jî, Lîseyên Armedê bi revêçûneke gîrseyî ku jî sedî-Heştê (% 80) xwendevan tevî bûne radibin. 200 xwendevan girtî bûne.

BISMIL

Banga ERNK cihê xwe digire û Newroz bi bîryara wê tê pîroz kirin

Rojê 20'ê Adarê, ERNK belavokê belav dikê, ku Newroz bi fermî were pîroz kirin.

Rojê 21'ê Adarê pîroz kirina Newrozê çêdibe. 2000 kes li navenda bajêr digihîştine hev û weha dirûşmê yan bilind dikin: "Bijl Serok APO", "Bijl Kurdistan", "Newroza we pîroz be". Her weha bi hêrî û kîneke mezin Bismilê jî Newroza xwe pîroz kir.

EFRÎN

70 hezar kes li 6 cîhan Newroza xwe pîroz dîke

Rojê 21'ê Adarê, 35 hezar kes li Maladê dicirve ser hev û Newroza navendî li wî pîroz dîke. Li Maladê programê sax 09.00 dest pêdike û heya sax 16.00 dadomîne.

Ji bilî Maladê jî, li Bîlbal û Şerran 2000 kes, li Reço 10000 kes, li Cîndîrê 6000 kes, û li Mabetan 15000 kes. Newroz bi giyanêke şoreşgerî te pîroz kirin.

Di pîroz kirina Newroza Efrînê de dirûşmê weha tene bilind kirin: "Bijl Serok APO", "Bijl PKK", "Bijl Newroz", "Serbîldan şyan e".

Her weha li çiyayê Efrînê navê Mazlûm DOXAN bi agirî te nivîsandin.

HELEB

Li vê metropola Erebfî ku gelek Kurd lê dijîn 200.000 welatparêz Newroza xwe pîroz kirin

Rojê 21'ê Adarê, nêzîka 200 hezar welatparêzên Kurd li Heqîl Elremlî civiyane ser hev. Girsên gelê Kurd kincên kurmancî yê keş û sor û zer bi ser xwe de herda bûn. Tev bi dilekî geş jî bo pîroz kirina Newrozê li hev kombu bûn.

Programê kadîjmar 09.00 dest pêkîs, heya 17.00 domîs. Programêke gelekî dewlemend hate pêşkêş kirin. Di programê de: Korên Agirî, Korên Cûdî ya şanogerî, Korên Armanî a partîya Komonîst, axaftina ramyarî, helbest, folklor û gelekê bang bilind bûn.

Her weha dirûşmeyên mîna "Bijl Newroz", "Bijl Serbîldan" hatine avêtin. Li malêkî din wêneya Serok APO û ya Mazlûm DOXAN hatin

WAN

Wan jî, bi dirûşmeyên şoreşgerî Newroza xwe pîroz dîke

Rojê 21'ê Adarê, HEP'ê di salonekê de Newroz pîroz kir. Behtirî 1000 kes di salonê de bi cih bûn, lê nêzîka 2000 kes jî li derveyî salonê man. Dirûşmê weha hatin bilind kirin: "Bijl Serok APO", "Bijl PKK", "Bijl Kurdistan".

Di şerêkî di navbera gel û polîsan de 30 welatparêz hatine girtin. Lê di piştê jî hîllî 2 kesên tev hatine berdan.

Li gelekê deverên din jî ji Kurdistanê bakurê rojava Newroz bi gîrseyî hate pîroz kirin bi hezaran tevî pîroz kirine bûn. Em tene li navê deveran dinivîstin:

"Qalahên, Tûx (Tarwan), Mîrîc, Gercowê, Pîrwan (Suroç), Xana Hewêl, Hene (Hani), Çewlîk (Bangol), Pîrtin (Adiyaman), Dîlûk (Antep), Dîb (Eruh), Gîrê Sor (Siverek), Melodî, Ruha (Urfa), Licê, Kozar (Kiziltepe), Wêranşehîr, Mîdyad, Gîhadîn, Bazîd Kaqûzman, Idir, Golan, Serhedan, Agirî.

Di pîrozkirina Newrozê de, li tevayî wan deveran dirûşmê weha hatin avêtin: "Bijl Serok APO", "Bijl PKK", "Bijl Kurdistan".

dalaqandin.

Çend endamên Meclîsê Gel a Suriyê û nûçevanê BBC, Rojnameya Gîrneyê û Yekîtîyê jî li Newrozê amade bûbun, gelekê hevpeyvan bi gel re çêkirin.

Wekî tê zanîn sala buhurî sax 70 hezar kes tevî Newrozê bûbûn.

Newroza Helebê bi giyanêke şoreşgerî hate pîroz kirin.

Li gelekê deverên din jî bi dehhezaran Newroza xwe pîroz kirin.

HESEKÊ

25 hezar kes bi giyanêke şoreşgerî Newroza xwe pîroz dikin.

DÊRÎKA HEMKO

15 hezar welatparêz tevî Newrozê dibin. Korên Botan û Korên Dicle programê Newrozê bi rêva dibin.

AMÛDÊ

20 hezar kes Newroz Pîroz dikin.

BAB

Li vî bajêrê Erebfî, gelekê Kurd hatine astemlekirin. Cara yekemîna ku Newrozê li te pîroz kirin. Ji lew re gelekî hîkariya xwe li Kurdên ku li wê derê dimînin.

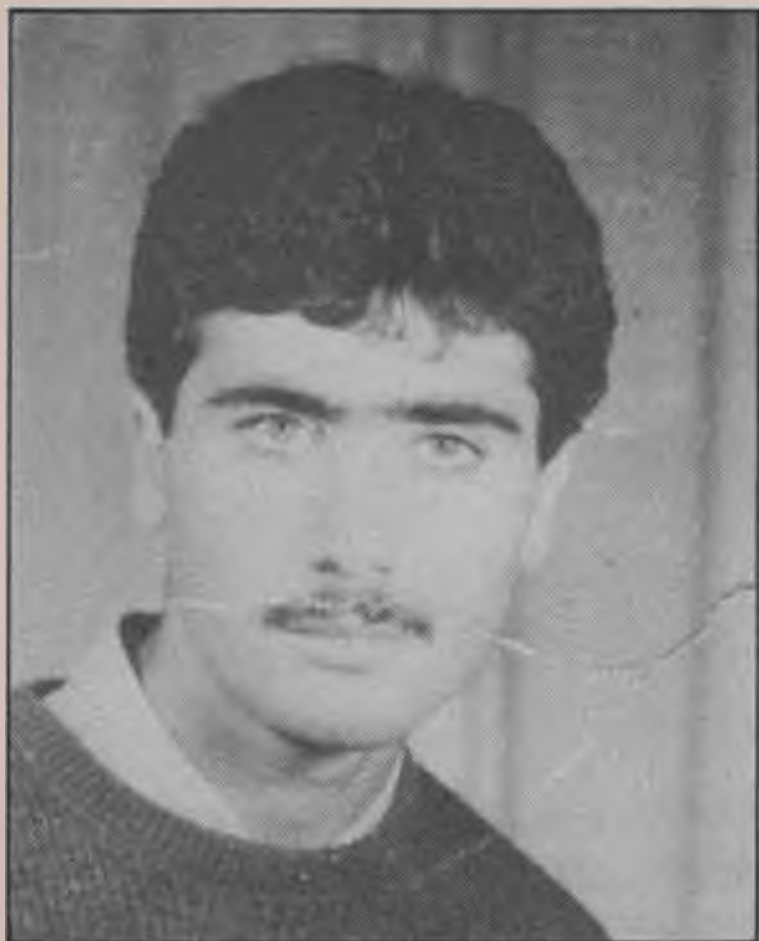
6 hezar kes tevî pîroz kirina Newrozê bûn.

REQQÊ

Gelekê karkerên Kurd li bajêrê Reqqê dixebitin, wan jî bi hejmareke na hindik, 25 hezar kes Newroza xwe pîroz kirin.

Hema-hema li tevayî deverên ku Newrozê li katiya pîroz kirin dirûşmê weha hatin bilind kirin: "Bijl PKK", "Bijl Serok APO", "Bijl Kurdistan", "Bijl Newroz".

Di sînga dîroka şoreşê dê şehîd NEZÎR şaxeke jiyanê ye

Di dîroka tekoşîna gelan de her dem kesên dilsoz û dilpak bûne şerên geş di sînga dîroke de kutane û bi vî rengî bûnê şewqê ronak û tariya şevên bîndestiyê ronahî kirine. Ji bo ku rîyên şerfîziyê li pêşberî gele xwe vekin. Xwendiyên vî kesbûnê ji di dîrokê de şehîd in.

Şehîd, lewê gel en hesî tenik, xwedî mirovahiyeke bê nîşe ne, ku dikarin canê xwe yê şêrî bi gorî gele xwe bikin. Kesên ku dikarin vî role bîndestiyê di dile gele xwe de, di dilê mirovahiye de jiyanêke bê mirin berdewamdikin. Ew bi xwe jî, dibin berpirsiyarên jiyanê gele xwe.

Belê, şehîd ji dilê civatê, ji nav tariya dîrokê derdê û dibin çiraxên ronak, taristana bîndestiyê diçirînin, ji bo pêkhatina jiyanêke nû, jiyanê mirovahiya azad û serbixwe.

Di Kurdistanê de jî, ev rol ji destpeka dîrokê ve dile meşandin, ji dema ku Kawîyê hesunkar bi çakûçê xwe yê pîroz serê Zihakê xwînawar perçiqand û dile dîrokê yê paqij vekir, ji bo hîke mîzgîn ji gelên Rojhilata Navîn re. Ji wê demê û gundê pelên xwînê di Kurdistanê de neaekînine. Çiya û deştên me biharen xwe jî vî xwînê avdîdî û rengê kesk û sor û zer dixenînin. Dîroka Kurdistanê dîroka berxwedan û şehîdbûnê ye, dîroka ketin û rabûnê ye, lê nûtabîna gerek bû tevayê çiya, deşt, gund, pîkêl û herqêşên me bi van navên pîroz bi nav bûbûna, ji bo hîn bêtîs bi karbûna eniya xwe bilind bûnina û baghîndana poze rojê. Belê, nava van şehîdan her dem di nav tariya dîrokê de, di nav gomara civata de wenda dibû û dihat ji bir kirin.

Îro dem dîhê guhartin. Di Kurdistanê de rûpelên nû ji dîroka şehîdbûnê re vedibin. Şehîdbûn dîbe jiyan, jiyanêke bê mirin diavêrine. Şehîdên Serxwebûn û azadiya Kur-

distanê bi ve zanibûnê nezlî şehîdbûnê dibin. Şehîdên me dibin çirayên geş, rê û şopên me bi şewq û evîna xwe ronakdikin. Şehîdên me canên xwe yê pîroz dikin pîre ji bo ku gele me bigiheze mirovahiya xwe. Îro her derên Kurdistanê serê xwe bi navê şehîdan bilind dikin. Amed bi navê Mazlum, Gabar bi navê Eglî, Cizîr bi navê Bêrivan, Dîck bi navê Mihê, Ehmed Zînar, Zozan û Hacı, Qamişlo bi navê Reşo, Tîrbespi bi navê Nezir, Xebat û Şehîrî Kobanê bi navê Ahîf, Fîras, Egref, Ehmo, Dicle ... û Sebri, Efrîn ji bi navê Rûken, Celal, Muxzar ... û Ferid.

Belê her cîyekî ji Kurdistanê bi dehan ji ceger û mîlakên xwe bi gorî şoreşê kirine û lawên xwe yê mîlawî bi germî hembêz dikin û eniya xwe bi wan bilind dikin.

Yek ji van pakrewanên nemir Nezir lawê "Cerbê" neviyê kale Zerdeştî ku îro "Diyarê Felekê" li gundê "Otîke" wî hembêz dike mîna diyeke dalgirî û dilovan, eniya xwe pê bilind dike, heta digihêje mîjîka ezmanê jor.

Bi rastî kesbûnê (şexsiyet) şoreşgerî mîna ya rêhevî Nezir (Cemil) mirov şaş û heyirî dihele, ji ku destpêbîke û çî li ser beje, ji ber ku em çî li ser binivîsîn em nûkarin hemî taybetiyên wî yê şoreşgerî binin zîman.

Di der heqê şehîdan de nivîstîndin û gutin her kêm e, bi tenê şopandina rîya wan heta dawîya bî dawî, ew e mîde şehîdûna wan û her dem soza me bi wan re ev e. Ji bo hevalê Nezir jî, em soz dadin ku, çeka wî hilgîrin û rîya wî bigopinîn, heta pêk anîna amanoen ku canê xwe bi gorî wan kirî.

Şehîd Nezir, li gundê Cerbê, nêzîka Tîrbespiyê hate dine. Çavên xwe di nav malbateke zehmetkêş de li jiyanê vekir. Bavê şehîd (Üsîf Hemo) û diya wî (Behîya Teblo) ji ola Zerdeştî ne, ji bo vî jî, zorda-

riyeke duem li ser wan dihat meşandin ji bîlî bîndestiyê dijin, rastî nexweşiyên civatê yê nî olî û êlî (eqîrî) dihatin. Ji hea diimîn ve jî, şerêkî taybetî li hember gele me di vî de dihe meşandin, şerê wî bi pariyê deve wî dihe kirin. Ne erd, ne col, ne cobar ne jî kar. Ev tev qedexene. Malbata hevalê şehîd mîna bêtîrî malbatên Kurd di vî de rastî feqîrî û birçibûnê dihat, ev bû sedema ku malbata wî ji gundê xwe kochar bû û bere xwe da bajar, ji bo debarsa pariyê nanê xwe. Demekê li bajarê Qamişlo rîşpêçî bû û paşê hat Tîrbespiyê. Bavê şehîd, hemî karê zor û zehmet dikir ji bo debarsa zarokên xwe, Nezir jî di demên hevîna de, gava dibistan dihatin girtin, berê xwe dîda Şamê, karê herî zehmet mîna baton, her, qazme... dikir, ji bo alîkariya bavê xwe bike. Bi vî rengî jiyanê xwe ya nû li bajarê berdewam dikir. Ev rewş dibû hevan û hevîr tîrî bo guhartina kesbûna wî. Dîkê wî yê tenik û sipî bi agîre kî û nîfrete dihat şewutan-din, ji heleke din ve taybetiyên gele Kurdistanê, ku Kurden Zerdeştî ji kurarîya dîrokê ku xwe re hilanîn û di serê çiyayên Kurdistanê de parastin, di nav malbata wî de peyde dibûn, ev taybetî jî, hevalê şehîd

wî yê netewî, jî hea din ve jî barekî giran bû li ser milê malbata wî. Ji bo vî di zivistanê 1989'an de dest ji xwendina dibistanê berda û xwe jî xebata welêt re vala kir.

Nezir xortekî dev li ken can alîk, zîman şerî û heta tu bejî dilovan û dilsoz bû. Ji bo van taybetiyên jî, di dile her kesî de ci digirt. Heta hevîna 1989'an kar di nav xwendevanan de dima, di vî domanê de peşveşîyên mezin di kesbûna xwe de çekirîn.

Di rojê 28.06.1989'an de ji bo dewa kadroyetiyê hat hilbijartin di vî rojê de derbasî Akademîya Mahsum KORKMAZ bû. Di nava çalakîyên Akademîyê de bi serketinê todrîbîn xwe birin serî. Ew û hevalê şehîd Sebri di dawîya dewrê de cara yekemîn ji hev dûrketin. Nezir vedigere Tîrbespiyê û hevalê zarokîya wî Sebri (Cemil), berê xwe dîde Botanê rengin, bûka Kurdistanê lê bi hev re sozdidin ku wê bi dil, can û giyan heta dilopa dawiyê ji xwîna xwe, digel hevandin bin.

Pîşî guhartinên mezin di kesbûna xwe de, Nezir vedigere nava gel û bî dilovanî dest bi kar û xebatê dike, gevê bi rojê re dike yek. Bi qasî ku li ser diimîn bi kî û nîfrete bû, ewqasî jî li ser dûvîk û xwesparen wî

dibûn mîzgînê başûr li bakur, lê belê mîxabin ku diuna bûka Kurdistanê (Botanê) rengin di dile Nezir de bû hevalê û evîn. Mehdana şerê germ her dexwaza wî bû, da ku mîna atom û volkanan kîna dilê xwe li ser serê diimînê mîtinger vala bike.

Di 7 Tebaxa 1990'î de li gundekî li ser sinorê bakur karekî pîrozayî di nav gel de bi rê ve dibir, di bûyereke (hadîse) de ku dilê mirov bi eş dike û di şewqê, hevalê Nezir gihîşt karwanê şehîdên bê mirin û hilpîkîna 15'ê Tebaxê bi xwîna xwe ya şêrî pîrozkir. Di 8'ê Tebaxê de bi hezaran ji gele kurd, Ereb û Sîryanî bi cendekê şehîd re derketin gora-tanê, "Diyarê Felekê" li gundê "Otîke" ku îro eniya xwe bilind dike bi hembêz kirina vî şehîdê nemir. Belê, bi hezaran bi yek bangê, bi yek dilî diqêrin "şehîdên me namirin, heval Nezir namir".

Şehîdbûna hevalê Nezir bû serhildaneke geli û hilgîriyên (taşîr) pîr fîre kîr. Di domanê 10 rojan de konek bi navê "konê serxwebûn û azadiyê" hat vegirtin, ji serê sibê û heta nivê şevê bi hezaran gel diçûn û dihatin. Helbest, axaftin û dirûmîyên (qîar) netewî dihatin avêtin, bi dehan xort û keçan li ser cendekê şehîd û di bin konê serxwebûn û a-

Şehîd Nezir û diya xwe

hildagirtin.

Di nav van rewşan de şehîd Nezir roj bi roj mezin dibû, di wê domanê de ji tevgerî serxwebûn û azadiya Kurdistanê bi rêberîya PKK bi çalakîyên (fîalîyet) bilind û bangîyên (propaganda) xurt pê-de dicû û ci (cih) di nav gele êrdîrê de digirt. Nezir ji roj bi roj nezlî çalakîyên ERNK dibû û gav bi gav peşve dicû. Ew ji bi alîkariya şehîdê nemir heval Xebat û heval Xîdîr û hevalê şoreşger Mistefî.

Di nav kornên folklor û hunarê de bi xurtî cîyê xwe digirt û her weha xwe digihand dilê gel. Bi reqs û lîvbezîyên hunarî û şanogerî (temallî) di cejnên netewî û rojên şadîmaniyê de gel di şadîkîrî de her dem rêxistinên saxe û dûvîk di Kurdistanê de pişange dikirin (teşîr) di şanoyên (tiyatîro) ku dihatin pêşkêşkirin de. Bi vî rengî di nav xebata bengî û kornîyên alîkariya diravî de ji bi lez gav ber pêş de diavêtin, lê xwendina dibistanê jî helekê ve dibû kelem li peşîya karê

bi kî bû, ev dibû sedema ku li hember îlahî û komployên rêxistinên saxe û xwespar tekoşîna ke nîşe bi rê ve dibir û her dem xeta şoreşê diparist. Ji hea din ve berxwedana bi lehengî li hember pîlanên (naamere) ku li ser kesên wî dihatin hîman ji bo dîna şoreşê bikeve. Lê xwesparî nepejîrand (qebûl nekir) û girêdanên wî xurtîr dibûn bi şoreşê û bi doza serxwebûn û azadiya Kurdistanê re. Bi vî rengî li hember kelemen ku ji hea malbatê ve li pêşîya wî dihatin çandin da ku dest ji kar berde û bere xwe bide Ewropa, lê van tev nedîkarîyên wî ji rîya şoreşgeriyê derbixin, ji ber ku her dem jiyanê xwe di nava tekoşîna reîzgariya netewî de didî û jî vî jiyanê bi şerêf û rûmettir nedidit.

Li ser sîxê û sinorên mîtingerî (istîmar) ku diimîn xaka welatê pe parçekarîye bi kî û nîfrete bû. Di van sinoran re bi hostayî wî û hevalê şehîd Xebat kornên pêşveşîyên derbasî mehdana şerê germ dikirin û her

zadiye de biryaren (qerarên) xwe yê şoreşgerî didan, ji bo cîyê heval dagîrin û çeka wî hilgîrin.

Dîsa kesên bîbextî û xwe fîroş ku her dem dixwazî mîsiyan di nav ava bi qîrê de bigirin. Lîstîk û komployên xwe bi rê ve birin, dixwestin malbata şehîd bîkî çeka û tîxîna destê xwe û pê li şoreşê. Lê belê, em bag dîzamin ku malbata kesekî mîna Nezir mezin-kirî tu caran di destê welaşîroş û xayînan de nabe destîk û li pêşber şoreşê nabe kelem û rûl.

Îro Diyarê Felekê li gundê Otîke bû serdangeheke (ziyaretke) pîroz ji bo gele kurd, ku diçe serdana gora şehîd û pere soz dide. Em ji bi van serdanan re soz didin şehîd Nezir ku çeka wî hilgîrin û rîya wî bigopinîn, heta roja serketinê. Şehîdên me namirin, şehîd Nezir wê di dile me de bibe bihar û bê mirin bîl.

Silaven şoreşê ji bo herda pe-riyên buhupê re çîçekên gulistanê şehîd, Ronahî û Rûken

Hevalên Tîflîge

Hozanvan Dr. Karlênê ÇAÇANÎ:

"Dema ku Kurdistan tê bîra min, kezeba min dişewûte. Dema ku kezeba min dişewûte jî, ez helbestan dinivisînim"

Serfexane Kurd

Heya ku birina te jên nede, tu li berxwenadi. Heya ku tu li berxwenadi jî, tu nikarî wê birina xwe ya kûr û xodar derman biki. Da ku ezman bi ewrên girîn û kîndar jî avîs nebe, baran naye xwar û gulîk, nêgîz û sosin nabîkîvin. Heya ku nebişkevin jî, bihar û Newroza delal naxemilîn. Heya ku nexemilîn jî, gîrsên gele me, jî 7 salî heyî 70 salî demakevin çiya û zozanên niştîmanê bav û bapîran û cejna yekîti, berxwedan û serfiraziye pîroznakin.

Belê, heyî ku welatê te jî metîngeran re, nebe metîngê û dagîrker bi namûsa te nellîzîn, tu serî li darê zorê hîlnadî. Heya tu zora şoreşgerî jî di qada meraniyê de bi kar neyî, he guman e tu nikarî namûsa xwe biparêzî û sawa hov û hîrçen devbixwîn bitewî. Heya ku tu li wî wan jî ser xwe hîlîni û we tîrê jî bitewîni, dîve tu bi xwe li ser wan bibî tîr û kabûsa marîne. Heke tu weha neki, tu nikarî jiyaneke bi rûmet derbas biki û bi serbestî bîjî "Bijî Kurdistan!" Wê tîm dengê te qurtî û hesiyê çavê te şikêstî bîmîne. Wê her tîm jî paya te nîzm û daketî be. Wê tu di welatê xwe de dijî, gîrî û berdîwar bîmîni. Her çendî biki

Nayê nîxîmandîn, nayê veşartî jî, biyanî gelekî zor e. Ceger û kezêbê li mirov dikuzirîne, dişewûtine û dax dike. Çiqa diware dema ku di wê şeva bê stêr de mirov bi ber pêla welat dikeve! Dost û hogîr, palevanî, colê pez û sewalan, şevbuhêrken li gund û çiroken li ber çiraxa gaze ya melûl, bi şewat û hîzîngên kûr tene bîr û bala mirov. Ji lew re em dibêjin, hozanvanî gelek caran jî eş û êtîgîyan tê. Ne destkanyê û ne jî jî hînkîrîna li dibistanan tê. Di der heqê wê rastiyê de me jî hozanvan Dr. Karlênê Çaçanî, seroke nivîskarên Kurd li Ermenistane, yê ku bi mîvandari hatibû cem me, pîrî. "Gelo, tu çî demê dadîkevi derya hozanvanîyê û hozanan dihûn?" Li vir hozanvan Çaçanîhînekî bi ser xwe ve mijûl dibe. Wekî ku ev pîrî şox û şemaliya Kurdistanê bîne bîr wî û mîna wêneyê çeleng di ber çavên wî re biçe û be.

Di wê keliya be dengiyê de li ciwanîya xwe vegotîya, ev tamenê (tîmrê) derbasbûyî, ku hejmareke ne hindik jî nivîsar û berhemên torvanî pêşkêşî pirtûkxaneyî Kurdî kirine. Ew temenî andî ber çavan û her du mijang lê anî hev. Di piştî sere xwe hîda û got: "Ne hewqas hesan e bersiva wê pîrî.

man bi laq û cendekên me bûye goristan, bûye goristana şehîdan. Ma tu caran Dêrîsm, Kocgîrî, Mehabad û Diyarbekara şewîti jî bîra diçîn! Ma tu caran Kalê dilovan Şêx Seîd, Seyîd Rîza û Qazî Mihemed jî bîra diçîn! Ma tu caran qehremanên hemdemî, yê mîna Mazlûm Daxan, Kemal Pîr, Egîr, Berîvan ... jî bîra diçîn! Kêse ku wan gernas û hogîran jî bir bike, bê guman e ew xwe jî jî bîr dike.

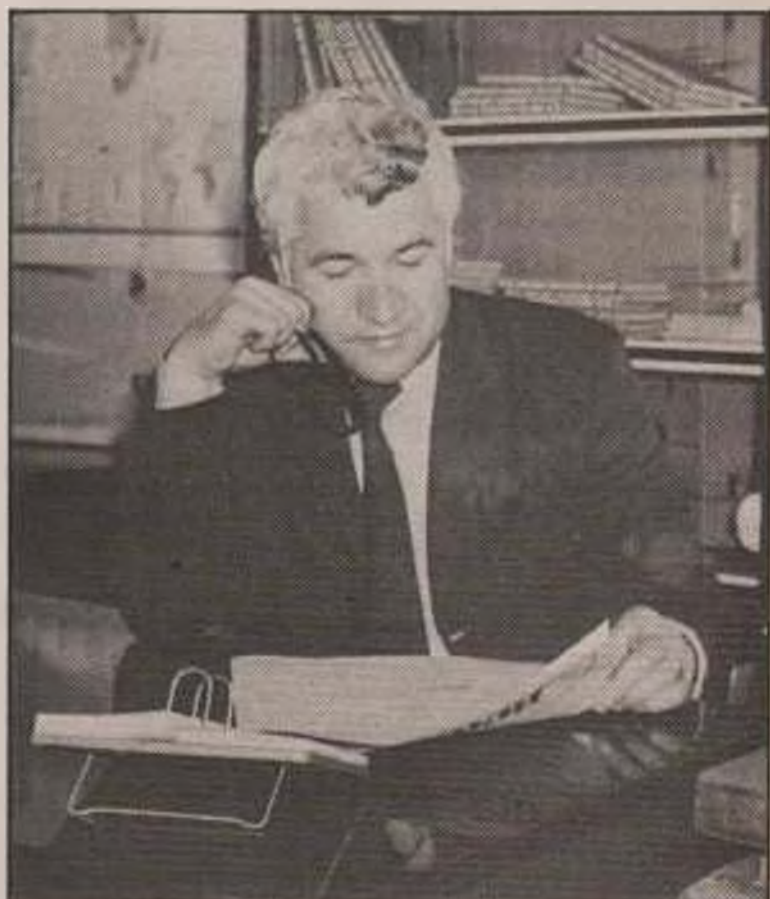
Dijmînê me mêtînger e, nîzane dilovanî û mirovahi çîye, di her demê de xwestiyê me bi sungîyan qîbîke. Li alayekî din dev jî pîlanên xwe bernedaye, jî kîjan hêlê ve deîve dîtiye bi me lîstîye. Bi naye oldanyê şereklî bê sinor di navbera me û Ermenîyan de gurr û gerim kirîye. Hinde xweşroşan xwe jî Sultanê Osmanî re kirin destîk û li dijî gelê Ermenî derketin. Lê ev nayê wê maneyê ku gelê Kurd zordarî li Ermenîyan kirin. Çîroka van bûyeran gelekî dîr û dirêj, ez naxwazim bi dorîrehi werêim. Wer hasî jî ber van sedemên ez dibêjim Kurdistan bîranî li canê min vodike û bînamîna we, jana wan bîranî gîran dike..."

Di dermêde şoreşê hemdemî de, ya ku bi pêşengîya Partiya Karkerên Kurdistan (PKK) revêçûna xwe ya şoreşgerî bi rê ve dibe, me pîrêke weha jî kir: "Wekî hûn dîrokanî, bi kurtî, hûn PKK çawa dibînin?" Di cihê de bersiva me da û got: "PKK mîzgîna serxwebûn û azadiya Kurdistanê ye. Ev şerê ku îro PKK dimeşîne, şereklî pîroz e, serê me Kurdan bilîndîke û ez bê dudilî dikarim bibêjim rûmet, şeref û namûsa me diparêze. Ji ber wê yekê gîngê her kêse niştîman perwer heyî ku je were alîkarî û piştigirtîna wê partiye bike. Çi bi helbest, çî bi nivîsar, çî bi zîman û çî jî bi xwîna xwe. Heçî kesê ku bi van alîkariyan çûkîsiye bike, ez wî wekî kurd nabînim. PKK kurdîyetîya me bilîndîkir, jî lew re heyî ku em kurdîyetîya xwe biparêzin divê em, heyî ku jî me were PKK biparêzin û xurt bikin. Ev di dermêde PKK de. Lê di dermêde Serokê PKK APO de jî, ez dikarim, heke hûn destûrê bidîn wê helbesta ku min nivîsandiye jî were bixwînim. ..."

Lêxe APO ez heyran

Dengê APO jî ku tê? Jî çîya, banîyên Kurda tê
Dengê APO jî ku tê? Jî dil, rihê Kurda tê

Dengê te her dine be
Destê te ser desta be
Dijmîn ber te pepûk be
Kurdistan jî aza be

Lêxin, lêxin ez qurban
Ez qurbane we şêran
Lêxin hevîrê tîfaqîn
Lawên Kurda hişyarbîn

Îro hawar, hawar e
Gazîya mîrê Kurdane
Rabin xort, keçên kezi
Şerkin, kîbar mîrxazî

Tere sihet û quwet
APO yê me OÇALAN
Teyrê simlî fîraqazke
Kurdîstane aza ke

Lêxe, lêxe ez qurbarn
Ez heyrone wan zêdan
Lêxe APO, em yekîn
Dayka xwe jî aza kîn

Her weha, mîna ku me gotî, Karlênê Çaçanî gelek berhem bi kurdî nivîsandine, yê ku em dizanin, emê li vir rêz bikin: Zîr, Aze, Zere, Dîl û Weten, Amedê Egîr (Jî bo zarokan), Şîr û Kaw (Jî bo Zarokan ... û gelekî din. Bi Rûm jî Keske Sor.

Di derheqê pîrî serbestî kirina zîmanê kurdî jî hêlî rejîmê Tirk e mêtînger de, weha dîrûyîyîya xwe dide: "Ez naxwazim tu kes jî gîrsên gelê me were xapandîn. Tu caran qedexekîrîn û serbestkîrîna zîmanê me, digotî nûkare bîyîna wê bîda, emê bi xwe bîyîna wê bîdin. Dîsa tu dikarim bibêjim ku, bilîndîbûna şoreşê di bîr pêşengîya PKK de, dijîmînê Tirk xîstê astengîyê ku mejiha bibe wê bîyîna bîda... Lê dîvê em nayên xapandî û şerê xwe ye mafdar û netewî zar nekî..."

Me jî xwest ku helbestêke din, jî wan helbestên xwe bixwîze. Weha gotî me: "Piştî ku min hûn dîtin, bi rastî wekî min Kurdistan dît. Bi dîtîna min ERNK, PKK û ARKK, wekî min serxwebûna Kurdistanê dît. Ji ber wê yekê, ezê helbestêke ku min li wê dawî ye, li rojê 18.03.1991'an de jî Bonnê nivîsandiye pêşkêşî we bikî..."

Rabûn ha rabûn

Rabun, rabun, ha rabun
Navên kurdan zor rabun
Beyraqa sor stêrk li ser
Geş mîlmîlî li nav şer

Kurd civîyan û yek bûn
Dara APO belav bûn
Roma xayîn lerîzî
Özal l'wir kîr gazî:

"Geî kurdan nekî şer
Zîmanê we aza ger
Wella hûn in xût mîrxaz
Hûn mîlletkî lapi xas"

APO: "Bes e tere ey dirzî
Li me neke dexesî
Kurd êdî nayên xapandîn
Ew in zana, mîrxasîn

Maşa me îd gîran e
Dawa me Kurdistan e
Heya saxbîn em dinê
Wella nayên xapandînê

Kurdîstana me rengîn
Bese li me bîkî înk û kîn
Ew e îdber mîraz e
Wella gula gewez e

Rabin, rabin, de rabin
Lawên Kurda, de rabin
Hevîrê bibîn piştî komêk
Kurdîstane bîkî yek

hawar, tu kes hawara te naye, gelo dizanî çima? Çi ku hingê tu ne tu kesî, hoyî ku kes hawara te were.

Bi wê pêşgotîna kurt, em dîxwazîna hînekî deriyê dile hozanvan û helbestvane ku di her keliyê de, bi deh caran jî bo Kurdîstaneke ser bî xwe û azad dîtê sojandîn Dr. Karlênê Çaçanî, vekî û wan rûpelên ku xwe di dilê de veşartine bîxwînin. Gelo, temenê wî ye xwe dajo ser 50 salî, çî dîube û çî jî nedîtîbê? Wê çî bêjê û çî jî nebêjê? Ev temenê ku her dem bi hesreta kurdîstane dînalîne.

Li mîlekî din biyanîbûn jî, roleke mezin di deranîna helbestan de dilîze û dîhêla ku mirov hozanvan bête afirandîn. Bi hesret û ramûsandîna axa Kurdistanê, ya ku bi xwîna gelek ciwanan mîna hawîr hatiye strandîn û sorbûye. Roj bi rojêşa bîrîna tev radibe û biyanî di her keliyê de wê vedîxewîrîne.

Ev pîrî birîna min tev radike, jana dile min xurt dike û elgerê li min dikewîne. Dîsa jî, ezê bersiva pîrîna te bidim û weha bejim "Dema ku Kurdistan te bîra min, kezêba min dişewûte. Dema ku kezêba min dişewûte jî ez helbestan dinivisînim. Ew helbest, çawa bî jî min vedîhesînîna û hînekî hêrsa dile min dadîxînin. Ez dikarim bibêjim ku mîna dermên, helbest jana birîna min sîvîk dikin."

Hozanvan Karlênê Çaçanî dibêje ku, dema Kurdistan te bîra wî bîrînan wî yê kûr jan dîdin. Ev rastiyêke, lê gelo sedem çîye? Dîsa Çaçanî bersivê weha dide û dibêje: "Ez mirovekî dîrokanî, min di dermêde pîrîmîyîya Kurd û Ermenîyan de (di navbera çerxa 19-20'an de) doktoriya xwe çêkirîye. Ji ber wê yekê, ez bajî dizanîm di dîrokê de çî hatiye sere gelê Kurd. Dîroka Kurdistanê bi xwîna hatiye nivîsandîn, xaka niştî-

Enîşka Rêzîmanî

S. Mîçê

Di hînkîrîna zîmanê kurdî de Alfabe ya kurdî destpêkeke pêwîst e. Ji hêla dîn ve ji, stûna yekemîn e ji bo hînkîrîna rêzîmanê kurdî. Ji ber wê yekê emê xeletî 1 ê ji wê rîsta nû ji hînkîrîna rêzîmanê kurdî bi Alfabe ya kurdî dest pêbikin. Di xeletî bîn de bi berfirehî, ders bi ders emê biweşînin. Lê belê, daxwaza me ji xwendevanên hêja ew e ku bê dilovanî me bidne ber tîr û berrikên rexne, dîtin û nerînen xwe.

Alfabeya Kurdî Dersa -1-

Alfabeya kurdî ji 31 Tipan saz dibe, ev tip ji ji hêla nivîsandine ve bi 2 beşan (curan) parvedibin:

1-Tipên Girs, 2-Tipên Hûr

1 - Tipên Girs

A, B, C, Ç, D, E, Ê, F, G, H, I, Î, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, Ş, T, U, Ü, V, W, X, Y, Z

2 - Tipên Hûr

a, b, c, ç, d, e, ê, f, g, h, i, î, j, k, l, m, n, o, p, q, r, s, ş, t, u, ü, v, w, x, y, z

Lê belê, ji hêla lêvîkirina tipan ve ji bi 2 beşan tene parkirin:

Tipên dengdar, Tipên bêdeng

1 -Tipên dengdar:

Di zîmanê kurdî de 8 Tip hene, ji wan re dengdar tê gotin: (A, E, Ê, I, Î, O, U, Ü)

Bi lêvîkirina van tipan mirov deve xwe ji hev vedike û her tipek bi sere xwe dengêkî dide. Nimûne: A: Kar, E: Ker, Ê: Ker, I: Kir, Î: Kîr, O: Kor, U: Kur, Ü: Kür.

Lê hinde ji van tipên dengdar, dengêkî kin (Kurt) û sivik didin ji wan re "dengkurt" tê gotin. Hinde ji ji wan dengêkî dirêj û kûr didin, ev ji "dengdirêj" ji wan re tê gotin.

Dengdarê dengkurt:

Di zîmanê kurdî de 3 dengdarên dengkurt hene ew ji ev in: E, I, U

Nimûne: E: Ez, Em, Ber, Şer, Ser

I: Dîmdîm, Dîl, Bîlbîl
U: Tu, Gul, Ez kurd im

Dengdarê dengdirêj :

Di zîmanê kurdî de 5 dengdarê dengdirêj hene ew ji ev in: A - Ê - Î - O - Ü

Nimûne :

A: AV, BAV, DAV, GAV, BARAN, BA, GA, BADAN, AL, AP, ALAN,
Ê: ÊL, ÊM, ÊDÊM, RÊ, ÊRÎŞ, MÊR, BÊR, BÊRÎ, BÊRIVAN
Î: ÎN, DÎN, ŞÎN, JÎN, ZÎN, SÎR, ŞÎR, ŞÊRÎN, PERWÎN
O: OL, SOL, ZOR, SOR, ŞOR, ÇOL, OSO, SORO, ZORO, BOZO
Ü: TÜR, ŞÜR, RÜ, MÜ, NÜ, KÜR, DÜR, HÜR

2 -Tipên Bêdeng:

Ji bilî her Heşt tipên dengdar, di zîmanê kurdî de her 23 tipên dîn, bêdengin, mirov dikare van tipan bi levbike beyî ku deve xwe ji hev vebike, ev tip ji bi sere xwe tu dengî nadin.

Tipên bê deng di kurdî de ev in:

A, C, Ç, D, F, G, H, J, K, L, M, N, P, Q, R, S, Ş, T, V, W, X, Y, Z

Ji van tipan dema ku tîpa "X" û tîpa "W" li dû hev werin tipek ji van her çare dengdar "A, E, Ê, Î" bi dewîya wan ve dibe.

XW: "xwa, xwe, xwî"

Nimûne :

xwe - xwî "dengêkî teybetî bi hev re didin"
Xwa: xwarin, xwas, xwazgin
Xwe: xwere, xweser, serxwebûn.
Xwê: xwêdank, xwêsi
Xwî: xwîn - xwînmij - cegerxwîn

Ji yekîtiya van tipan re "Pewdeng" tê gotin

Tipên Cewî:

Bîrêk ji tipên bêdeng di zîmanê kurdî de bi 2 awa tene lêvîkin, awakî nerm (sîst) û awayê dîn hişk (sert). Ev ji 5 penc tipin: Ç, K, P, R, T

Nimûne:

Awayê nerm (sîst)

Ç: Çem - Çêlek - Çirok

K: Ker "nabihîsê" - Kil - Kezeb

P: Pîr - Pîrek - Pelav

R: Rol - Berî - Mirin

T: Tûr - Tîr - Tîrî - Tîrej

Awayê hişk (sert)

Ç: Çap - Çep - Ço - Çal

K: Ker "Lawir" - Kum - Kol

P: Por - Per - Pîrç

R: Reş - Rabûn - Rewş - Birin

T: Têr - Tor - Top - Tept

Bi vî awayî em dikarin Alfabe ya kurdî bi çûre û beşên wê li gor nexşeya jêr bidine nîşandan:

Alfabê 31 Tip in

Tipên Girs:

A, B, C, Ç, D, E, Ê, F, G, H, I, Î, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, Ş, T, U, Ü, V, W, Y, Z

Tipên Hûr:

a, b, c, ç, d, e, ê, f, g, h, i, î, j, k, l, m, n, o, p, q, r, s, ş, t, u, ü, v, w, x, y, z

Tipên dengdar

A, E, Ê, I, Î, O, U, Ü

Tipên bêdeng

A, B, C, Ç, D, F, G, H, J, K, L, M, N, P, Q, R, S, Ş, T, V, W, X, Y, Z

Dengdirêj

A Ê Î O Ü

Dengkurt

E I U

Tipên Cewî

Ç - K - P - T - R

Di nivîsandine de, bilî van rewşên ku li jêr em rêz bikin, her dem tipên hûr ten nivîsandin, lê di van rewşan de tipên gir ten nivîsandin:
1- Navên Beras: Ev nav her dem bi tîpa girs dest pêdike û bi tevayî ji gava bi tipên girs bîn nivîsandin rastê.

Nimûne:

Azad: AZAD, Narin: NARÎN,

Botan: BOTAN, Kurdistan: KURDISTAN,

Amed: AMED

2- Hevok (Pevok): Herdem bi tîpa girs dest pêdike.

Nimûne: Şoreş Kurdistanê xwe gihandiye koçberî şerê gelî. Di şerê gelî de jî, hemû hêzên civakê dibin eniyên cenge. Îro li Kurdistanê, her keşek, her malbatek, her gundek û bajarek, li hember dijmin eniyeke cengê vadike.

3- Dema mirov bixwaze gotinekê yan ji navekî di hevokê de ber çav bike, bi tipên girs di navbera du kevanên bi çûk de di nivîse.

Nimûne:

Li welat "ÇAPKIRÎNA" Pirtûkan qedexe ye. Di darsa bê de, BÊJE

FERHENGOK

Afirandin: Çêkirin,

Çebûn, "Xwedê mirovan

diafirine", Afirand.

Biafirine, "Xeliq"

Axaftin: Peyvandin,

Xeberdan, Qisekirin,

Bejandin, Şexlandin,

Axavtin, Şorkirin, Axift,

Biaxife, "Heids, Tekolum"

Asteng: Ciyekî teng, an ji

rewşeke teng mirov bi zor

karibe derbaske, Tengav,

Rêçikeke teng, Astengi,

"Ezme" Astengbûn,

Astengbibe

Abone: Hevpar, "Muxterik",

"Ez bi Berxwedanê re

abone me.

Alav: Destek, Amraz

"Edat", "Rekxistinen

reformîst alavên şerê

taybetî ne"

Axur: Xan "Êxtexane",

Ciyê ku sewal û lawir tede

em dixun bi şev bi cidibîn

"zerbe, mafê"

Aram: Sebir, Bêdengi,

Netirandin, Nedeykirin

"Serr" hîdûl"

Allyan: Kulbûn, Kovanbûn,

Sorbûn, Kul "Ilthab", Sojen

Araste: Berê tîfîngê dide

nîşanê "min qîleşa xwe

arasteyî singa dijmin kir"

Aza: Mêrxas, Merd xwedî

ceger, Çeleng, Çalak

"Şehim"

Azad: Xelas, Berdayî, Bê

qeyd bend, Serbixwe,

"Huriyet, Telliq, Hur"

Amade: Hazir, Karûbarkirî,

Cahiziyet, "Muste'id- Cahiz,

Mûte'chib", Amadebûn,

Amadebû, amadebe.

Aso: Ciyê ku li ber çavê

mîrov erd û ezman le

digihêjine hev, ango

dawîya çavbirîna mirov ji

erdre, "Ufiq"

Avbazi: Avjenî, Melevanî,

Sobeyî "Sîbaha, Om"

Aqlî: Li hevhatin, lêxhatin,

Dijî şer "Selam, silm"

Alavdîn: Badan,

Herbilandin, Fitilandin

"Fetîl, teşabîk"

Avrê: Abrû, Şeref, Rûmet,

"ittibar"

Astge: Ciyê seknandina

ûrêna, "Mihete"

Armanç: Hedef, Mirad,

Daxwaza ku mirov

berçavbike û ji bo

pêkanîna wê bixebite.

"Hedef, Xaye"

Ancuman: Komel, Meclis,

Komek kes ku ji bo

armançê bigihîjin hev,

Komite

Artêş: Ordi, Esker,

Leşker "Cêş"

Ancam: Netice, Encam

"Hasil"

Afsan: Çirokeke ecêb, duri

aqila "Istûre, Xerafet"

Agah: Xeber, Pêxam,

"Agahi, agahdari,

istixbarat", Peyam

Ayin: Din, Ol, Bawerî,

Îman, "Eqide, Mebdeî",

Hevalên hêja û giran buha yên di
sernivisariya rojmaneya Berxwedan de.
Gelek silavên şoreşgerî li hemû hevalan

her mirovê kurd dakevê
qada xebatê û her yek li
gora xwe bixebite. Çawa
ku tîfîng eniya dijmin
bixîst dîkê, pêwîsa pos
zirav ji singa dijmin di-
gêlê û jehrê berdide hin-
dirê uan. Lewra ji hemû
kesê nîgîman perwer tê
xwestin ku her derfetên
xwe ji bo Kurdistanê
azad bi kar bînin.

Bi Kurî li ser kovara
"Doza Karker":

"Doza Karker" Kovare-
ke konevanî û çandîye, bi
zîmanê erebî û Kurdî her
2 mahan carekê tê weşan-
dîn. Heva nîha 13 hejmar
jê hatine weşandin. Digel
van 13 hejmaran, hejma-
reke taybetî ji weşandiye.

Bîmînî di xweziyê de
li gel silavên şoreşgerî
Sernivisariya Doza Karker
25.02.1991

Şoreşgerên Kurdistana-
nê, di demên sro de lî-
dana mirinê digihînine dij-
minê kedzwar û faşîst û
bi vî awayî gerûlayên
me dadikavîna hola cengê
û fiyanê li dijminê me
dikin dojah.
Ta ku em karbîn hola
cengê firahîr bikin, di vî

EHA WUSA FERÎQ ÛMER WEHBÎ PAŞA DI PÊKOLÎNA NEHÊLANA ÊZDIYATIYÊ DE RÛSAR BÛYE...

Wergerandî ji lîpên Erêbî:
Mehabed Kurdî

Li dor sala 1892 Sultanê hov (Ebulhemîdê Dûyê) bi her awayî dixwest mîletên ne Tirk di gola xûnê de bigewzînit, welê bixenqî-nît. Lê weha rege ku ji vê qendiyê ziver bûye, çiku westiya bû ji ramyara kîşweriyê ya bê kêr. (1) Vêca ji kerbên xwe de rabûye kabê xwe li ser nehêlana Êzdiyatîyê, û vehirandina Êzdiyan hildayê, û vîyayê bi darê zorê Êzîdî Êzdiyatî bihêlin û Busilmanetiyê himbêzke (anko bahebênin) daku yasa ser-baziyê bi her teherî li ser Êzdiyan biguncet. Çiku wî çaxî yasa ser-baziyê di kîşwera Ali Osman de tenê li ser Musilmanan diguncet, lê olên di yên wekî: "Cuhîyan, Felan û Êzdiyan" pare bi terze bedelê didane fermangehen kîşwerî. (2) Ji lew re Sultanê hov xwestiyê, Êzdiyan Busilmanan ket; Daku bibne hêzeke leşkerî di nav leşkerê wî de û ji kinarekî di ve ji vîyave bizava rizgarîxwaza netewa Kurd-ku hingê li Kurdistanê hindik, hindik pêşve diçû-bîterpînî û pişta meja mîletiyê ya azadariyê di nîvêkê re biqînit. (3)

Eha li duwîvê vî hîzra Toranî, dergehe bala serleşkerê bi rûbma "Ferîq Rukn" bi navê "Ûmer Wehbî" ser Êzdiyan kirye ku li roja 5'ê Tîrmehe li sala 1892 z, gehiştê melbendê wîlayetê; çarî Mûsil (4) û bi qendî kiryarêkên durindanê çiyayê ûra û sehmeke mezîna di kakla dilê aginciyên wîlayetê de biqînit. (5) Û gunde dest biçê inana perabûna xwe ya sereki û lîngehî, nehêlana Êzdiyatîyê kirîye, û dirba xwe ya pêşî gehandiye Êzdiyên devara jêxane. Welê piştî zani ku devara jêxan qormik û ziyaretgeha giştî Êzdiyên cihanê ye. Ji lew ra li berahiyyê hinariyê duwîv mîr û mezînan Êzdiyanê li şêxan û kermendine şarê Mûsilê, Herçen-de Êzdiyan nêr û meremê Ferîqê navbirî, ji vê kermendîyê nedizani-n: Le ji tînan nedwênn neçin. Ji lew ra komek ji mîr û mezînan Êzdiyan ber bi şarê Mûsil bi rê ketine. Vêca Ûmer Wehbî bi xwe hatiye pêşwazîya wê koma Êzdiyan kirye û bi qedir û rêzake ciwan bi hindûr sera (Darulhikume) Mûsilê existîne, û bi vê qendê qaziyê şarê Mûsil peyama heban-dina Busilmanetiyê bi serê wê koma Êzdiyan de xwendîye. Vêca ji tînan çar kesan ji wê koma Êzdiyan; Busilmanetî hebandine. Lê piştî sê hîftîyan (heftîyan) careka di wê dizivîrîne ser Êzdiyatîya xwe. Lê belê yên mayîn ji zorê nedayne paşê, ew ferman li ser xwe qebûl nekirine. Ji lew ra deseldarên Osmanî mevanên xwe yê Êzîdî ajotîne zîndane ye û di jêr fermana îşkence û jêdanê vekirîne. (6)

Û ji kinarekî di ve ji hêzeke mezîna ji leşkerê xwe yê gunchbar pêkîna ye û bi serdariya pişê xwe yê efser (Asim Beg) rewaney ser Êzdiyên devara Şêxan kirîye. Û şagirdê Babê li ser rêbaza Cîngîze

Xan û Holako kefte kuştî û qirkirîne, bi dehan zar û zîcen bê guncê dibîn atêş û agirê vê erîşa heye dijminkarîne de can daye, çendaha gund û bajar, kuçik û sera, buric û kelat li seransori welêt kuwîl û çol û wêran mayîne, û ji gundê qûçê re bûyne kan û merikene, ku ta nîha vê gavê ji jîmareka wan gund û deyan ku di peşama wê erîşê de xirabe mayîn, nehatîne avakirîne. Û her di nava vê bahozê de; Leşkerê dagirker

her erîşeke hovîti û durîndane ku bi ser şax û baxên Şengale de bêtîn, ji lew ra çavên Ûmer Wehbî gelek ji qolê Şengalê tîrsiyan. Heçoke dizani ku Şengal wekî agirî bi pêta xwe dagirkeran di-pertînit. Vêca ew bi xwe rabûye serperîştîya qolê Şengalê kirîye... û li roja 15'ê Nîsanê sala 1893 z bi piştewariya hêzeke leşkerî ya mezîna û pêkhatî ji deh fêwên leşkerî û du ketîbên siwaran, û du betalyonên şaxawî ewe û ji bill

ku (... Di nav vî serîşe de pazde ji cengawerên Êzdiyan gori Şengalê bûn. Û dûsed serbaz ji leşkerê dagirker di kaxa şer de vezeliyan, û çîl kes ji koylevanken ku bi fermana nefermê xirvekirin hatî-ne kuştin...). (10) Ev e û leşkerê dagirker cendekên kuştîyan xwe ji di kaxa şer de hêlabûn û demekî hûş û hovên çolê xîne bûyne, welê ançex bi reva xwe ra gehiştîye.

Eha usa Êzdiyan li Şengalê li berzwodaye, û bi vî awayî bîviya

mîstefa û Enwer Qadîr Mîhem-med veguhazîye ser rênîvîsa Kurdî ya tazeyê û ferhengok bo dirust-kiirîye, çapxana Korî Zanyarî Kurd, Bexda 1977 Berper: 29

(2) Elseyîd Ebdulrezaq Husnî, Elyezîdîyûn fî hadîrîshum we maddîhum, Menşûrat mektebet Elyeqze Elkerbiye, Bexdad 182 s: 141

(3) Ji bona miyaserkirîna eynî nêr û mereme sultanê hov, Ebdulhemîde dûyê; Di nîvêka çîrya paşî de li sala 1890 z fermana dirustkirîna Siwarên hemdîyê daye. (Bi hûgîllî birêne: Ortîxanê Celîl, Jêrdêrê berê berper: 29)

(4) Her çende hindek nîvîsevan welê bawerdîken ku Ferîq Ûmer Wehbî paşê li roja pencî hizîranê li sala 1890 wê gehiştîye Mûsilê. Be di rastîye de li Pencî meha Tîrmehe li sala 1892 gehiştîye bajarê Nabîrî; Her wekî usa pertûka "Bîranînen Elxurî Bedîrye El Mewsilî de" Rovedibîr (Birêne: Elhusnî Elmesder Elsabiq)

(5) Li berahiyyê; hekû Ferîq Ûmer Wehbî Paşê gehiştîye Mûsil, Rabûye endamen cibata reve-berîya bîrdîna male mîryê gunch-bar kirîne, û digel hindek cegnan (eîyan) zîndana giştî kirîne, Daku mîlet biîrîst, û gel jê paşve bihê-lî... û gunde lîneke desteketê (lîcne tehaîlîye) dirastkirîye, û bi demekî kurt çiyayê desteketê baş xirveket. Ku bi hêceta qerên mîrî ji malîya distand. Usajî ew hoz û xêlên ku li beramberî kîşwerî di asê, Desteser kirîne... û hîd. (Birêne: Elhusnî, Elmesder Elsabiq, s: 143)

(6) Sediq Eldemeloci, Elyezî-diye, Elmûsil 1949 s:507, usajî birêne: Elhusnî, Elmesder El Sa-bîq s: 134

(7) Xîdrê Sileman, Gundîyatî, Bexda 1985 berper: 27-50

(8) Ji hejî golînéye ku "Şêx Emîn Qerodaxî" seydayê wê xwendîngêhê bûye. Vêca kîşwerê; sîx-mer berdewambûna xwendîne li wêder; Rabûye mûç ji destkurtî hindek Busilmanên deverê heya-mekê li wêderê xwendîne. (Birê-ne: Eldemeloci, Elmesder Elsa-bîq, usajî bîzîvra ser pertûka: El-husnî Elmesder Elsabiq s: 143

(9) Eldemeloci, Elmesder El-sabiq s: 508

(10) Jêderê berî berper s: 508

(11) Elhusnî, Elmesder Elsa-bîq s: 144

(12) Eldemeloci, Elmesder El-sabiq s: 7

(13) Elhusnî, Elmesder Elsa-bîq s: 509

(14) Li meha Gulanê li sala 1894 Dergehê Bala, hêzeke leşkerî ya mezîna bi serdariya mîrîlîwa "Bekîr Paşê" rewaney ser Êzdiyên Şengalê kirîye, lê weke her car Êzdiyan li ber xwe daye, û li ber hemû zorîyê sing vegîrtîne, û leşkerê rateqandîne, (Bi hûgîllî birêne: Eldemeloci, Elmesder El-sabiq s: 510)

Tîlîal: Nîvîsîna wîzîr (s. Şîro), Neynaw (Mûsil) / Elqûş / Şêxîr
Çapxanî: Kovara Roşnîbîrî Nîwê
Bêjîmar 121 / 1989, rûpel 189-191

evaya "Tawus" û nişanên Êzdiyan ji avahiya "Xeznetulreman" ji mala mîngeha Êzdiyan ji ba edrê bi xwe re bîrbûn, ku hindek jê di Mozexana Leşkerê Şeqê li Bexdayê hatibûne parastin, taku sala 1895z ku waliye wîlayeta Mûsil (Sileman Nezîf Paşê) sîx-merrîlî vê qendê çoye Bexdayê ye, û her nişanêka Êzdiyan ku di mozexanê de mayî bi xwe re inane îsîne, û li roja 21 Sibate dane Êzdiyan ji lew ra her sal Êzîdî li roja 21 Sibate cejîna nişanan di-ken. Lê 3 tawus digel jîmareke nişanan hatîne berzekirin, û ta nîha vê gavê ji dibê ser û gûrdî. (7) Usa ji gelek Aqîd û nişangehên xas û çakên Êzdiyan li deverê herafîne, û hindek ji kirîna xwendîngêhên olêye; Ji bo belavkirîna Busilmanetiyê li deverê, her usa li sala 1893 z xwendîngêheke we-tov; Ji kinare kîşwerê ve li geliyê Lallîx xwe li ber pêlên vê bahozê reş ragîrin. Çiku bawer nedikirin ku usa ji nişkê li ser wan bita zivîstan. Vêca bo çol û çîya keftîne û di nav dehîl û devîyan de xwe parastîne. Welê hindekan ji xwe gehande çiyayê Şengalê; keleşa Bergîrî û berzwodanê.

Xwîn û şevên Şêxanê karekî mezîna li derûnê Êzdiyên Şengalê kirîye. Nemaze piştî saloxên da-girkirîna Laleşê û herfandîna bi dehan aqîd û nişangehên xas û çakên Êzdiyan bihîstûn. Vêca Êzdiyên Şengalê li gunde Bekran di çiyayê Bakûr de bi rêxistîneke ciwan li hev ewrîn û karê cenge kirin. Çiku herdem û car Êzîdî li Şengalê wekî supayekî di amade û meşîqdar bûn, ji bo bersîng girîna

neferîna hoz û xêlan Vîya di rêka gunde Mihîrkan re di çîye re derbazî Bakûr bû, û erîşe ser Êzdiyan bîke. Li gunde Bekran, ku Êzîdî li wêderê ciwîyan, û jîmare wan Êzdiyan ji billî erz û eyalî nedîgehîştê sê hezar cengawerî bi serdaniya Sîfoke Meto mezîne boza Mûsqore. (9) Lê piştî zani ku leşkerê wî yê dagirker neçet di geliyê "Bêrînî" re derbaz bî. Çiku geliyekî ase û pîrî şikeftê, û qûnaxa Êzdiyanê li tengaviyê, qendî gernasêkên Êzîdî de karîna bi sanahî koka leşkerê, wî reş ken. Vêca noçar bûye rêka xwe ji wêderê veguhazîye biyabanê ye, û çadîrên xwe li ser girê "Zoqayê" vegîrtîne-ew girê he dorên niv demîjîmêrê ji gundê Bekran dûr dîkeft- û bi vî awayî Ûmer Wehbî bi hemû hêza xwe ya leşkerî ve sê şev û sê rojên derander erîş li peyî erîşê dibîre ser Êzdiyan, û serê xwe li koçê û kevêrê çiyayê Şengalê dida. Lê Êzdiyan lep hîlanîne, û li ber hemû zorîyê sing-vegîrtîne, ku bi roj Êzdiyan serê kozîk û çeperan kirîne, û bi şev ji reşîdên pîyadeyên Êzdiyan dirbên dijîwar û kuçek li tengêşa leşkerê dagirker dayne. Vêca vê qendê çak ji Ûmer Wehbî ra rovekir ku bîlî bi hêza leşkerî nikarî Êzdiyatîyê di nav bîber û Êzdiyan vebîrînit. Çiku di dirokê de xuyaye ku çî cara hêzên dagirker nekarîna û nikarin xwe li ber pêta agirê berzwodana mîletê bîndest û mîtingeh ragîrin: Belku her rofîna û dirêvî. Ji lew ra leşkerê wî yê gunchbar noçar bûye li roja çarê çadîrên xwe ji girê Zoqayê raket, û paşde vegerîte bajarê Şengalê. Wa ji hejî golînéye

serkeftîne di dilê Ûmer Wehbî de vazeliye. Her çende gunde vîyayê bi fêd û Elan Êzdiyan li Şengalê bi xapînit. Le weha rege ku havîl nedîlîne, û dîsan poşeman bûye. Vêca xerîkbûna Ûmer Wehbî bi qolê Şengalê ve, û nebûna wî ya berdewam li Mûsil, Delîveda we-kîlên dewletên biyanîyan li Mûsil ku saloxên kiryarên wiye durîndane bigehîne balyozên xwe li "Stenbûl" (11) Bê gumane ku ew kiryarên hene di berjewendîya wan balyozan de bûyne. Ji lew ra bi her teherî dergehe bala qayîl kirîne, ku desteka lehqîqe sîx-merrîlî kiryarên Ûmer Wehbî bihî-nêre şarê Mûsil. Vêca heku desteka navbirî dadgehe bi Ûmer Wehbî kirî: Aşkera kirîye ku dipêkole nehêlana Êzdiyatîyê de rûsar bûye. Ji lew ra ferman daye ku di cihda Mûsil bihêlî û boçte Stenbûl. Çiku wêder cey heq û husebê bû, li roja 25'ê Nîsanê li sala 1893 z, ji Mûsilê bi rê keftîye. (12) Şunde dergehe bala ew ji serdaniya leşkerî existîye. (13) Lê weha rege ku dergehê bala ji vê qendê pîtrî tîhîyê firîrandîna xûna zar û zîcên Êzdiyan bûye! Çiku pişî Ûmer Wehbî ji pîkole nehêlana Êzdiyatîyê û vebîrandîna Êzdiyan kirîye. Lê dîsan di pêkole xwe de rûsar û fedîkar bûye. (14) Û li xwendîngêha ku li Laleşê sîxumetî belavkirîna Bu silmanetiyê hatiye vekirîna daxîst, û ji pêr serbaziyê ve ji li ser yasa pare û bedelê qayîl bû. (15)

Jêder û dehmen

(1) Ortîxanê Celîl, sîtranê zar-golîna Kurdî ya tariqîyê, Şukîr

Çiya, deşt, gund û bajarên Kurdistanê, bi agirê Newrozê geş dibin

FARQÎN

Di 14'ê Adarê de, li Farqine mamostayek dibeje xwendevanên xwe: "Hûn tiştekî hûn nabin, hûn bi keri tiştekî nayan. Hûn nezanin... û hûn peşgiriya Apociyan dikin..." Bi vî yekê xwest wan tewanbûn (sûçî) derine hole. Ji bo vî xwendevan li mamosteyê xwe xistin, ji lew re kargêriya dibistanê zilm û zordariyê li ser xwendevan da meşandin. Xwendevan ji çûndina dibistanê protesto kirin û bere xwe dane meşeke. Bi hezaran şaniyê Farqinê tevî ve meşê bûn.

Di 18'ê Adarê de ji li dibistanê Farqinê ya destpêkê, zarokên ku temene wan di navbera 7-14 salan de, li heberê mamosteyên dibistanê derketin û weha gotin: "Em diwazîn li wekê xwe bi zimanê xwe yê de buxwîn. Em naxawazîn zimanê dagirkeran buxwîn. Ji ber vî kargêriya dibistanê bang li polisan kir. Polis û hezen çalak en taybetî hatin û şagirtên dibistanê dane bin ledane. Ji bo piştigirtina şagirtên bi çûk, xwendevanên dibistanê navîn û ya di ser re alikariya zarokan hatin û digel hev erîş birin ser polisan. Hingê şerê di navbera xwendevan û hezen leşkerî de giha nava kolanan bajarê Farqinê.

Dema ku meşê xwendevan digiheje kolanan bajar, xwendevan xwendevan ji tevî meşê dibin. Li vir ev rêveçûn dibe raperîn û serhildaneke gelî. Ji bo vî polis û hezen çalak

bombên dûmani û yên ku çavan dişewitîne berdidine ser gel. Bi dar û başonan ajotinê ser gel. Di encama vî hovitiyê de 12 kes birindar ketin. Ji wan 2 kes birin giran in. Li malekî din gelek xwendevan hatine girtin.

Ji bo vî serhildanvan berê xwe didin avahiya Qameqam û dora we dorpeş dikin. Qameqam, piştî danstandinekê soz dide wan ku kar ji dest amastayan bigire.

Di roja 18'ê Adarê de, yên ku hatibûne girtin, dadgeh ji bo wan hate vekirin. Dadgehê saat 17.00 despedikur. Lê şaniyê Farqinê saat 16.00, tevî bez deriyê avahiya dadgehê amadebûn û weha dengê xwe bilind dikirin: "Bijî PKK", "Bijî Serok APO", "we Kurdistan ji dagirkeran re bibe goristan...!" Hina ev protestoya berdewam bû, şerê dijwar li jora Farqinê, li Çiyayê Batuyan di navbera gerillayên ARGK û hezên dijmin de derket. Şer li dora nivro dest pêkir, di encama şer de 5 gerilla şehid dikevin û behtirî 20 leşkeran tene kuştin. Kesên ku avahiya dadgehê dorpeşkiribûn, di wê beyanê de saloxa şer digiheje wan. Ji lew re dirûşmêyên xwe hin xurtir û bi kintir davêjin û bilind dikin.

Piştî ku dadgeh biryara berdana zarokan dide û xwendevan derdikevine nava gel, dirûşmê û slogan bilind dibin, polis û hezen çalak dirinde dibin, bi hovîtiyê erîşê şaniyê Farqinê dikin, û şepkan dibarînin. En ku di serhildanê de cih girtibûn, bi piranî jîn û zarokan bûn. Ji wan 5000 kes, behtirî 12 kes bi bernêkan birindar dikevin. Tene ev 12 kes çûne nexweş-

Berxwedan

Sal 9
Hejmar 122
31 Mars 1991
Rûha 2.50 DM
Bijayîniya 15 rûpî

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

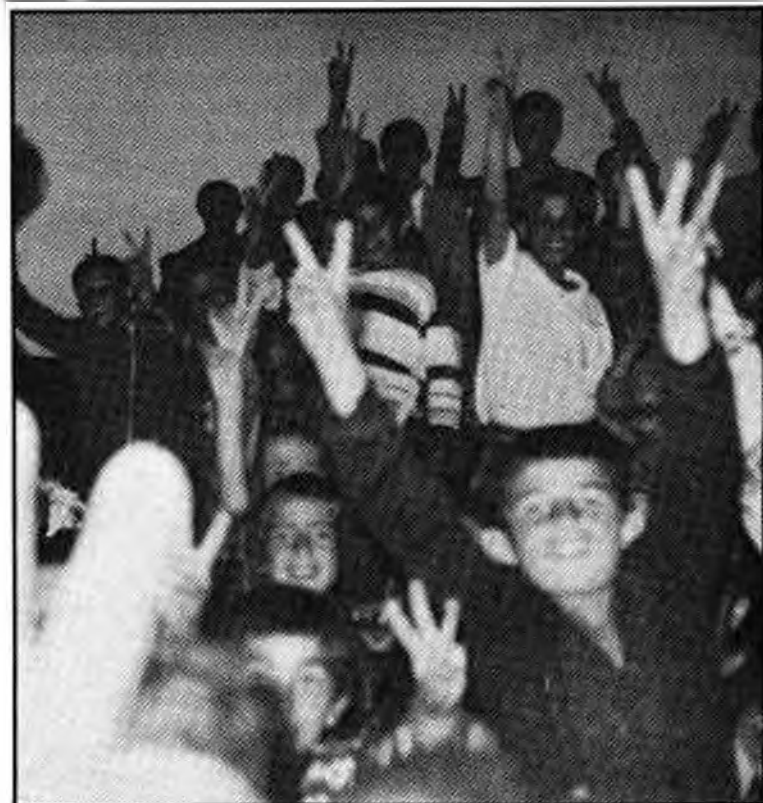
xaneyê. Lê ji bîti van ji gelek birindar hene, ev hejmar li nava malan hatine derman kirin. Li malekî din doxtoran hinde birindar li nava kolanan derman kirine.

Bi milyon girsên gelê me, bi serhildanan Newroza xwe pîroz dikin

Seva 20'ê Adarê, Komîteya ERNK, Eyaleta Navîn, bangê ji şaniyê Farqinê re şand. Di wê bange de Cejna şaniyê Farqinê pîroz dikin û serhildaneke gelî li dijî dagirkeran ji wan heve dikin. Ev belavoka ku li ser şaniyê hatibû belavkirin bi dilekî geş ji hela gel ve hate wergirtin. Piştî wê li Farqinê agirê Newrozê pêket û weha dirûşmê bilind bûn "Bijî Serok APO", "Bijî Newroz...!"

Agirê gurr li ser kela Zembîl Firoq a diroki hate vexistin. Heya serê beyanê vî agirê Farqin ronahi kiribû.

Li 21'ê Adarê Newroz hate pîroz kirin. Heya rojava şaniyê Farqinê bi dîlan, govend û şadimaniyêke bilind di serhildaneke gelî de jiyan bûn.

Cizra Botan 21'ê Adarê 1991

Şimexê ye. Şaniyê rêveçûnê çêkir û ber bi pûrê Ata Türk ve çûn. Li wir agir dadan û ala ERNK daçikadin.

Raja 21'ê Adarê, şaniyê Şimexê xwe bi kesê û sor û zer xamilandibû û xwe ji bo pîroz kirina Newroze Amada kiribû. Kadîmar 12.30 şaniyê li Meydana Ata Türk civiyan û govendê firoq girtin. Li wê Meydanê 2 alên dewleta Türk hebûn, herdu hatine daxistin û li şûna wan ala ERNK û ya ARGK hatine bîkdan. Dirûşmêyên ku Serok APO û şoreşê bilind dikin hatine avêtin, hingê polis û hezen taybetî xwestin wan bidin rawestandin. Lê belam (lê hema) nikanibûn. Di piştî şerê polisan hat û gote şaniyê: "Nebejin bijî PKK, ji bîti vî çî dibejin begin..." Gel ji weha bersiva wî da: "Em ji bîti vî tiştekî nizanin ku bejin..."

Piştî wê şaniyê berê xwe da goristana şehidan û keliyêke be deng dimînin.

CIZRA BOTAN

Li ser minara mizgefta Cizîrê ya mezîn du alên ERNK pêl didin

Seva 20-21'ê Adarê, nêzîka 10.000 kes, kadîmar 17.00 dest bi meşêke girseyî dikin û ber bi mizgefta mezîn ve diçin. Bi ser minara mizgefte ve 2 alên ERNK daleqandin.

Nûçevanê me li Cizîrê ku di nava rêveçûnê de bu weha got: "Çiqasî şerî bûn ew her du alên rengin..." Şaniyê Cizîrê tev bi dilekî geş li wan her du alên Kurdistanê dînerin.

Dirûşmêyên ku hatine bilind kirin weha bûn: "Bijî Serok APO", "Bijî PKK", "Newroza we pîroz be" Newroz di bin otortî ERNK de hate pîroz kirin. Polis û hezen taybetî ji nedikarin tu ziyane bigihînin şaniyê ku bi raperîn Newroza xwe pîroz dike.

Bi hezaran kes li navenda Cizîrê kom bûn. Ciwanek rabû ser xaniyekî û weha bang li pîrozvanan kir: "Divê em tev keliyêke li ser giyanê şehidan bisekin". Tev deqqakê li ser ruhê şehidan disekin. Di piştî ew

ciwan, li ser wateya (maneya) Newrozê dixiye û li dawiyê Serok APO, PKK, ERNK û ARGK bîji dike. Li wir gel tev dirûşmêyên bilind davêje.

Di piştî hema berê xwe didin ser goristana ku şehida nemir Bêrvan te de xwe bi cah kirine. Li wir ji keliyêke be deng disekin. Her weha ala ERNK bi ser gora şehid Emin û Edbûlvahap İmret (Haşim) te daçikandin û dengê dirûşmêyên wan ezman hilanin.

Ew 16.000 kesê li ser goristana, piştî serdana ji bo şehidan berê xwe didine navenda bajare Cizîrê. Hingê polisan xwestin wêneyên wan bigirin. Lê şaniyê erîş birin ser polisan û kamirayên di dest wan şikandin. Vê rêveçûnê nêzîka 3 kadîmaran dirêj kir.

Ev Newroz bi biryarên ERNK hatibû pîroz kirin. Her weha kes nêçû dibistanan û heya rojava firoqgeh girti man.

Her weha Şimex du rojan bi ala ERNK xamili û bi vî serhildana serkeftî wê ji xwe nêzîkî serxwebûna Kurdistanê kir.

NISÊBÎN

Bi deh hezaran kes di rêveçûneke girseyî de. Dagirker erîş dikin, welat parêzek şehid dikeve

Roja 21'ê Adarê Nisêbîn ji bi banga ERNK re serê beyana Newrozê kadîmar (saat) 09.00 li du cihan Newroza xwe pîroz dike.

Berî vî du hevalên ku dixwestin pîra Aleman bi bomban hulewînin, bomba di dest wan de dipeşe û herdu heval be minn şehid dikevin. Ji bo biranina wan, şaniyê Nisêbînê bi du bejan pare vedibe, beşek bi 7.000 kes dipe ser gora Amhet DILMAÇ. U bi 8.000 hezar kes dipe ser gora A. Hamit ALGAN. Piştî ku keliyêke li ruhê şehidan disekin, bi helbes, stran, lîlî û dirûşmê berê xwe didine navenda bajar.

7.000 hezar kes li peşîya Pirtûkxaneyê Nisêbînê diçin ser hev û weha Dûmahîk rûpela 23'an

Serokê ERNK Abdullah Ocalan dibêje:

Di malê de jîn çiyê, kiyê û çî dîmeşîne? ●

Bi rastî di dîrokê de, rewşa ku jîna Kurd jiyanê xwe têde derbas dikir gelekî xerab û riswa bû. Ji lew re me got ev jîyan, ji bo jîna Kurd nayê peşrandin (qebûlîkirin). Divê mirov li hemberî wê jîyanê bisekine.

Belê, me di destpêkê de sedema xerabbûn û ne başbûna rewşa jîyanê jîna Kurd nizanibû. Me nizanibû ji bo çî tîkiliya di malê de weha riziya û ji hev ketiya. Lê hema me zanibû ku, tesîra jîna Kurd li ser mîrê Kurd xurt bû, ango bandoriya (tesîra) malê li ser xurt bû.

Di malê de, çî bi zarok re wêre gotin ew li ser wê bîngehê mezin dibe. Yanî, mal him xayînan derîne û him jî egîtan. Di destpêkê de kesbûn (şexsiyet) jî malê derdikeve. Sedema girtin û nevekîrîna jîna Kurd jî mal bi xwe ye. Jîna Kurd di nava wan tîkiliyên malbatî, yê girtî, yê ku mirov ji pîrsa welatparêziyê bi dûr dixê de mezin bûye, ji lew re koletiya ku ew dimeşîne xurt e. Belê, tîkiliyên malbatî yê civaka Kurdî, koletî û ne welatparêzî peyda kirine.

Ez mirovê Kurd baş dinasim, ew tenê tîkiliyekê nasdike û pêwîst dibîne. Ji bo wê tîkiliyê amadeye ku xwe bide kuştin, wê jîyan dibîne, navek lê kiriya, dibêjinê "Namûs". Jin di malê de fetisandina û gotina "ev Namûs e!" Pîrsa nexweş û ya mezin ji vî "Namûs" ê der tê.

Hûn baş dizanin, dema ku jîn bi mal dibe, gelek tişt ji dest derdikevin. Ew jîna dibe "mal", "mal" jî "milk" e. dema ku jîn dibe "milk", yanî dibe "kole", dema ku dibe "kole" jî yanî minnê hambêz û qebûl dike, dimire. Hingê azadî namîne, li şûna wê koletî peyda dibe.

Jin, mîr û xortên Kurd di dîrokê de xwe bi vî avahî kuştine, heya niha jî berdewam dike. Ev kuştina jî, bi navê "Namûs" ê jî malbatê derdikeve. Ne ku ez dixwazim baweriya jin û mîrên Kurd bişkinim... na! Lê hema ez dixwazim ku, wan tîkiliyên malbatî di xizmeta welatparêziyê kin.

Di destpêkê de, min xwe nexist bin bandoriya malbatê. Min xwe ji wê mirina xerab parast, heya miha jî ez xwe roj bi roj diparêzim.

Rastiya heya, heke tîkiliyên malbatî ne li ser bîngeha welatparêziyê bin, dikevîne xizmeta dijmin.

HEZEX

Bi serfirazî Newroz tê pîroz kirin

Seva 20-21'ê Adarê şaniyê Hezexe xwe ji bo pîroz kirina Newroze Amadekir. Li her der û devera vî erdimê agirê Newrozê hate geşkirin.

Li gor ku nûçevanê me li wir dibêje, li hehtirî 200 cihê agir hate vexistin. Lile-lila jinan û dirûşmêyên ku şoreşê bijî dikin hatin bilind kirin.

Şaniyê Hezexe 14.000 kes e, lê behtirî 14.000 kes Newroza xwe pîroz kirin. Li her ku hezên dagirker tu ziyane negihandine şaniyê, lew tu bûyerên girtin, şehid kirin û birindar kirine nehatin çêkirin.

Digel pîroz kirina Newrozê, rêveçûneke mina serhildaneke hate bi re ve birin. Ala ERNK di pêş rêveçûnê de pêl dida. Li milêkî din gelek wêneyên Serok APO, Mazlum û Zekiye Aikan hatin bilind kirin.

Nêzîka 13.000 kes tevî vî meşê bûn, dirûşmê weha bilind dikirin û ber bi cihê pîroz kirine ve diçin: "Bijî Serok APO", "Bijî PKK", "Bijî Kurdistan", "Bijî Newroz...!"

ŞIRNEX

Di pîroz kirina Newrozê de Ala ERNK pêl dide

Seva 21'ê Adarê kadîmar 20.30, 5.000 kes li Taxa Gazi Paşa li hev diçin û berê xwe didin avahiya Waliyê Şimexê. Li gora ku te gotin her 50 metrî agirê Newrozê hate dadan. Li hawîr dora Şimexê jî, lê bi piranî li çiyayê Cûdî gerillayên ARGK agir dadan bûn û Newroz pîroz dikirin. Dema ku şaniyê Şimexê agirê gerillayên ditin, bin behtir hêrsa wan rabû û dirûşmê bilind kirin: "Bijî Serok APO", "Bijî PKK..." Denge bijî kirinê çiyayên derdora Şimexê hilanin. Li Avka Masîyan ji, ku ne pîr dîn